

R E V

**UW
FINANCIËLE REVOLUTIE**

De kracht van vrijgevigheid

O L U

GARY KEESEE

T I E

Beste vriend in Christus,

Het is ons gebed dat deze hulpmiddelen voor onderwijs een zegen en bemoediging voor je zullen zijn! Je hebt alle vrijheid om dit materiaal te delen met je vrienden, familie en gemeenteleden. Je kunt ook op FLNFree.com extra exemplaren downloaden. Daar kun je ook andere gratis lessen in jouw taal downloaden.

God houdt van je en Hij heeft een geweldig plan voor je leven! Leren hoe Gods Koninkrijk werkt heeft ons leven positief veranderd en we vertrouwen erop dat dit hetzelfde voor jou zal doen!

Met liefde in Christus

Gary en Drenda Keesee

P.S. Vergeet niet naar onze website te gaan FLNFree.com. Daar kun je nog meer gratis lessen downloaden in jouw taal!

R E V

**UW
FINANCIËLE REVOLUTIE**

De kracht van vrijgevigheid

O L U

GARY KEESEE

T I E

Your Financial Revolution:

The Power of Generosity, Dutch. By Gary Keesee
Copyright © 2023 by Gary Keesee,

Originally published in English
ISBN: 978-1-945930-52-2

Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054, USA

You can reach Faith Life Now Ministries on the Internet at
FaithLifeNow.com

Uw financiële revolutie:

De kracht van vrijgevigheid, Nederlands. Door Gary Keesee
© Gary Keesee, 2023

Oorspronkelijk gepubliceerd in het Engels
ISBN: 978-1-945930-52-2

Faith Life Now
P.O. Box 779
New Albany, OH 43054, USA

U kunt Faith Life Now Ministries op het internet bereiken via
FaithLifeNow.com

Aangehaalde Bijbelteksten zijn uit Het Boek.
Andere gebruikte vertalingen zijn als volgt aangeduid:

HSV   Herziene Statenvertaling
NBG51   Vertaling van het Nederlands Bijbelgenootschap 1951
NBV   Nieuwe Bijbelvertaling

OPDRACHT

Dit boek is opgedragen aan mijn prachtige vrouw Drenda met wie ik al veertig jaar getrouwd ben. Zij is de meest vrijgevige persoon die ik ooit heb ontmoet. Ze denkt altijd aan anderen en heeft me enorm veel geleerd over het liefhebben van mensen, waarvoor ik haar eeuwig dankbaar ben!

—Gary Keese

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING	9
HOOFDSTUK 1: De kracht van vrijgevigheid	17
HOOFDSTUK 2: Het antwoord: genade	35
HOOFDSTUK 3:: Kom je in aanmerking?	61
HOOFDSTUK 4: Van wie is het geld?	77
HOOFDSTUK 5: Je hebt een partner nodig!	91
HOOFDSTUK 6: Het mysterie van de tienden	103
HOOFDSTUK 7:Je hebt een tas nodig: deel één	121
HOOFDSTUK 8: Je hebt een tas nodig: deel twee	151
HOOFDSTUK 9: De wet van de maat	161
HOOFDSTUK 10: De vrijgevige koning	175
HOOFDSTUK 11: De belofte voor hen die vrijgevig zijn .	193

INLEIDING

Toen God Drenda en mij riep om tv-programma's te gaan maken, moet ik toegeven dat dit het laatste was waar ik aan dacht. Ik was net terug uit Albanië, waar ik in vijf sessies onderwijs had gegeven over het Koninkrijk van God en hoe Drenda en ik schuldenvrij werden door de wetten van het Koninkrijk te volgen.

Als je mijn vorige boeken hebt gelezen, herinner je je misschien hoe de blauwe waas van Gods glorie de woonkamer van de zending vulde op de avond dat we de laatste sessie deden. Daar sprak de Heer tot mij: *“Ik roep je naar de naties om mensen mijn verbond van financiële zegen te leren. En waar Ik je ook heen stuur, Ik zal ervoor betalen.”*

Die nacht veranderde mijn leven. Ik had echter geen idee wat de Heer precies bedoelde met Zijn woorden: *“Ik roep jullie naar de naties.”*

Ik kwam er later achter dat televisie het middel was dat de Heer in gedachten had. Nogmaals, dat is niet iets waar ik aan gedacht zou hebben of zelfs maar had willen doen. Het enige wat ik zeker wist, was dat ik gepassioneerd was om mensen te helpen ontdekken wat Drenda en ik hadden ontdekt—het Koninkrijk van God.

Negen jaar lang had ik in zware schulden geleefd in allerlei vorm en maat en had ik gevochten tegen slopende paniekaanvallen. De antidepressiva die de artsen me gaven hielpen niet. Ik merkte dat ik me terugtrok uit het leven en de duisternis van de angst leek elke gedachte binnen te dringen. Ik was zo gebonden door angst dat ik zelfs bang was om uit huis te gaan, wat natuurlijk niet goed was voor mijn verkoopbedrijf. We stevenden al snel af op faillissement en ik leek niet in staat om het tegen te houden. Schaamte was nu een manier van leven en ik voelde me zo'n mislukking. De grootste mislukking die ik voelde was voor mijn prachtige vrouw en kinderen. Behalve dat ik niet voor het geld zorgde dat we nodig hadden, was ik in die jaren ook geen geweldige vader of echtgenoot.

We overleefden door in een oude boerderij uit 1850 te wonen waar alles kapot was. De ramen werden bij elkaar gehouden met duct tape.

Het tapijt op de vloer hadden we langs de weg bij het grof vuil gevonden. De matrassen in de kamer van mijn jongens hadden we gevonden bij het grof vuil van een verpleeghuis. De auto's waarin we reden waren een schande. Ons leven was gevuld met voortdurende telefoontjes over incasso's van advocaten, de vele creditcardmaatschappijen en leningverstrekkers die we geld schuldig waren.

Ik was radeloos! Ja, ik was een christen die van God hield. Ik ging naar de kerk en was gedoopt in de Heilige Geest. Ik had een bachelor in Oude Testament en een jaar Bijbelschool achter de rug, maar toch was er iets mis, vreselijk mis!

Op een dag riep ik wanhopig tot God en meteen gaf Hij antwoord. Het was niet zo dat ik in die negen gespannen jaren niet had gebeden; dat had ik wel. Maar deze keer *wist* ik dat ik moest horen.

Ik denk dat ik tot die tijd altijd had gedacht dat ik mezelf uit het financiële gat kon trekken dat ik had gegraven door dingen op eigen kracht te doen. Maar die ochtend wist ik dat ik er klaar mee was. Ik had geleend van elke vriend die ik had, tienduizenden dollars geleend van familie en elk middel dat ik had om meer krediet te krijgen was geruïneerd.

Toen ik die ochtend bad, was ik wanhopig en toch verbaasd dat ik Zijn antwoord zo snel hoorde. In mijn geest hoorde ik Hem Filippenzen 4:19 citeren:

Mijn God zal uit zijn rijkdom in Christus Jezus u alles geven wat u nodig hebt.

Ik zei terug tegen de Heer: 'Heer, ik ken dat vers, maar ik zie dat niet gebeuren in mijn leven.' Hij sprak opnieuw en vertelde me dat de reden dat ik in deze puinhoop zat was omdat ik nooit had geleerd hoe Zijn Koninkrijk werkte. Ik wist niet wat Hij daarmee bedoelde, maar Drenda en ik waren vastbesloten om dat uit te zoeken.

Een van de eerste Bijbelteksten die God ons liet zien was Lukas 6:20:

Daarna liet Hij zijn blik over zijn leerlingen gaan. En Hij zei: “Gelukkig u die arm bent, want voor u is het Koninkrijk van God.”

Het Koninkrijk van God was ons antwoord! Nogmaals, we hadden echt geen idee wat Hij daarmee bedoelde, maar we wisten dat we het moesten uitzoeken.

We zullen zo dadelijk meer over het Koninkrijk doorgeven, maar laat me je eerst vertellen wat het resultaat was.

De Heilige Geest begon ons dingen in de Bijbel te laten zien die we nog nooit gezien hadden. Door toe te passen wat de Heer ons over het Koninkrijk leerde, konden we in tweeënhalf jaar volledig uit de schulden raken. We begonnen contant te betalen voor onze auto's en kochten 23 hectare land met contant geld, land vol prachtige bossen en moerassen waar ik kon jagen en mijn kinderen kon opvoeden in de vrije natuur.

En een van mijn grootste vreugdes in het leven was toe te kijken hoe Drenda haar droomhuis ontwierp en bouwde, dat we ook schuldenvrij bezitten.

Na alles wat ik had meegemaakt en nadat we het Koninkrijk van God zo hadden zien werken in ons leven, leefden we *elke dag* in een staat van feest. In feite is het feest niet gestopt. We vieren het Koninkrijk nog steeds elke dag. Van het graven onder de kussens van de bank om een paar munten te vinden om een Happy Meal voor onze kinderen te kopen, naar het nu schuldenvrij zijn en in staat om honderdduizenden weg te geven om het evangelie over de hele wereld te helpen verspreiden, is zeker reden voor een feestje.

Drenda en ik zijn zo gepassioneerd om mensen te vertellen over Gods verbazingwekkende Koninkrijk. Dat was de voornaamste de reden dat ik naar Albanië ging.

Zoals ik al zei, toen God in Albanië tot me sprak over het gaan naar de naties, was ik in de war. Wat betekende dat? Op dat moment was ik voorganger van de kerk die Drenda en ik tien jaar eerder waren

begonnen. Moest ik ontslag nemen uit de kerk en gaan reizen?

Door een wirwar van door God geleide introducties kwamen Drenda en ik in contact met mensen die aan televisie deden en met bedrijven die tv-productiewerk deden. Het is niet dat ik naar hen op zoek was; God bracht hen gewoon op ons pad. Nogmaals, ik had helemaal geen interesse om tv te doen, maar ik herinnerde me een visioen dat ik enkele jaren eerder had gehad. Ik was aan het bidden tijdens een van onze kerkdiensten toen de Heer me plotseling vertelde dat ik tv en radio zou gaan doen. Ik dacht er niet veel bij na omdat ik op dat moment in geen van beide geïnteresseerd was, maar het trok mijn aandacht en ik vertelde het aan Drenda.

Om een lang verhaal kort te maken, God opende op een machtige manier een aantal deuren en bracht een aantal geweldige mensen op ons pad die ons aanmoedigden om tv te gaan doen, hoewel we er niets van afwisten. *En als ik zeg niets, dan bedoel ik ook niets.* Maar we voelden dat we moesten blijven volgen wat God ons liet zien.

We hadden geen apparatuur en wisten niet eens welke apparatuur nodig was om tv-programma's te maken, maar de mensen die God naar ons toe bracht wisten dat wel. Uiteindelijk kwamen we op een punt waar we een beslissing moesten nemen. Een tv-productiemaatschappij bood ons een contract aan om de productie te doen tegen een gereduceerd tarief. Met de zendtijd en alle kosten die nodig zijn om tv te beginnen meegerekend, dachten we dat het ongeveer \$300.000 zou kosten. Dat was \$300.000 die we op dat moment niet hadden. Maar na er over gebeden te hebben en met God over geworsteld te hebben, zei ik uiteindelijk ja. (Natuurlijk win je nooit een worstelwedstrijd met God).

Dus de productiemaatschappij kwam naar de stad (ze waren gevestigd in Texas) en we begonnen met het filmen van ons eerste tv-programma. Omdat we geen set hadden, filmden we ons hele eerste jaar in onze woonkamer voor de open haard. Om te zeggen dat ik zenuwachtig was voor die eerste opname is een understatement. Ik wist niet wat ik kon verwachten. En het was niet alleen de eigenlijke tv-opname die me angstig maakte. Ik moest alle inhoud bedenken en

eigenlijk het hele programma in elkaar zetten, samen met Drenda's input natuurlijk. Het productieteam gaf ons geweldig advies en coachte ons, maar ik voelde me nog steeds niet op mijn gemak.

Begrijp me goed, ik ben van nature niet zo'n extravert persoon, dus het was totaal niet comfortabel om tv te doen. Bovendien was het productieteam erg ontdaan op de dag van de opnames. Het hoofd van het team was midden in de nacht vertrokken omdat zijn zoontje was omgekomen nadat hij op de oprit was aangereden door de auto van de burens. Ze vertelden het me die ochtend vlak voordat we zouden beginnen met de opnames. Ik besloot het Drenda pas na de opnames te vertellen. Wauw, dat was moeilijk.

Direct na de opnames reed een van onze medewerkers op de crossmotor van mijn zoon Tim en crashte. Tim kwam het huis binnenrennen en schreeuwde dat David dood was. Hij was niet dood, alleen bewusteloos, maar wat een manier om te beginnen.

We overleefden de week van de opnames en de show werd uitgezonden op een lokale zender. We bleven één week per maand opnemen, maar tegen het einde van de tweede maand werd het er niet makkelijker op; en ik worstelde met gevoelens van ontoereikendheid en paniek tegelijkertijd. Uiteindelijk vertelde ik de eigenaar van de productiemaatschappij dat ik dit niet kon doen. Hij staarde me even aan en zei: "NEE! Je moet tv doen!".

Toen zei hij dat ik moest gaan zitten omdat hij me iets wilde laten zien. Hij zette de televisie aan en draaide naar het christelijke blok van tv-zenders. Om eerlijk te zijn had ik nooit veel christelijke tv gekeken, maar wat ik die dag zag maakte me ziek en deed me heroverwegen om toch maar betrokken te blijven bij christelijke tv.

In één programma verkochten ze "heilige olijfolie" waarvan ze beweerden dat het een grotere zalving zou brengen. In een ander programma verkocht de prediker "gezalfdde hosties" die beweerden dat je bij elke hap een nieuwe openbaring zou krijgen. Bij een andere show hoorde ik dat als je in de volgende drie minuten zou geven, je een driedubbele zalving zou krijgen om voorspoed te hebben. In een andere

show werd gevriesdroogd voedsel aangeboden. Elke show leek wel een of andere rare stimulans te bieden om mensen over te halen om te geven.

Maar wat ik miste was dat geen van de programma's de mensen vertelde hoe ze konden ontvangen wat ze nodig hadden—hoe het Koninkrijk eigenlijk werkt. Ze vertelden dat ze een zaad moesten zaaien, maar ik wist dat iemand de mensen moest vertellen hoe ze dat zaad moesten *oogsten*!

Er waren veel stukjes van de puzzel die de mensen moesten leren om succesvol te zijn. Door mensen alleen maar te leren hoe ze moeten geven en niet hoe ze moeten oogsten, wist ik dat mensen gedesillusioneerd zouden raken over God en zouden denken dat Hij hen in de steek had gelaten als de dingen niet gebeurden zoals ze verwachtten.

Mensen moesten de wetten van het Koninkrijk kennen en weten waarom geven zo'n belangrijk onderdeel is van het wandelen in de overvloed van het Koninkrijk hier op aarde. En nog belangrijker, ze moesten weten wat ze moesten doen *nadat* ze hadden gegeven. Ze moesten weten hoe ze konden oogsten wat ze van God nodig hadden.

Ik ontdekte dat ik mijn rol moest spelen in mijn oogst—ten eerste moest ik leren wat geloof was en waarom het nodig was. Ik moest leren hoe de Heilige Geest mij naar mijn oogst leidt en hoe belangrijk timing en de details van mijn oogst zijn. Ik ontdekte dat er spirituele wetten zijn die geleerd en toegepast moeten worden en wetten die het natuurlijke rijk regeren en die de oogst beïnvloeden.

Al deze programma's lieten het klinken alsof het geld gewoon in je brievenbus zou verschijnen.

Ik ben het ermee eens dat het soms in je brievenbus verschijnt, maar als je die gevallen goed onderzoekt, zul je geestelijke aanwijzingen vinden over waarom en hoe het verscheen.

Nadat ik een paar van deze programma's had bekeken, schaamde ik me voor wat ik zag. Geen wonder dat de wereld niet oplette. Maar ik was ook boos. Ik realiseerde me op dat moment dat ik nodig was, dat ik iets te zeggen had.

Ik besloot door te gaan met tv omdat ik een boodschap te vertellen

had. En ik ben dit nu veertien jaar blijven doen en heb tienduizenden mensen het Koninkrijk zien ontdekken—geen religie maar het Koninkrijk—en zij hebben dezelfde resultaten gehad als Drenda en ik.

Ik weet dat jij ook dezelfde resultaten zult hebben.

Dit boek, *Jouw Financiële Revolutie: De kracht van vrijgevigheid*, is het vijfde en laatste boek in mijn Financiële Revolutie Serie. Ik ben enthousiast over de hele serie, en ik ben enthousiast over dit laatste boek.

—Gary Keesee

HOOFDSTUK 1

DE KRACHT VAN VRIJGEVIGHEID

Ons gezin was op een avond aan het eten in een van onze favoriete plaatselijke restaurants. De serveerster was een jonge vrouw die hoogzwanger was. Toen ik op het punt stond om de rekening te betalen, voelde ik me plotseling geroepen om haar een grote fooi te geven in plaats van de 22-25% die ik gewoonlijk geef, dus voegde ik \$100 toe aan het fooibedrag. Ze pakte het ondertekende Visa-documentje zonder ernaar te kijken en liep terug naar de keuken.

Binnen een minuut was ze terug, met tranen op haar gezicht. Ze kwam terug om ons te bedanken. Ze vertelde ons dat ze in een krappe financiële situatie zat en zich afvroeg hoe ze het zou kunnen redden. We hadden de gelegenheid om Christus met haar te delen en voor haar te bidden voordat we vertrokken.

We deden niets anders dan gul zijn om de deur van de bediening naar haar hart te openen.

*Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot **bekering** leidt?*

—Romeinen 2:4 HSV

De hier geciteerde vertaling geeft in dit vers aan dat Gods goedertierenheid ons tot bekering leidt.

Vrijgevig zijn is handelen zoals God dat doet.

In Mattheüs 5:45 staat:

Als u dat doet, bent u echt kinderen van uw hemelse Vader. Want Hij laat zijn zon opgaan voor goede en slechte mensen. Hij laat het regenen voor rechtvaardigen en onrechtvaardigen.

God is goed en Hij is vrijgevig! Wij zijn Zijn kinderen en onze nieuwe natuur in Christus is er ook een van vrijgevigheid. Zoals in het verhaal hierboven, is vrijgevig zijn het delen van Gods hart met mensen. Net als het nemen van een slok koud water op een zeer warme dag, brengt vrijgevigheid verlichting en hoop in een wereld die in de woestijn van armoede ligt.

De impact van vrijgevig zijn wordt duidelijk in de instructie van Paulus in zijn tweede brief aan de gemeente in Korinthe:

Zoals geschreven staat: Hij heeft uitgestrooid, hij heeft aan de armen gegeven; zijn gerechtigheid blijft tot in eeuwigheid. Hij nu Die de zaaier zaad verschaft, moge ook brood tot voedsel schenken en uw zaaigoed doen toenemen en de vruchten van uw gerechtigheid vermeerderen. Zo zult u in alles rijk worden, in staat tot alle vrijgevigheid, die door middel van ons dankzegging aan God teweegbrengt.

Want het betonen van deze dienst vult niet alleen de tekorten van de heiligen aan, maar is ook een overvloedige bron van vele dankzeggingen aan God, want door dit bewijs van dienstbetoon verheerlijken zij God vanwege de onderdanigheid aan het Evangelie van Christus, overeenkomstig uw belijdenis, en vanwege de gulle handreiking aan hen en aan allen. En in hun gebed voor u verlangen zij vurig naar u vanwege de allesovertreffende genade van God over u. Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

—2 Korinthe 9:10-15

Jouw vrijgevigheid zorgt ervoor dat mensen God loven en danken!!! Merk op dat Paulus zegt dat vrijgevig zijn jouw *dienst* aan God is.

De definitie van het woord dienst is: *Het verrichten van werk of plichten voor een meerdere of als dienaar.*¹

Het is een deel van je plicht hier op aarde om namens God Zijn hart en zorg met mensen te delen. Het resultaat is duidelijk—het raakt het hart van mensen en opent het om Christus te ontvangen.

Ik denk dat we ons allemaal wel kunnen herinneren wanneer iemand ons te hulp schoot en hoeveel dat voor ons betekende.

Ik kan me herinneren dat ik 4.000 dollar aan belastingen verschuldigd was toen ik net getrouwd was en geen idee had waar ik het geld vandaan moest halen. Ik lag veel nachten wakker van de situatie waarin ik me bevond. We woonden toen in Tulsa en waren van plan om met de feestdagen naar Ohio te gaan.

Toen mijn vader me vroeg hoe het ging, vertelde ik hem over de rekening van de belastingdienst. Hij zei: “Nou, dat is makkelijk op te lossen,” en hij haalde een cheque tevoorschijn en schreef het hele bedrag aan me uit. Zijn onmiddellijke vrijgevigheid op dat moment zorgde ervoor dat ik nog meer van mijn vader ging houden dan ik al deed. Want op dat moment zag ik zijn hart voor mij.

Mijn vader hield zijn hart vaak verborgen. Hij toonde zijn emoties nooit openlijk aan mensen, zelfs niet aan mijn moeder. Voor zover ik me kon herinneren, had mijn vader mijn hele leven nog nooit gezegd dat hij van me hield. Pas toen mijn moeder hem zei dat hij het moest zeggen, zei hij het eindelijk en na veel drama. Ik kan me die dag nog herinneren alsof het gisteren was. Mam smeekte hem en zei: “Kun je niet tegen je eigen zoon zeggen dat je van hem houdt?” Maar hij bleef stil.

Uiteindelijk, terwijl mijn moeder in tranen was, vertelde hij me dat hij van me hield. Maar ik heb dat ene moment nooit geteld als het moment waarop hij me vertelde dat hij van me hield, omdat hij toen ertoe

---

¹ *The American Heritage® Dictionary of the English Language, vijfde editie*

gedwongen werd.

In plaats van ons mondeling te vertellen dat hij van ons hield, waren er momenten waarop mijn vader iets speciaals voor ons kocht en ik denk dat al zijn vier kinderen wisten dat papa van ons hield. Ik zag vaders hart alleen door wat hij deed, bijna nooit door wat hij zei. Die momenten waren me dierbaar omdat ze voor mij opvielen als lichtjes in een donkere nacht.

De dag dat hij de cheque uitschreef voor de schuld bij de belastingdienst, was mijn hart gevuld met dankbaarheid. In tranen omhelsde ik mijn vader en bedankte hem. Zijn antwoord verraste me. Hij zei: “Zolang ik het heb, wil ik helpen.”

Ik weet zeker dat je net als ik herinneringen hebt aan iemands vrijgevigheid, momenten die je aandacht trokken. Dus maak deze mentale notitie:

Vrijgevigheid toont mensen jouw hart en Gods hart voor hen.

Vrijgevigheid is zo krachtig. Het vervangt woorden en gaat rechtstreeks naar het hart. Het is verbazingwekkend hoe we ons een compliment of cadeau dat iemand ons gaf nog steeds kunnen herinneren.

Een van de eerste momenten in mijn leven waarop ik het hart van mijn vader zag, was toen ik in de zesde klas zat. Mijn neefje en ik hielden toen van modelbouwraketten en ik had er een gekocht met een doorzichtige neuskegel waar je dingen in kon doen en die je dan de lucht in kon schieten.

Op een dag wilden mijn neef en ik een kikker in de neuskegel stoppen en de neuskegel vastplakken zodat de raket zou neerstorten in plaats van zijn parachute te openen. De bedoeling was om te zien wat er met de kikker zou gebeuren. Dat resultaat kun je je vast wel voorstellen.

Nou, we lanceerden de raket en tot onze schrik was mijn vader naar buiten gekomen om te kijken. We wisten dat hij niet blij zou zijn met onze moord op een kikker.

De raket ging omhoog zoals de bedoeling was en boog toen

voorover en kwam met de neus eerst op de grond terecht. Toen ik de raket wilde oprapen, zag ik dat de neuskegel kapot was en de kikker was dood, zoals ik had verwacht.

Terwijl ik de raket oprapte, gooide ik snel de dode kikker opzij om onze ware bedoelingen voor mijn vader te verbergen. Hij liep naar me toe en vroeg naar de raket. Ik kan me nog herinneren hoe bezorgd hij was over onze raket. Terwijl hij de raket in zijn handen hield, begon hij me te vertellen hoe ik hem kon repareren en hoe erg hij het vond dat hij was neergestort. Vervolgens ging hij in detail in op hoe ik de gebroken stukken weer kon maken. De zorg in zijn stem en zijn vriendelijkheid overtuigden me van mijn fout. Hij heeft het nooit geweten van de kikker, maar ik ben nooit zijn zachte zorg voor mij en mijn raket vergeten. Het viel me op dat moment op dat hij echt om me gaf.

Er zijn ook momenten dat God mensen gebruikt die we niet eens kennen om ons te bemoedigen en ons de hand te reiken.

Een bijzonder gedenkwaardige keer was die keer dat Drenda en ik met een paar vrienden op fazantenjacht gingen. Drenda en ik waren net getrouwd en woonden in Tulsa. Een van mijn kamergenoten woonde in Kansas en nodigde ons uit om met hem mee te gaan op de jaarlijkse fazantenjacht op de openingsdag van dat jaar. Ik was op zijn zachtst gezegd enthousiast.

We reden de vijf uur naar Kansas, hadden een geweldige jachtdag en hadden onze limiet aan vogels binnen. Maar op de terugweg naar Tulsa begaf de motor van de auto van onze vriend het. We zaten in niemandsland op een onverharde weg en waren nog uren van huis. Als je ooit in Kansas bent geweest, dan weet je hoe kaal het daar is.

Het was nu donker en we zagen slechts één licht in de verte. We wandelden naar het huis van de boer en vertelden hem over onze situatie. Ik was helemaal geschokt toen hij zei: “Nou, ik zal jullie vanavond naar huis rijden. Ik zet jullie auto op mijn aanhanger en dan zijn jullie op tijd thuis voor jullie werk op maandag.” (Drenda zou 's ochtends aan een nieuwe baan beginnen, parttime in een restaurant, en ze was zo teleurgesteld dat ze misschien moest bellen om te zeggen dat ze er niet

bij kon zijn).

Verbazingwekkend genoeg reed deze man, die we nog nooit eerder hadden ontmoet, ons vijf uur naar huis in Tulsa en keerde toen om en reed voor de ochtend helemaal terug naar Kansas. Hij reed de hele nacht door!

Ik zal die onbaatzuchtige daad van vriendelijkheid nooit vergeten. Hij wilde niet eens een cent voor de benzine. Ik zal die man altijd dankbaar zijn. Als ik aan hem denk, is dat altijd met dankbaarheid aan zijn geschenk.

Als mensen aan jou denken, zullen ze God danken voor je vrijgevigheid.

Ik weet zeker dat je dit soort situaties in je eigen leven kunt bedenken. Je herinnert je hoe dankbaar je was voor de zorg en bezorgdheid die iemand je toonde.

**MENSEN ZULLEN
GOD DANKEN VOOR
DE OVERTREFFENDE
GENADE DIE HIJ
HEEFT GEGEVEN
AAN HEN DIE
VRIJGEVIG ZIJN!**

Welnu, dit is wat Paulus probeerde over te brengen aan deze gemeente—hun vrijgevigheid bereikte mensen met het hart van God en zorgde ervoor dat mensen Hem loofden en dankten voor hun dienst aan Hem.

Toen ik tot Christus kwam, merkte ik dat mijn hart zachter werd en ik zag dat ik echt om mensen gaf. Als ik een noodsituatie zag, wilde ik altijd helpen, maar het was zo frustrerend dat ik dat meestal niet kon omdat ik geen geld had dat ik kon missen.

Ik heb gemerkt dat de meeste mensen zich ook zo voelen. Je hoeft maar in een menigte de weg te vragen en je krijgt een dozijn mensen die je de weg willen wijzen.

Maar zoals ik in de Bijbel ontdekte, is vrijgevig zijn krachtiger dan ik me ooit heb gerealiseerd. Het lezen van de volgende passage in 2 Korinthe 9 onthulde een Koninkrijkswet die alles veranderde wat ik dacht over geven:

Want het betonen van deze dienst vult niet alleen de tekorten

van de heiligen aan, maar is ook een overvloedige bron van vele dankzeggingen aan God, want door dit bewijs van dienstbetoon verheerlijken zij God vanwege de onderdanigheid aan het Evangelie van Christus, overeenkomstig uw belijdenis, en vanwege de gulle handreiking aan hen en aan allen.

En in hun gebed voor u verlangen zij vurig naar u vanwege de alles overtreffende genade van God over u. Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

—2 Korinthe 9:12-15 HSV

Mensen zullen God danken voor de alles overtreffende genade die Hij heeft gegeven aan hen die vrijgevig zijn!

Om echt te begrijpen wat Paulus hier zegt, moeten we onze begrippen definiëren.

Overtreffen betekent: van een grote hoeveelheid of hoge graad; te boven gaan; uitmuntend of buitengewoon, *structuren van overtreffende grootsheid*.²

Weet je wat van jou zal zijn in een enorme hoeveelheid? Wat zal buitengewoon zijn en de grootsheid overtreffen in jouw leven? Gods genade!!!!

Oké, nu hebben we een definitie nodig voor genade.

Genade betekent Gods onverdiende gunst.

Dit is de standaard definitie van genade, maar het beschrijft niet echt wat het werkelijk is. Laat me je een betere definitie geven.

Het volgende is een citaat van Wikipedia over goddelijke genade:

De gangbare christelijke leer is dat genade onverdiende barmhartigheid (gunst) is die God aan de mensheid gaf door zijn Zoon te sturen om aan een kruis te sterven en zo eeuwige verlossing te brengen. Deze definitie alleen dekt echter niet alle

---

² Dictionary.com

gebruiken van de term in de Schrift. Bijvoorbeeld Lukas 2:40: "En het Kind groeide op en Het werd gesterkt in de geest en vervuld met wijsheid, en de genade van God was op Hem." Als we in dit voorbeeld de definitie van genade gebruiken om onverdiende gunst te bedoelen, dan is het niet logisch dat de zondeloze Christus dit nodig zou hebben.

James Ryle heeft voorgesteld: "Genade is de versterkende tegenwoordigheid van God die je in staat stelt om de persoon te zijn, die Hij geschapen heeft om te zijn en om te doen waartoe Hij je geroepen heeft." Als alternatief heeft Bill Gothard gesuggereerd: 'Genade geeft ons het verlangen en de kracht die God ons geeft om zijn wil te doen.' Beide definities geven een goede betekenis aan het woord genade in de Bijbel.³

We zien dus dat waar Paulus het over heeft in deze passage de genade is, of de macht, om voorspoed te hebben. Dit geschenk, het geschenk van genade, werd gevierd omdat het de mensen in staat stelde welvarend te zijn. En omdat zij op hun beurt vrijgevig waren en in de behoeften van mensen voorzagen, zorgde dit ervoor dat zij God aanbaden.

Paulus eindigt zijn bespreking met: **"God zij dank voor zijn onuitsprekelijke gave!"**

Oké, nog één definitie. Het woord onuitsprekelijk betekent, zoals het duidelijk aangeeft, dat er geen woorden zijn die het adequaat kunnen beschrijven.⁴ Dat is hoe goed Paulus zei dat de genadegave was: *niet uit te drukken in woorden* en vooral voor hen die geholpen werden door de financiën die het verschaftte.

Hier is de kracht die je kan bevrijden van financiële slavernij. Deze kracht, de genade van God, is beschikbaar voor elke gelovige.

Maar hier is het probleem. We kunnen veel tijd besteden aan praten

---

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Divine_grace

⁴ *American Heritage Dictionary of the English Language*, vijfde editie.

over wat Paulus zei te doen—geven. Maar als we genade niet begrijpen, de macht om te bloeien door de kracht van God, dan missen we de oogst die God voor ons bedoeld heeft. Het zou zijn alsof je je tuin plant in het bos in de schaduw van een grote boom—er is geen zonneschijn, geen kracht om het gewenste resultaat voort te brengen.

Drenda en ik lazen verhalen in de Bijbel waarin de kracht van God verscheen en de situatie volledig ten goede veranderde. Ik moet toegeven dat we maar heel weinig van zulke verhalen hoorden in onze kerk toen we opgroeiden. Buiten de verlossing sprak niemand echt over hoe je de genade van God in een situatie kunt brengen.

Nu begrijp ik dat onze verlossing het belangrijkste is. Maar zoals ik net zei, ik had diezelfde genade nodig om op elk gebied van mijn leven te functioneren, maar ik wist niet hoe. En door mijn onwetendheid waren we blut, ziek en depressief. We wisten van verlossing—we hadden het gedeelte over eeuwige verlossing onder de knie—maar we wisten of begrepen niet hoe we de hemel in onze levens konden brengen en hoe we de kracht van God konden laten manifesteren. Zoals ik al zei, waren we een financiële ruïne!

Maar dit is wat de Heer die dag tegen me zei toen Hij tot me sprak over het Koninkrijk: *“Jullie zitten in deze puinhoop omdat jullie nooit hebben geleerd hoe Mijn Koninkrijk werkt!”*

Met andere woorden, Hij zei dat ik niet wist hoe ik de autoriteit van de Koning hier op aarde in werking moet zetten. Ik had nooit geleerd hoe of zelfs maar dat ik dat kon. Ik had geen idee hoe ik de genade, de kracht van God kon aanboren.

Oh, trouwens, er was meer aan de hand tijdens dat gesprek die dag toen God tot me sprak over het Koninkrijk. Hij zei verder: *“Mijn kerk leeft net zoals de kinderen van Israël toen ze slaven waren en bakstenen maakten voor Farao. Het zijn slaven! Mijn volk heeft schulden en Ik wil dat het vrij is!”*

Laat me hier een punt aanstippen: je zult nooit vrij zijn totdat je financieel vrij bent. En zoals Drenda en ik de afgelopen dertig jaar hebben gezegd: je zult nooit ontdekken wie je werkelijk bent en in het geestelijke doel van je leven wandelen totdat je het geldprobleem hebt opgelost.

En laat me ook dit punt verwoorden: **JE KUNT VRIJ WORDEN!**

Ik heb het bewezen en duizenden anderen ook. Gods genade is er om je te helpen. Er zijn dingen waartoe je geroepen bent die je als slaaf nooit zult kunnen doen. Je moet financieel vrij worden, niet alleen voor jezelf en je gezin, maar ook zodat mensen het Koninkrijk van God in jouw leven kunnen zien werken. En als een fruitboom vol rijp fruit zal

dat mensen aantrekken naar het Koninkrijk.

**MENSEN ZIJN OP
ZOEK NAAR
ANTWOORDEN. ZE
ZIJN OP ZOEK NAAR
WAT ECHT IS. HET
IS URGENT EN
ONTZETTEND
BELANGRIJK DAT ZE
HET KONINKRIJK
ZIEN EN NIET RELIGIE.**

Mensen zijn op zoek naar antwoorden. Ze zijn op zoek naar wat echt is. Het is urgent en ontzettend belangrijk voor hen dat ze het Koninkrijk zien en niet religie.

Laat me je vertellen over een gesprek dat ik laatst had met een verpleegster. Nou ja, eigenlijk twee verpleegsters.

Mijn moeder is 88 jaar jong en maakt het redelijk goed, maar ze heeft hulp nodig om zich te verplaatsen, zoals je je kunt voorstellen. Deze dag moest ik haar naar een aantal doktersafspraken brengen.

Toen ik bij de eerste afspraak met de verpleegster in gesprek raakte, begon ze me te vragen wat ik voor werk deed. Ik vertelde haar over onze kerk en ook over mijn financiële bedrijf en hoe we mensen helpen om uit de schulden te komen. Nou, dat trok haar aandacht. Vervolgens vertelde ze me dat ze grote problemen had, tot haar nek in de schulden zat en geen idee had hoe ze moest overleven.

Toen ik die dag naar de tweede doktersafpraak ging, had ik bijna precies hetzelfde gesprek met die verpleegster. Ze had tranen in haar ogen toen ze me vertelde over haar financiële situatie.

Vriend, ze zijn niet uniek. Dit is hoe Amerika vandaag de dag leeft.

Het is mijn hart en passie om mensen te helpen begrijpen dat er een betere manier is om te leven—de manier van het Koninkrijk.

Toen Drenda en ik begonnen te leren over het Koninkrijk van God en begonnen toe te passen wat God ons over het Koninkrijk onderwees, veranderden onze levens drastisch. We begonnen te zien dat de genade

waar Paulus het over had, in onze levens manifest werd.

Op een nacht had ik een droom om ons eigen bedrijf te beginnen en mensen te helpen om uit de schulden te komen. Dat is gek, toch? Ik bedoel dat degene die het schoolvoorbeeld is van wat je nooit met geld moet doen, nu een bedrijf runt dat mensen laat zien hoe ze uit de schulden kunnen komen. Dat kan alleen God, toch?

Je vraagt je misschien af: 'Hoe is dat gebeurd? Hoe wist je hoe je uit de schulden kon komen, zodat je andere mensen kon helpen om eruit te komen?' Dat is een goede vraag!

Om een lang verhaal kort te maken: de Heilige Geest liet me zien hoe het kon.

Natuurlijk moest ik dingen leren in het natuurlijke en daarna moest ik mensen hebben die me coachten bij het opzetten van mijn bedrijf, maar de Heilige Geest leidde de voortgang en de unieke strategieën en methoden die we gebruikten om mensen te helpen. Dat bedrijf kwam van de grond en heeft in onze financiële vrijheid voorzien.

Trouwens, ik weet wat je denkt: we moeten wel veel geld hebben gevraagd voor die hulp als het al het geld opleverde dat we nodig hadden om vrij te zijn.

Nee. Zoals ik al zei, de Heilige Geest gaf ons een heel uniek businessmodel en hier is het:

We werken GRATIS voor onze klanten.

Hoe kan ik iemand die al moeite heeft om zijn rekeningen te betalen een vergoeding in rekening brengen om hem te helpen vrij te worden? Nee, dat kan ik gewoon niet doen. God gaf me een andere manier om mijn bedrijf te financieren. Er was en zal nooit een vergoeding zijn voor mijn bedrijf om een op maat gemaakt plan te ontwikkelen voor klanten om schuldevrij te worden. Mijn bedrijf is gespecialiseerd in het laten zien aan klanten hoe ze schuldevrij kunnen worden in minder dan zeven jaar, inclusief hun hypotheek, meestal zonder hun inkomen te veranderen.

We worden niet gesteund door onze klanten, maar door tientallen bedrijven, leveranciers en professionals die we hebben uitgekozen om

onze klanten oplossingen en herstructureringsopties te bieden. Zij steunen ons omdat we onze klanten over hen vertellen.

Als ik bijvoorbeeld in ons herstructureringsproces weet dat bedrijf XYZ de verzekeringsrekening van mijn klant kan halveren, dan vertel ik hem of haar om bedrijf XYZ te bezoeken. Mijn klant kan nu zelf met XYZ gaan praten en zelf beslissen of hij geïnteresseerd is in de goedkopere tarieven van XYZ als onderdeel van zijn herstructureringsplan of niet.

Dus voor de klant is alles gratis. En ik weet zeker dat dit een belangrijke factor is geweest in de geweldige groei van ons bedrijf. Bekijk ons bedrijf maar eens op forwardfinancialgroup.com.

We helpen mensen ook ontdekken wat ik veilig beleggen noem. Het is hoe het klinkt: beleggen zonder het risico te lopen dat marktdalingen hun kostbare pensioengeld stelen.

Ik heb dit allemaal gezegd om duidelijk te maken dat we in de afgelopen dertig jaar met honderdduizenden mensen hebben gesproken en we hebben de puinhoop gezien waar de meeste Amerikanen zich in bevinden.

Eén voorbeeld blijft me bij en illustreert hoe veel Amerikanen leven.

Een vrouw belde me op om haar te bezoeken, omdat ze hulp nodig had met haar schulden. Ik en een van mijn medewerkers spraken met haar af en ik zat daar vol ongeloof toen ze haar situatie uitlegde. Ze had 32 verschillende creditcards, allemaal maximaal belast. (Ja, dat heb je goed gehoord—ze had 32 creditcards)

Ze had met succes haar eigen gevangenis gebouwd en ze vroeg me naar de sleutel om eruit te komen. In mijn gedachten was het antwoord eenvoudig: stop met het gebruik van creditcards. Dat zou een goed begin zijn. Dus ik zei dat ze moest stoppen met creditcards en stond erop dat ze binnen haar inkomen zou blijven. Daarna gaf ik haar de opdracht om een lijst te maken van al haar uitgaven, zodat ik wist waar ik moest beginnen met haar te begeleiden. Ik stelde ook voor dat ze een betaalpas zou gaan gebruiken in plaats van een creditcard om te voorkomen dat haar situatie nog erger zou worden.

Op het voorstel om haar kaarten door te knippen, barstte ze meteen in tranen uit en stelde deze schokkende vraag: “Hoe kan ik dan schoenen kopen?”

Hoorde ik dat goed? Ze had niet genoeg geld voor eten, maar ze vroeg wel naar schoenen?

Je denkt misschien dat die vrouw een anomalie moet zijn. In het aantal creditcards dat ze had, was ze dat ook. Maar wat betreft haar financiële gevangenis was ze absoluut niet de enige. Kijk naar de laatste statistieken in Amerika:

- 57% van de mensen heeft geen 1.000 dollar op de bank staan.⁵
- 44% kan een onverwachte rekening van 400 dollarniet betalen.⁶
- 23% van de Amerikanen kan zijn maandelijkse rekeningen niet betalen en raakt elke maand verder en verder in de schulden.⁷

Vriend, Amerikanen zijn wat God tegen me zei—ze zijn slaven.

Denk aan wat een slaaf doet.

---

⁵ Ray Hanania, “57% of Americans have less than \$1,000 in Savings,” March 31, 2021, SuburbanChicagoland.com

⁶ Joseph Lawler, “44 procent van de Amerikanen kan een onverwachte uitgave van \$400 niet dekken,” *Washington Examiner*, 19 mei 2017.

⁷ Megan Leonhardt, “Become Debt Free” (Schuldenvrij worden), 24 mei 2019.

- Hij werkt niet voor zichzelf. Hoewel hij (of zij) werkt en winst maakt, wordt de winst elke maand naar geldschieters gestuurd, zodat er net genoeg overblijft voor het gezin om nog een maand te overleven.
- Slaven wonen in huizen die ze niet bezitten (wat betekent dat ze een hypotheek hebben).
- Ze rijden in auto's die ze niet bezitten om naar hun werk te gaan en het huis te betalen dat ze niet bezitten.
- Ze dragen kleren die ze op hun creditcard hebben gekocht om naar hun werk te gaan, om de auto en het huis te betalen dat ze niet bezitten, samen met de studielening die ze nog steeds aan het afbetalen zijn van 20 jaar geleden.

Het wordt je duidelijk, toch?

De rijke heerst over de arme en wie leent staat in het krijt bij de uitlener.

—Spreuken 22:7

Wist je dat de meeste mensen hun baan niet leuk vinden? Uit een enquête van Gallup blijkt zelfs dat 85% van de werknemers hun baan haat.⁸

Waarom werken ze dan waar ze werken? Omdat ze slaven zijn en slaven hebben geen opties!

Is er dan een uitweg uit de slavernij? Ja!

Geloof je me niet? Ik zal het je laten zien.

---

⁸ Sara Burrows, "85% van de mensen haat hun baan, volgens een Gallup opinieonderzoek," 22 september 2017, returntonow.net.

Want het betonen van deze dienst vult niet alleen de tekorten van de heiligen aan, maar is ook een overvloedige bron van vele dankzeggingen aan God, want door dit bewijs van dienstbetoon verheerlijken zij God vanwege de onderdanigheid aan het Evangelie van Christus, overeenkomstig uw belijdenis, en vanwege de gulle handreiking aan hen en aan allen.

En in hun gebed voor u verlangen zij vurig naar u vanwege de alles overtreffende genade van God over u. Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

—2 Korinthe 9:12-15 HSV

Laten we onze aandacht gericht houden op dat antwoord—de genade van God, die ons kracht geeft voor voorspoed!

Laten we ons er ook van bewust zijn dat de vijand wil dat je in de schulden blijft en nooit de uitweg leert. Daarom zijn er 1,1 *biljoen* actieve kredietkaarten in de V.S.⁹ Het is ook de reden waarom er elk jaar vier tot acht miljard aanbiedingen voor die kaarten worden verstuurd.¹⁰

Iemand wil dat je schulden maakt en het zijn niet alleen de banken en winkeliers die je smeken om hun kaarten te proberen.

Satan weet dat als hij je in de schulden kan houden, je nooit in je geestelijke bestemming zult kunnen wandelen, waarvan hij weet dat die een ravage in zijn koninkrijk zou aanrichten.

Dus, laat me even evalueren. Dit boek gaat over vrijgevigheid, toch? Nou, ja en nee. Ja, we gaan het straks hebben over alle voordelen van geven en vrijgevig zijn. Maar geven alleen is niet het antwoord. Je moet weten hoe je de genade, de kracht van God kunt aanboren.

Dus, laat me het nog een keer zeggen: de formule van het geven op zich, gewoon als een formule, is niet de sleutel. Het maakt er natuurlijk

---

⁹ Raynor de Best, "Credit Card and Debit Card Number in the U.S. 2012-2018," 16 december 2020, [statista.com/statistics](https://www.statista.com/statistics).

¹⁰ Bob Bryan, 24 november 2015, [businessinsider.com](https://www.businessinsider.com)

deel van uit, maar jij en ik hebben die bovennatuurlijke, buitengewone kracht nodig om te bloeien en die kracht heet genade.

Dustin en Kendall hebben ontdekt waar ik het over heb. Ze zijn een jong stel dat niet echt begreep dat ze de genade van God nodig hadden in hun financiën, totdat ze in een puinhoop belandden. Ze hadden net een nieuw bedrijfsidee bekeken en besloten er werk van te maken. Het kostte 150.000 dollar en dat allemaal met geleend geld.

In dezelfde maand dat ze het bedrijf kochten, werden ze gecontroleerd door de belastingdienst en kregen ze een rekening gepresenteerd voor 53.000 dollar aan achterstallige belastingen. Dustin zegt dat ze zich voor meer dan 200.000 dollar in de schulden hadden gestoken zonder echt een uitweg te hebben, vooral omdat het financieel al krap was voordat ze het bedrijf kochten.

Ze hadden het geld net geleend om het ziekenhuis voor de geboorte van hun laatste baby te betalen en waren daar nog mee bezig. De audit duwde hen over de financiële rand en Dustin zocht naarstig naar opties.

Na een zoektocht vond hij uiteindelijk een aanbod voor een kredietlijn van 30.000 dollar die werd goedgekeurd en legde dit idee voor aan zijn vrouw voor haar mening. Wat hij niet wist, was dat Kendall mijn boek *Uw financiële revolutie: De kracht van rust* had bestudeerd en daar veel over had nagedacht. En in dat boek wordt ook gesproken over het aanboren van de genade van God.

Dus toen Dustin naar haar toekwam met dit idee voor een lening, was Kendall teleurgesteld, in de hoop dat hij zich tot God zou wenden in plaats van tot leningen. Ze besloot met hem te praten over hun beslissing en moedigde hem aan om op God te vertrouwen. Dankbaar ontving Dustin de wijsheid van zijn vrouw.

Terwijl ze baden, hoorden ze de Heilige Geest zeggen dat ze een zaad moesten zaaien. Natuurlijk hadden ze op dat moment geen geld voor het bedrag dat God hen had laten zien om te geven, dus werkten ze de volgende 28 dagen om genoeg te verdienen om te zaaien wat God hen had laten zien.

Het resultaat? Hun bedrijf bloeide op.

In het volgende jaar konden ze 175.000 dollar aan schulden afbetalen. En Dustin zei dat hij in dat jaar TWAALF keer zoveel geld had verdiend dan hij ooit in zijn hele leven had gedaan!

Kendall en Dustin ontdekten dat het Koninkrijk elke keer weer werkt!

Wat was hun antwoord? Het Koninkrijk en de genade van God!

Wat is jouw antwoord? Het Koninkrijk en de genade van God!

HOOFDSTUK 2

HET ANTWOORD: GENADE

In het vorige hoofdstuk hebben we het gehad over de geestelijke invloed die vrijgevigheid op mensen heeft—hoe het hun harten verzacht met dankbaarheid naar hun medemens en God. We brachten ook naar voren wat Paulus zei, dat dit vermogen om vrijgevig te zijn het resultaat is van de genade van God in ons leven.

En in hun gebed voor u verlangen zij vurig naar u vanwege de alles overtreffende genade van God over u. Ja, God zij dank voor Zijn onuitsprekelijke gave!

—2 Korinthe 9:14-15 HSV

We spraken over de nadruk die Paulus legde op het woord 'overtreffende' toen hij de genade beschreef die God ons heeft gegeven om voorspoedig te zijn. We ontdekten dat genade een buitengewone kracht betekent om iets te bereiken. Paulus noemt deze kracht van God's genade een onbeschrijflijk geschenk! Ik denk dat iedereen zou moeten toegeven dat als God zelf hen zou helpen om te bloeien in het leven, dit een ongelooflijk voordeel zou zijn.

Om je te helpen de omvang te begrijpen van wat God in jouw leven wil doen en de immense kracht die voor je beschikbaar is, laten we een paar verzen teruggaan en beginnen te lezen bij vers zes.

(Bedenk) dit: wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mild zaait, zal ook mild oogsten. En ieder doe, naardat hij zich in

zijn hart heeft voorgenomen, niet met tegenzin of gedwongen, want God heeft de blijmoedige gever lief. En God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij, in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn, gelijk geschreven staat: Hij heeft uitgedeeld, aan de armen gegeven, zijn gerechtigheid blijft in eeuwigheid.

Hij nu, die zaad verschaft aan de zaaier en brood tot spijs, zal u uw zaaisel verschaffen en vermeerderen, en het gewas uwer gerechtigheid doen opschieten, terwijl gij in alles verrijkt wordt tot alle onbekrompenheid, welke door onze bemiddeling dankzegging aan God bewerkt.

—2 Korinthe 9:6-11 (NBG51)

Nu wordt het pas echt spannend!

We zien dat hier hetzelfde woord *genade* staat, maar in deze passage voegt Paulus het bijvoeglijk naamwoord *alle* toe om de lezer te helpen begrijpen dat AL Gods kracht achter dat woord genade zit. Paulus heeft het hier duidelijk over geven en ontvangen en maakt het punt dat zodra je geeft, al Gods genade beschikbaar is om de oogst binnen te halen.

Al Gods genade impliceert dat al Gods kracht, Zijn wijsheid, gunst en inzicht nu voor jou beschikbaar zijn om de oogst van dat zaad binnen te halen. Ik weet niet hoe het met jou zit, maar daar word ik enthousiast over!

Maar dat betekent nog niet dat de oogst helemaal vanzelf gaat.

Als een zeer rijke boer je zou vertellen dat hij je al zijn landbouwgereedschap, ter waarde van miljoenen dollars, zou lenen om een oogst te planten en te oogsten, maar je wist niets van landbouw, dan zou je er niets aan hebben.

God heeft al Zijn kracht voor ons beschikbaar gesteld, maar we hebben nog steeds een rol te spelen, net zoals een boer weet dat er veel meer bij komt kijken dan alleen zaad in de grond gooien.

Voor nu wil ik alleen dat je begrijpt dat Gods hele vermogen

klaarstaat, niet alleen om je te helpen oogsten nadat je hebt gezaaid, maar ook om je verder te helpen, zodat je weet wanneer en waar je moet zaaien. En daardoor heb je een onbeperkte financiële toekomst!!!!

**JIJ ZORGT VOOR
GODS ZAKEN EN
HIJ ZORGT VOOR
DE JOUWE.**

Nu moeten we een stap verder gaan en het hebben over de duidelijke openbaring in deze passage over het doel van het hebben van geld.

En God is bij machte alle genade in u overvloedig te schenken, opdat gij, in alle opzichten te allen tijde van alles genoegzaam voorzien, in alle goed werk overvloedig moogt zijn

Het eerste wat God hier noemt, is het hebben van alles wat je nodig hebt. Merk op dat het niet alleen over geld gaat. Hij zegt in *alle opzichten en altijd!*

Ik zeg het altijd zo: 'Als jij zorgt voor Gods zaken, dan zorgt Hij voor de jouwe.' Dus, 'in alle opzichten en altijd' zou voor mij betekenen dat je nooit zonder zou komen te zitten, wat er ook gebeurt in de economie. Als God zegt dat in je behoeften zal worden voorzien, heeft Hij het ook niet over alleen maar rondkomen.

Hij zal alles zegenen wat u doet, u zult aan vele volken lenen, maar u zult niet van hen hoeven te lenen. Als u alleen maar luistert en gehoorzaamt aan de geboden van de Here, uw God, die ik u vandaag geef, zult u in alles voorop lopen en niet achteraan komen en zal uw weg altijd omhoog voeren.

—Deuteronomium 28:12b-13

Als God het heeft over het voorzien in al je behoeften, dan heeft Hij het over totale financiële vrijheid zonder schulden, waarin je je opdracht met passie uitvoert en je het beste van het land eet. Het betekent ook dat je kerngezond bent en volmaakte vrede hebt.

Ten tweede, nadat aan je behoeften is voldaan, ben je niet alleen aan het overleven maar ervaar je voorspoed.

Dan kunt u van uw overvloed steeds meer uitdelen. Ja, Hij geeft zoveel dat u altijd veel kunt weggeven.

—2 Korinthiers 9:11

Het eindresultaat is dat je het financiële vermogen hebt om vrijgevig te zijn, om mensen te geven en te ondersteunen en om Gods opdrachten op aarde te ondersteunen.

Gods doel is om Zijn hart aan mensen bekend te maken en het hart van mensen dichtbij Hem te brengen.

Zoals ik altijd zeg: “Gods werk houdt zich bezig met mensen.”

Ik wil even stilstaan bij een verkeerde veronderstelling die ik zo vaak hoor.

Ik sprak laatst met een heel rijk persoon en die zei: 'Ik heb niet meer geld nodig, ik heb genoeg.'

Nu weet ik wat ze probeerden te zeggen—dat ze het heel goed hebben en dat ze persoonlijk niet meer geld nodig hebben. Maar het is een feit dat ze wel meer geld nodig hebben en veel ook.

Als we alleen kijken naar wat geld voor ons *persoonlijk* kan doen, dan denk ik dat er een plaats is waar de drang om meer geld te krijgen zou kunnen afnemen. Maar als je Gods hart begrijpt om mensen te helpen en de miljoenen die het goede leven in het Koninkrijk nog moeten ontdekken—maar op dit moment op weg zijn naar een echte plaats die hel heet—dan zou je begrijpen dat God meer geld nodig heeft!!!!

Laat me dat nog eens zeggen: **“GOD HEEFT MEER GELD NODIG!”**

Er is nog veel werk te doen.

En God is bij machte elke vorm van genade overvloedig te maken in u, zodat u, wanneer u in alles altijd al het nodige bezit, overvloedig kunt zijn in elk goed werk. (HSV)

Jij hebt elk goed werk te doen. Elk goed werk is werk dat namens de Koning wordt gedaan. In feite heb je heel specifiek werk te doen,

volgens de brief aan de Efeziërs.

Maar aan ieder van ons is de genade gegeven naar de maat van de gave van Christus. En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en nog weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten, tot het werk van dienstbetoon.

—Efeze 4:7, 11-12a HSV

De meeste mensen streven naar financiële vrijheid omdat ze de ratrace moe zijn. Ze zijn op zoek naar vrede. En omdat de meeste mensen een baan hebben die ze eigenlijk niet leuk vinden, zijn ze op zoek naar de vrijheid die geld hen geeft. Ze zijn op zoek naar de vrijheid om te doen wat ze *willen* doen in plaats van wat ze *moeten* doen. Ze willen hun passie volgen en het doel vinden waarvoor hun leven bedoeld is.

Hier is een uitspraak waar religieuze mensen gek van worden:

Je zult in alle opzichten rijk worden.

Ja, dat staat er. Je zult rijk worden!

De term rijk is natuurlijk subjectief en wordt in onze cultuur meestal verkeerd begrepen. We kunnen echt niet zeggen dat iemand met een miljard dollar gelukkiger is dan iemand met 100.000 dollar. Nee, 'rijk' zijn betekent verschillende dingen voor verschillende mensen. Maar het impliceert natuurlijk wel dat in al onze behoeften is voorzien, dat we schuldenvrij leven en genieten van het beste van het land.

Laat Mij u helpen en gehoorzaam Mij, dan zal het land u volop te eten geven!

—Jesaja 1:19

Maar rijk zijn gaat niet alleen over geld. Het gaat ook over spelen met mijn kleinkinderen, hand in hand lopen met mijn vrouw en zoveel andere prachtige dingen in het leven. Drenda en ik hebben vijf geweldige kinderen, die allemaal van God houden en op de een of andere

**DUS NOGMAALS,
GOD WIL DAT JE
MEER DAN GENOEG
HEBT OM ZIJN WERK
IN DE WERELD
VOORT TE ZETTEN.**

manier betrokken zijn bij de bediening. We wonen allemaal dicht bij elkaar en eerlijk gezegd vinden we het heerlijk om met elkaar om te gaan. Dat noem ik rijk!

De religieuze mensen denken namelijk dat veel geld hebben hebzucht is. Maar je kunt niet te veel geld hebben

als je met God in de mensenbusiness zit. Er zijn altijd nieuwe opdrachten en nieuwe gebieden om in te nemen.

Dus nogmaals, God wil dat je genoeg provisie hebt om Zijn werk in de wereld voort te zetten.

God wil dat je gul voor Hem bent, mensen helpt en Zijn opdrachten financiert. Als je bij elke gelegenheid vrijgevig wilt zijn, moet je wat geld hebben.

Ik bedoel, elke gelegenheid kan *elke dag zijn of meerdere keren per dag*. Laten we eerlijk zijn—om dat te kunnen doen, zou je niet van maand tot maand leven; je zou meer geld hebben dan nodig is om je rekeningen te betalen, veel meer! Ik denk dat iedereen het daarmee eens is.

Maar laten we eens kijken waar het schuurt als we het hebben over vrijgevig zijn of geven in het algemeen: je hebt te maken met angst als je geeft.

Ik heb niet gezegd dat je angst moet verdragen. Ik zei dat je met angst moet omgaan als je geeft. En de beste manier om met angst om te gaan is met de waarheid!

Dus wat is de angst bij het geven? Simpel gezegd is het dat we niet genoeg voor onszelf hebben, toch?

Ik heb dat geld nodig, denk je misschien, en natuurlijk heb je dat nodig. Maar God heeft het ook nodig. En God zal je toch niet vragen om Hem je geld te geven om te gebruiken zonder een belofte terug, een rendement op je investering om het zo maar te zeggen? Ik denk dat Hij het heel duidelijk maakt in Zijn Woord:

Geef en u zult iets terugkrijgen, meer dan overvloedig zult u

ervoor terugkrijgen. Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden.

—Lucas 6:38a

God besteedt meer tijd aan het uitleggen van het voordeel van het steunen van Zijn Koninkrijk dan aan het instrueren van wat je moet doen. Hij zegt maar één woord, “*Geef,*” maar gebruikt 23 woorden om *het voordeel* aan jou uit te leggen. Ik denk dat ik elk contract zou tekenen dat zo in elkaar zit!

Weet dat God er belang bij heeft dat het goed met je gaat. Denk er eens over na: waar gaat God het geld vandaan halen dat Hij nodig heeft om Zijn agenda te financieren?

Dat geld moet natuurlijk van jou, mij en andere geloofsgenoten komen. Satans mensen gaan Gods opdrachten niet financieren.

Het trieste is dat de meerderheid van de gelovigen zou zeggen dat het verkeerd is om God te geloven voor een opbrengst van hun geven. Zij geloven dat het geven aan God en er iets voor terug verwachten gebaseerd is op hebzucht en de pure daad van het aanbidden van God zou verminderen.

Geloof jij dat een boer er verkeerd aan doet om te geloven dat zijn geven hem en zijn gezin winst zal opleveren? Hij gebruikt gewoon de wetten die God hem gegeven heeft.

God houdt ervan om ons te zien bloeien. Hij gaf ons de wet van zaaien en oogsten voor ons welzijn. De duivel heeft de kerk sinds het begin der tijden voorgelogen over geven en geld. Sommige kerkgenootschappen zijn trots op hun geloften van armoede, zich niet realiserend dat ze regelrecht in satans leugens trappen. Jezus had in zijn bediening vaak met die houding te maken. Hij vertelde zelfs een van zijn beroemdste gelijkenissen over dit onderwerp, de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan.

Op een dag was er een Bijbelgeleerde die wilde onderzoeken of Jezus' ideeën wel zuiver waren. “Meester,”

vroeg hij, “wat moet ik doen om eeuwig leven te krijgen?” Jezus vroeg: “Wat zegt de wet van Mozes daarover?”

Hij antwoordde: “Heb de Here, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel, heel uw kracht en heel uw verstand. En heb uw naaste net zo lief als uzelf.”

“Goed!” zei Jezus. “Doe dat en u zult eeuwig leven krijgen.”

De man voelde zich aangesproken. Om zich te rechtvaardigen, vroeg hij: “Wie is eigenlijk mijn naaste?”

Als antwoord gaf Jezus hem dit voorbeeld: “Een man reisde van Jeruzalem naar Jericho. Onderweg werd hij door rovers overvallen. Zij rukten hem de kleren van het lijf, sloegen hem bont en blauw en lieten hem halfdood langs de weg liggen. Toevallig kwam er een priester langs. Maar toen hij de man zag liggen, ging hij aan de overkant van de weg voorbij. Een tempeldienaar die voorbijkwam, deed hetzelfde en liet de man gewoon liggen. Gelukkig kwam er ook iemand langs die medelijden kreeg toen hij hem daar zag liggen. Het was een Samaritaan, een vijand van de Joden. De Samaritaan knielde naast hem neer, verzorgde zijn wonden met olie en wijn en legde er verband om. Daarna tilde hij hem op zijn ezel en ging er zelf naast lopen. Zij kwamen bij een herberg, waar hij hem verder verzorgde. De volgende morgen gaf hij de herbergier twee zilveren munten en zei: “Zorg goed voor hem. Mocht dit geld niet genoeg zijn, dan betaal ik de rest de volgende keer wel.”

Wat denkt u?

“Wie van deze drie was de naaste van het slachtoffer van de roofoverval?”

“De man die medelijden met hem had,” was het antwoord.

“Precies,” zei Jezus. “Volg zijn voorbeeld dan.”

—Lucas 10:25-37

Ik denk dat we dit verhaal allemaal wel eens gehoord hebben, met als

les: Wat zou God doen als Hij over de weg liep en deze man zag? We weten dat de Heer deze gewonde man niet langs de weg zou laten sterven.

De les die de meeste leerlingen in de zondagsschool hieruit leren is om een goede naaste te zijn. Zorg voor mensen. Zorgen voor mensen is Gods hart en ik kan zeggen dat ik het daar honderd procent mee eens ben. Maar er is nog veel meer dat vaak wordt weggelaten.

Om Jezus' berisping aan het adres van deze leraar van de wet echt te begrijpen, moet je het sociale klimaat van die tijd begrijpen. De Joden verachtten de Samaritanen en beschouwden hen als onrein en niet geestelijk. De Joden beschouwden zichzelf dus als veel heiliger en rechtvaardiger in Gods ogen dan de Samaritanen, zelfs zo erg dat ze niet eens met hen wilden omgaan. Jezus' verhaal is dus eigenlijk een klap in het gezicht van deze leraar van de wet, een berisping voor zijn vrome houding. Ik denk dat we dat allemaal wel begrijpen.

Maar het deel van het verhaal dat ik nog nooit heb gehoord en dan bedoel ik dat ik het nog nooit in een zondagsschool heb horen onderwijzen, is het deel over de twee zilveren munten. Waarom sprak Jezus over de twee zilveren munten als Zijn punt al was gemaakt over het verkeerde hart van deze leraar ten opzichte van de Samaritanen? Laten we het uitzoeken.

Daarna tilde hij hem op zijn ezel en ging er zelf naast lopen. Zij kwamen bij een herberg, waar hij hem verder verzorgde. De volgende morgen gaf hij de herbergier twee zilveren munten en zei: "Zorg goed voor hem. Mocht dit geld niet genoeg zijn, dan betaal ik de rest de volgende keer wel."

—Lucas 10:34a-35

In dit verhaal dat Jezus ons leert, kunnen we ook zien dat het een analogie is van wat Jezus op het punt stond voor ons te doen. We zien de mensheid gehavend en gekneusd door satan, de dief. We begrijpen dat de olie en de wijn profetisch staan voor de Heilige Geest en het bloedverbond dat Jezus zal geven aan iedereen die tot Hem komt. En we

zien in het verhaal dat de Samaritaan, nadat hij de olie en wijn heeft aangebracht, een stap verder gaat en deze gewonde man naar een herberg brengt om te genezen. De Samaritaan weet dat de man tijd nodig heeft om te genezen en hij brengt hem naar een veilige plek om te herstellen, allemaal op zijn kosten.

Ik geloof dat de herberg staat voor de lokale kerk. Hier brengt Jezus mensen naartoe die gehavend en stervend langs de weg van het leven zijn gevonden. Ze zijn wedergeboren, gereinigd van zonde door het bloedverbond en levend gemaakt door de Heilige Geest, maar ze dragen nog steeds de vlek en de pijn van het aardse vloeksysteem met zich mee. Ze hebben tijd nodig om te genezen en om een compleet nieuwe manier van leven te leren. Jezus plaatst hen in een lokale kerk en onder een herbergier, de lokale pastor, om toezicht te houden op hun vooruitgang.

Maar helaas vinden we in de kerk dezelfde houding die de wetgeleerde had. Mensen willen niet betrokken raken bij het helpen in de herberg. Net als degenen die de gewonde man voorbij liepen, zagen ze zijn probleem als het probleem van iemand anders. Waarom zouden ze zich ermee bemoeien? Wat zat er voor hen in behalve dat het hun tijd en geld kostte?

Vanwege deze houding besteden pastors veel van hun tijd aan het smeken van mensen om te helpen in de crèche of om te helpen bij het leiden van een kleine groep. Maar het lijkt erop dat mensen al druk bezig zijn met hun eigen dingen en het moeilijk vinden om zich in te zetten. Religie zelf biedt geen stimulans, alleen plicht en wet. Religie probeert mensen een schuldgevoel aan te praten door te zeggen: 'Je bent het aan God verplicht om voor dit of dat te zorgen. Kijk tenslotte wat God voor jou heeft gedaan.' En ik ben het ermee eens dat we altijd een gewillig en dankbaar hart voor God moeten hebben en een verlangen om anderen te helpen, maar God werkt niet met het systeem van "Je bent het me verschuldigd." Hij zegt: "Ik laat je twee munten na om de onkosten te dekken en zal je betalen WAT het je ook kost als ik terugkom."

Nogmaals, de religieuze denkwijze zal deze uitspraak opvatten als de bevestiging dat wanneer we in de hemel komen, Jezus ons zal belonen

voor het werk dat we hier op aarde voor Zijn Koninkrijk hebben gedaan. Nee, toen Jezus het verhaal vertelde, verwees Hij naar het moment waarop de zakenman langs zou komen op zijn terugreis naar de stad. Jezus had het over financiële hulp voor die herbergier hier en nu. Maar mensen zullen dan zeggen: 'Geweldig, God gaat de kosten van de herberg dekken terwijl Hij voor deze persoon zorgt, maar ik heb ook echte kosten hier bij mij thuis. Ik kan me de tijd of het geld niet veroorloven om erbij betrokken te zijn.' Deze manier van denken, dat je simpelweg vergoed wordt voor alle kosten die je maakt om betrokken te raken, motiveert veel mensen niet. Het helpt natuurlijk wel, maar het laat niet het hele verhaal zien van Gods liefde voor degenen die wel betrokken raken.

Ja, ik weet wat je zult zeggen: “We zouden allemaal moeten helpen in de herberg, gewoon uit liefde voor God.” Ja, je zou het kunnen doen uit je trouw aan je pastor en je liefde en plicht tegenover God, en dat is soms nodig... Maar God wil dat je *enthousiast* bent om met Hem “in de herberg te werken.”

En dat is het punt—we werken niet vóór God, maar MET God. God zelf zegt bij monde van Paulus het volgende:

Hebt u wel eens gehoord van een soldaat die zijn eigen soldij moet betalen? Of van een wijnbouwer die zijn eigen druiven niet mag eten? Of van een herder die de melk van zijn eigen vee niet mag drinken? Dit zijn maar enkele voorbeelden uit het dagelijks leven. Maar de wet van Mozes zegt hetzelfde. Daarin staat: “U mag een os geen muilband omdoen, terwijl hij uw koren dorst,” het dier moet zo nu en dan een hap kunnen nemen. Zou God dan alleen ossen op het oog hebben of ook ons? Natuurlijk is dat voor ons geschreven! Want zowel wie ploegt als wie de oogst binnenhaalt, moet op een deel van de oogst kunnen rekenen. Zo moeten ook de apostelen hun werk kunnen doen in de hoop dat er voor hen gezorgd zal worden.

—1 Korinthiers 9:7-10

God wil niet dat je Hem dient uit angst of uit plichtsbesef.

Let op wat Hij zegt: *“Wie ploegt en dorst, moet dat kunnen doen in de hoop te delen in de oogst.”* God zorgt niet alleen voor de oogst die het resultaat is van de opdracht die Hij jou heeft gegeven. Hij zorgt ook voor degenen die daar naast Hem werken en Hij wil dat zij net als Hem delen in de vreugde van de oogst.

Jezus koos een herbergier voor het verhaal om een heel belangrijke reden. We begrijpen dat de herbergier een bedrijf heeft. Hij heeft in zijn dagtarief de prijs voor vaste kosten en personeel ingebouwd. Maar bovenop alle kosten die nodig zijn om de herberg te runnen, voegt hij winst toe. Dat klopt, *winst*.

Elke keer dat de herbergier zijn gast een overnachting in rekening brengt, maakt hij winst. Hierdoor heeft de herbergier een heel andere kijk op de gewonde man die bij hem aan de deur is gebracht. Het kost hem geen cent om voor hem te zorgen, want de reiziger heeft beloofd zijn kosten te dekken. Maar de herbergier weet een feit waardoor hij deze man kan helpen zonder wrok. Sterker nog, hij is bijna duizelig van de kans die hij krijgt.

De herbergier begrijpt namelijk dat elke nacht dat de man daar verblijft, hij winst zal maken. En met een open cheque aangeboden door de reizende zakenman, is hij dolenthousiast. Ik kan me het gesprek van de herbergier met de reizende zakenman al voorstellen als hij op reis gaat: “Hé, als je onderweg nog iemand tegenkomt die hulp nodig heeft, breng hem dan zeker hier. Ik neem alles wat je me kunt brengen en als ik geen plaats meer heb, dan maak ik wel extra ruimte!”

Zoals je kunt zien, zit er veel meer in het verhaal dan alleen het bekende verhaal van wat zou Jezus doen. Jezus probeerde de religieuze denkwijze die de expert in de wet had ten opzichte van God en de Samaritaan te corrigeren. Hij maakte er ook een punt van om hem te laten weten dat hij een geweldige kans

**ZE MISSEN HELAAS
GODS HART. HIJ IS
BEREID TE BETALEN
WAT HET OOK KOST
OM MENSEN TE
BEREIKEN EN HIJ
GEEFT ONS ALTIJD
MEER DAN WE
INVESTEREN. ALTIJD.**

miste die de Samaritaan had veroverd—*winst!*

Ik ben altijd verdrietig als ik mensen hoor zeggen dat God slechte dingen doet bij goede mensen, of als ik mensen God zie dienen uit een religieuze plicht in plaats van het opwindende leven dat ze zouden kunnen hebben. Satan heeft geprobeerd om Gods goedheid voor Gods volk te verbergen, zodat ze Hem niet met hun hele hart zouden willen dienen.

Voor de meeste mensen is de kerk gewoon een evenement op de kalender in plaats van te begrijpen dat zij de kerk zijn, de herberg waar God mensen naartoe stuurt om heel te worden. Helaas missen ze Gods hart, dat Hij bereid is te betalen wat het ook kost om mensen te bereiken en dat Hij ons altijd meer geeft dan we investeren. Altijd.

Ik kan me herinneren dat ik jaren geleden met Drenda's broer over precies dit onderwerp zat te praten—dat God goed is en een beloner en dat Hij ons het Koninkrijk heeft gegeven dat in al onze behoeften voorziet. Dit begrip van het Koninkrijk was nieuw voor Johnny en zijn vrouw Candi, omdat ze uit een traditionele kerk kwamen waar weinig waarheid werd onderwezen.

Johnny en Candi waren leraren op een school in Georgia in die tijd en terwijl hij les gaf, werkte Johnny parttime bij mijn financiële bedrijf, Forward Financial Group. Het leek erop dat Johnny een natuurtalent was in de business. In zijn eerste jaar bij het bedrijf verdiende hij meer in deeltijd dan in een jaar lesgeven, dus besloot hij te stoppen met lesgeven en fulltime in de financiële wereld te gaan werken.

In het begin deed Johnny het erg goed. Maar later in dat jaar zag ik dat zijn activiteit begon af te nemen en ik wist dat hij niet lang op dat tempo kon doorgaan.

Drenda en ik hadden een reis naar Georgia gepland voor de kerst en ik was vast van plan om wat tijd met Johnny door te brengen om te zien of ik de redenen kon achterhalen waarom hij niet de business produceerde die hij nodig had om fulltime te blijven. Voordat ik Johnny kon bellen, belde hij mij en vroeg of ik langs kon komen om over zaken te praten. Natuurlijk was ik daar al op voorbereid.

Ik merkte dat Johnny en Candi bang waren. Ze hadden al voor 5.000 dollar aan rekeningen voor de huidige maand en ze hadden geen geld om de volgende maand 5.000 dollar te betalen die ze nodig zouden hebben. Toen ik bij Johnny ging zitten, waren zijn eerste woorden: 'Het werkt gewoon niet.' Ik wist dat het begrip van het Koninkrijk helemaal nieuw was voor Johnny en Candi en ik voelde dat ik hen moest coachen hoe ze hier geestelijk mee om moesten gaan. Want ik wist dat het Koninkrijk altijd werkt! Dus besteedde ik ongeveer twee uur met hen aan het bespreken van de wetten van het Koninkrijk en hoe ze hun geloof in werking konden zetten. Terwijl ik sprak, voelde ik dat de angst afnam en het geloof begon te groeien. Ik wist dat Johnny klaar was voor de volgende stap.

“Johnny,” zei ik, “je moet een zaad planten bij God en Hem geloven voor het geld dat je nodig hebt.”

Johnny en Candi gingen akkoord, maar ze hadden geen geld. Toevallig had ik een loonstrookje van 160 dollar voor Johnny meegenomen van het thuishkantoor. Ik wist dat ze dat geld goed konden gebruiken, maar ik moedigde hen aan om het als zaad te zaaien omdat we allebei wisten dat die 160 dollar alleen niet genoeg was om de 5.000 dollar aan rekeningen te betalen die ze moesten inhalen of de 5.000 dollar aan rekeningen die binnenkort betaald moesten worden. Ze gingen akkoord.

Toen we op het punt stonden om samen te bidden en ons geloof in werking te zetten, vroeg ik Johnny: “Wat geloof je te ontvangen als je dit geld zaait?” Toen de woorden mijn mond verlieten, hield de Heilige Geest me tegen en zei dat ik hem niet moest laten antwoorden, en ik wist waarom. Johnny zou gezegd hebben dat hij geloofde in de 5.000 dollar, want daar lag duidelijk de druk. In plaats daarvan zei de Heilige Geest tegen me: “Vraag hem of 12.000 dollar in dertig dagen genoeg is.”

Dus dat deed ik. Ik liet hem stoppen met antwoorden en vroeg hem of 12.000 dollar in dertig dagen genoeg zou zijn. Ik zag zijn ogen wijd opengaan toen ik hem het bedrag vroeg dat ik van de Heer moest vragen. Ik wist dat Johnny in zijn hele leven nog nooit 12.000 dollar in dertig

dagen had verdiend. Hij zat daar even en zei toen: ja, dat kon hij met mij geloven. Ik stelde Candi dezelfde vraag en ook zij zei ja. We sloegen de handen ineen, legden ze op de cheque en zetten ons geloof in werking voor 12.000 dollar in dertig dagen.

Drie weken later kreeg ik een telefoontje van Johnny. Wat was hij opgewonden. Hij had in de afgelopen drie weken genoeg zaken gedaan om hem niet slechts 12.000 maar 17.000 dollar te betalen. Hij zei dat hij er nu echt in geloofde.

Helaas verloor Johnny twee maanden later de controle over zijn auto op een regenachtige avond op weg naar huis na een afspraak. De auto was total loss, maar Johnny overleefde het ongeluk, wat op zich al een daad van God was. Door het ongeluk kon Johnny echter niet werken terwijl hij herstelde. In die periode werd zijn huis in beslag genomen en zou het worden geveild. Hij had 10.000 dollar nodig om dat te voorkomen.

In die tijd besloten Johnny en Candi echter dat ze naar Ohio moesten verhuizen om dichterbij het onderwijs in het Koninkrijk te zijn dat hun leven veranderde. Dus boden ze het huis te koop aan, ook al wisten ze dat ze nog maar een maand hadden voordat het geveild zou worden.

Naarmate de datum dichterbij kwam, kwamen er geen echte kopers tot een paar dagen voor de verkoop, toen een man langskwam en aanbood om het huis te kopen. Maar hij had een verzoek. Hij wilde weten of hij, als hij Johnny nu 10.000 dollar gaf, het huis dertig dagen kon vasthouden tot hij klaar was met een andere zaak die de aankoop zou financieren.

Johnny was geschokt. Hij wist dat als hij het huis uit de veiling wilde halen, het een koper in contanten moest zijn, want de verkoop was al over een paar dagen. Deze koper wilde Johnny ter plekke een cheque van 10.000 dollar uitschrijven en de koop later sluiten. Dit was precies het bedrag dat Johnny nodig had. Johnny wist dat het God was, nam de cheque van 10.000 dollar aan en betaalde het verschuldigde bedrag, zodat het huis niet geveild zou worden. Oh, en die 10.000 dollar was extra en kwam *bovenop* de catalogusprijs.

Johnny en Candi verhuisden naar Ohio en namen hun intrek in een huurhuis. Ze raakten betrokken bij de Faith Life Church en Johnny stortte zich met hernieuwde kracht op de financiële zaken. Maar nu hadden ze een nieuw probleem. Ze hadden maar één auto en Johnny had die nodig voor de vele afspraken die hij doordeweeks met klanten had. Ze wisten wat ze moesten doen. Ze zaaiden een zaad voor een nieuwe auto en geloofden dat ze die kregen toen ze baden, volgens Marcus 11:24.

Toen gebeurde er iets heel bijzonders. Een jeugdvriend van Johnny belde...

“Johnny, heb ik je ooit terugbetaald voor die fiets die je me in de zesde klas gaf?” vroeg hij.

“Nee,” zei Johnny.

Toen zei zijn vriend: “Nou, ik ga je nu terugbetalen. Ik ga een BMW voor je kopen.”

Als kinderen hadden de twee jongens het altijd over auto's gehad en hij wist dat Johnny altijd al een BMW had willen hebben. De vriend hield woord en maakte Johnny het geld over om een BMW te kopen. Maar toen Johnny het geld kreeg, realiseerde hij zich dat met een groeiend gezin een BMW niet de auto was die hij echt nodig had. Hij en Candi besloten om voor Candi een SUV voor het hele gezin te kopen en een kleinere auto voor Johnny's zakelijke ritten, aangezien Candi's kleine auto oud was en problemen had. Dat is dus gebeurd.

Ik kan me de avond nog herinneren dat Johnny me belde. Hij zat in zijn nieuwe SUV op zijn oprit naast zijn andere nieuwe auto met tranen in zijn ogen terwijl hij me vertelde hoe geschokt hij was dat hij voor het eerst in zijn leven twee betaalde auto's had.

Johnny was een nieuw mens. Hij wist toen dat God alles kon doen.

Op een dag kwam hij naar mijn kantoor en zei dat hij het huren van een huis beu was, dat hij en Candi een boerderij met land wilden en dat ze op zoek waren. Nou, ik wist dat Johnny's krediet niet goed was door wat er recentelijk was gebeurd en ik moedigde hem aan om gewoon wat langer te huren en wat spaargeld op te bouwen, zodat hij tijd had om zijn

kredietsscore op te krikken. Maar Johnny leek niet veel aandacht te besteden aan wat ik zei.

Toen vertelde hij me dat hij verderop in de straat een boerderij had gezien die te koop stond en dat hij die zou gaan kopen. Aangezien ik op dat moment een hypotheekbedrijf had, wist ik natuurlijk dat Johnny zich nooit zou kunnen kwalificeren voor die boerderij. Ik wist ook dat hij geen aanbetaling kon doen voor zo'n aankoop.

Ik was geschokt toen hij een week later met een grijns mijn kantoor binnenliep en zei dat de boerderij van hem was. Toen hij me dat vertelde, wist ik dat dit een verhaal was dat ik moest horen. Natuurlijk hadden hij en Candi een financieel zaad gezaaid in het werk van God, zoals hen geleerd was te geloven dat ze ontvangen hadden als ze baden. Toen ging Johnny verder en legde me uit wat er gebeurd was.

Hij ging naar zijn bank voor de aankoop en de manager trok zijn kredietgegevens na, ging bij hem zitten en zei: "Johnny, je had gelijk over je krediet. Je komt niet in aanmerking om iets te kopen."

Maar toen zei de manager iets vreemds. Hij schoof het kredietdossier aan de kant en zei: "Maar ik mag je wel. Laat me eens kijken wat ik kan doen."

Om een lang verhaal wat korter te maken: de bank financierde 100% van de aankoop, gaf hem vier maanden op het huurcontract op te zeggen dat hij op dat moment had. Verder werd de propaantank bij de boerderij gevuld, de uitstaande onroerendgoedbelasting werd betaald en bij de sluiting van het hypotheekcontract gaf de bank hem een cheque van 5.000 dollar om de scheur in het beton van de veranda te repareren.

Ik zat daar met stomheid geslagen terwijl Johnny maar door bleef gaan over het Koninkrijk. 'Wauw!' was alles wat ik kon zeggen.

Een maand later vertelde Johnny me dat hij een zaad had gezaaid voor een Ford-tractor. Hij vertelde me dat hij had besloten dat hij een tractor nodig had op zijn nieuwe boerderij en dat hij een heel specifiek zaad had gezaaid voor een blauwe diesel Ford-tractor. Nogmaals, omdat hij voor mij werkte en ik op de hoogte was van prijzen van tractoren, wist ik dat hij dat geld nog niet had.

Maar toen ik een paar weken later naar de weg keek, zag ik Johnny met een blauwe Ford-dieseltractor in de richting van zijn huis rijden. Toen ik hem vroeg hoe en waar hij aan die tractor kwam, zei hij dat een vrouw toevallig naar hem toe kwam in de kerk en hem vroeg of hij iemand kende die misschien een tractor nodig had. Ze waren de boerderij van haar ouders aan het liquideren en er was een tractor waar ze vanaf wilden. Johnny zei dat hij geïnteresseerd was.

Ze zei dat hij haar niet direct hoefde te betalen, maar kon betalen zodra hij kon; ze had geen haast. Dus toen had hij zijn tractor.

Zijn succes ging verder. De volgende maand verdiende hij 72.000 dollar in slechts één maand. Als je Johnny zou vragen hoe dat kwam, zou hij zeggen dat het kwam doordat hij vrijgevig was tegenover God en de wetten van het Koninkrijk begreep.

Wat een verhaal! Ik kan me nog herinneren dat ik die avond met Johnny en Candi in hun huis in Georgia zat en het Koninkrijk met hen deelde. Ze waren overweldigd omdat ze 5.000 dollar achterliepen op hun rekeningen met Kerstmis en nog eens 5.000 dollar aan rekeningen voor de boeg hadden zonder geld in zicht. Ik dacht dat je het misschien interessant zou vinden om te horen wat ik die avond tegen hen zei.

Ik wist dat ik hen gewoon moest helpen om God te zien door de mist van de omstandigheden waarmee ze geconfronteerd werden. Ik begon met hen te laten zien waar we het in 2 Korinthe 9:10-11 (HSV) over hebben gehad:

Hij nu Die de zaaier zaad verschaft, moge ook brood tot voedsel schenken en uw zaaigoed doen toenemen en de vruchten van uw gerechtigheid vermeerderen. Zo zult u in alles rijk worden, in staat tot alle vrijgevigheid, die door middel van ons dankzegging aan God teweegbrengt.

Ik wees erop dat Paulus zei dat God niet alleen gaat zorgen voor het zaad dat je zaait, maar ook dat Hij zal zorgen voor het brood voor je eigen behoeften. Brood verwijst naar alles wat je persoonlijk nodig hebt in je leven. Daaruit zal Hij jouw vermogen om te geven nog meer vergroten.

Dat betekent dat je zult toenemen.

Nogmaals, wat is de angst om te geven? Dat je te weinig zult hebben voor je eigen behoeften.

Maar let op wat God zegt. Hij geeft zaad aan de zaaier en brood als voedsel. Hier is een heel belangrijke vraag, en dit was de vraag die ik aan Johnny stelde.

Is wat je in je hand hebt zaad of is het voedsel? Het is jouw keuze.

De vader van mijn moeder, mijn opa, was zijn hele leven boer. Ik herinner me dat ik als kleine jongen in zijn zaadwagen speelde. Misschien heb je nog nooit van een zaadwagen gehoord. Misschien is het niet eens een echte term, maar voor ons was het dat wel toen we opgroeiden bij opa. Elk jaar na de oogst hield opa altijd genoeg zaad achter om een wagen te vullen die hij in de schuur had staan. Die wagen zat vol met het zaad dat hij bewaarde om in de lente te zaaien voor de oogst van het volgende jaar.

Tijdens de wintermaanden moest opa naar die grote wagen vol sojabonen kijken, wetende dat hij de keuze had om het te verkopen voor een onmiddellijke behoefte of om het te bewaren voor het planten in de lente, waar hij wist dat het een grote oogst zou opleveren. Hij had een keuze, maar hij was overtuigd van de wetten die het zaaien en de oogst bepaalden en hij zette zijn leven in op die wetten.

Johnny en Candi moesten dezelfde beslissing nemen toen ze die cheque van 160 dollar in handen hadden. Ze hadden het kunnen gebruiken om in een dringende nood te voorzien, maar in plaats daarvan wisten ze dat vrijgevigheid tegenover God hen op de lange termijn een grotere oogst zou opleveren. En ze hadden gelijk.

Gulle en goedgeefse mensen krijgen toch steeds meer, maar wie gierig is, wordt steeds armer.

—Spreuken 11:24

Voordat we dit hoofdstuk afsluiten, is er nog één gelijkenis die ik wil bekijken—Mattheüs 25:14-30, de gelijkenis van de talenten.

Want het is als iemand die naar het buitenland ging, zijn eigen dienaren bij zich riep en hun zijn bezittingen toevertrouwde. En aan de één gaf hij vijf talenten, aan de ander twee en aan de derde één, ieder naar zijn bekwaamheid, en hij reisde meteen weg. Hij die de vijf talenten ontvangen had, ging weg en handelde daarmee en hij verdiende vijf andere talenten erbij. Evenzo verdiende degene die de twee talenten ontvangen had, er nog twee bij. Maar hij die het ene ontvangen had, ging weg en groef een gat in de grond en verborg het geld van zijn heer.

Na lange tijd kwam de heer van die dienaren terug en hield afrekening met hen. En degene die de vijf talenten ontvangen had, kwam en bracht nog vijf talenten bij hem, en hij zei: Heer, vijf talenten hebt u mij gegeven; zie, nog vijf talenten heb ik aan winst gemaakt.

Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

En degene die de twee talenten ontvangen had, kwam ook naar hem toe en zei: Heer, twee talenten hebt u mij gegeven, zie, twee andere talenten heb ik aan winst gemaakt.

Zijn heer zei tegen hem: Goed gedaan, goede en trouwe dienaar, over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.

Maar hij die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zei: Heer, ik wist dat u een streng man bent, omdat u maait waar u niet gezaaid hebt, en inzamelt van de plaats waar u niet gestrooid hebt. En ik ben bevreesd weggegaan en heb uw talent verborgen in de grond; zie, hier hebt u het uwe.

Maar zijn heer antwoordde en zei tegen hem: Slechte en luie dienaar, u wist dat ik maai waar ik niet gezaaid heb en van de plaats inzamel waar ik niet gestrooid heb. Dan had u mijn geld aan de bankiers moeten geven, en ik zou bij mijn komst het mijne met rente teruggekregen hebben.

Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft. Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft. En werp de onnutte dienaar uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

—Matteüs 25:14-30 HSV

Het verhaal is bekend. De meester verlaat de stad en laat drie bedienden achter. Aan één geeft hij vijf talenten, aan één geeft hij twee talenten en aan één geeft hij één talent.

De eerste twee gaan meteen aan het werk en verdubbelen wat hun gegeven was. De meester complimenteert hen voor hun werk. Maar het is de derde knecht naar wie ik wil kijken. Hij kreeg één talent, maar deed er niets mee. In feite begroef hij het totdat zijn meester terugkwam.

Maar hij die het ene talent ontvangen had, kwam ook en zei: Heer, ik wist dat u een streng man bent, omdat u maait waar u niet gezaaid hebt, en inzamelt van de plaats waar u niet gestrooid hebt. En ik ben bevreesd weggegaan en heb uw talent verborgen in de grond; zie, hier hebt u het uwe.

Let goed op de eerste zin: *"Meester, ik wist dat u een streng man bent, omdat u maait waar u niet gezaaid hebt en inzamelt van de plaats waar u niet gestrooid hebt."*

Wat zegt hij? Ik zal je precies vertellen wat hij zegt. Hij zegt: "Waarom zou ik me ermee bemoeien? Als je oogst waar je geen zaad hebt geplant, wie heeft dan betaald voor het zaad en wie heeft het verspreid en al het werk gedaan om het te laten groeien?"

Nu begrijpen we dat de meester hem het geld gaf om het zaad te kopen, maar zijn houding was dat het zijn tijd niet waard was om zich ermee te bemoeien. Er zat niets voor hem in. Alle winst, het resultaat van zijn werk, ging naar de meester. Vanwege zijn beeld van de meester, die hij zag als een harde leermeester, weigerde hij in principe om mee te

werken. Hij probeerde zijn ware minachting voor de meester te verbergen door te zeggen dat zijn motief om het geld te verbergen was dat hij bang was het te verliezen en dat hij daarom het talent had verborgen om het te beschermen. Maar de meester doorzag zijn drogredenen en zei dat als hij echt om hem gaf, hij het geld op zijn minst op de bank zou hebben gezet, want daar zou het rente hebben opgebracht.

Nee, de bediende was niet bang om het talent te verliezen; hij was bang voor wat het hem zou kosten om zich ermee te bemoeien. Hij had een pervers en verwrongen beeld van de meester, pervers omdat het tegendeel waar was. De meester was geen harde leermeester. De andere twee knechten werden beloond met promotie en uitgenodigd om te genieten van het landgoed van de meester nadat ze succesvol hadden gewerkt met het geld van de meester. Deze bediende, vanwege zijn verkeerde beeld van de meester, koos ervoor om niet mee te doen. En dit is precies wat religie ons leert—dat God een harde leermeester is en dat het niets oplevert om met Hem samen te werken, dus waarom zou je je ermee bemoeien?

Maar dat beeld van God is totaal verwrongen en niet waar. God oneerlijk noemen is goddeloos. God is precies het tegenovergestelde van dat beeld.

Hij is goed en een beloner.

Maar nu wil ik een heel belangrijk punt benadrukken dat in dit verhaal wordt gemaakt. Let goed op wat de meester doet met het talent dat hij terugneemt van de slechte dienaar.

Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft. Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft. En werp de onnutte dienaar uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

Heb ik dat goed gelezen? De meester nam het talent van de waardeloze dienaar en gaf het aan degene die er tien had en niet aan degene die er vier had? Ik weet niet zeker of dat politiek correct is, maar dat is wat hij deed. **LET GOED OP!!!!**

**GOD GAAT ZIJN
GROTE IDEEËN EN
OPDRACHTEN GEVEN
AAN ZIJN KINDEREN
DIE ZIJN WINST VOOR
OGEN HEBBEN...**

God gaat Zijn grote ideeën en opdrachten geven aan Zijn kinderen die Zijn winst voor ogen hebben en die eerst hebben bewezen dat ze loyaal en trouw zijn in de kleine klusjes.

God is niet dom. Hij gaat Zijn geld daar inzetten waar het de grootste opbrengst zal hebben.

Denk alsjeblieft na over wat ik net heb gezegd—God zet Zijn geld in waar het het meeste oplevert!

Natuurlijk zit God niet in de *geldbusiness*, maar wel in de *mensenbusiness*. En als we trouw zijn om ijverig met Hem samen te werken, zal Hij ons bevorderen en ons een gunst geven met Zijn goede dingen.

Ja, God heeft favorieten in de zin van Zijn keuze van de persoon aan wie Hij opdrachten toevertrouwt. Degenen die hebben bewezen dat ze trouw zijn, zullen Gods vertrouwen verdienen om grotere en meer lonende opdrachten voor Hem uit te voeren.

Let op de houding van de twee knechten die succesvol waren—ze gingen meteen aan de slag en zetten het geld van hun meester aan het werk! Waarom meteen? Omdat ze wisten dat dit een *kans* was en niet de last van slavernij.

Zoveel van Gods mensen zien het dienen van God als een sleur, een plicht die vervuld moet worden en niet als de kans die het werkelijk is.

Toen Drenda en ik de campus van het Now Center bouwden, moesten we een beslissing nemen. We waren een kerk van slechts 300 mensen toen we besloten dat we een permanent en groter thuis moesten bouwen voor onze groeiende groep gelovigen.

We begonnen zoveel mogelijk geld in te zamelen voor wat een project van zes miljoen dollar zou worden. Dit was in die tijd een enorm

bedrag voor ons. Het plan was om de basisinfrastructuur te bouwen voor ongeveer 4,2 miljoen en dan de resterende twee miljoen aan apparatuur toe te voegen en uit te bouwen naarmate het geld binnenkwam.

Dit was niet onze eerste ervaring met het vrijgevig zijn voor Gods projecten, maar wel de grootste waar we tot dan toe aan hadden meegewerkt.

Maar net als de dienaren in het verhaal die Gods goedheid kenden, wilden we meteen een deel van het geld inzamelen en we wilden geven op een niveau dat gehoorzaamheid en geloof zou vereisen in wat we geloofden dat God ons vertelde.

Op de dag dat de hele gemeente aangaf wat ze hadden toegezegd voor het project, zeiden Drenda en ik dat we 200.000 dollar zouden geven. Op dat moment hadden we dat bedrag nog niet, maar we hadden zaad van ongeveer 20.000 dollar dat we zouden zaaien voor het resterende bedrag.

We wisten, net als in het verleden, dat God ons zou laten zien waar en hoe we dat bedrag konden oogsten met genoeg over voor onszelf.

Nadat we gezaaid hadden wat we hadden, begonnen we te bidden in de Geest, wachtend op leiding en instructies over waar en hoe we de resterende hoeveelheid geld konden binnenhalen. Om je te laten begrijpen hoe God dit geld binnenbracht, moet ik je vertellen dat we al 39 jaar een financieel bedrijf hebben. Dat bedrijf werkt met verschillende leveranciers en professionals, zoals ik al eerder zei. De meeste van de grotere leveranciers waar we mee werken hebben jaarlijkse conventies en bijeenkomsten voor hun klanten.

In dit jaar had een van onze leveranciers Drenda en mij uitgenodigd om naar Londen, Engeland, te komen voor hun bijeenkomst. We verbleven in een heel mooi hotel in het centrum van Londen en *“it was just lovely”* zoals ze in Londen zeggen.

Nou, het bedrijf had een evenement aan de andere kant van de stad en de vice-president nodigde Drenda en mij uit om met haar mee te rijden in een taxi naar het evenement, wat we graag accepteerden. Tijdens de taxirit bedankte de vice-president ons voor al het werk dat we

hen hadden gestuurd en begon toen te vertellen over een nieuw bonusprogramma dat ze dat jaar zouden lanceren.

Ze legde uit hoe het werkte en welke bonusstructuur ze zouden uitbetalen aan de medewerkers die hun product hadden aanbevolen. Ik was erg opgewonden toen ze sprak, omdat ik wist dat we genoeg zaken deden om in aanmerking te komen voor de bonus waar ze het over had.

Toen ik om meer details vroeg, zei ze abrupt dat ons bedrijf niet in aanmerking zou komen voor het bonusprogramma op basis van de structuur van onze relatie met haar bedrijf.

Ik kon het niet geloven. Waarom had ze al die details doorgenomen en me dit geweldige plan voorgehouden om het op het laatste moment gewoon weer van me af te pakken? Ik begreep ook niet hoe mijn relatie met haar bedrijf anders gestructureerd was, zodat we niet in aanmerking kwamen voor de bonus.

Hoewel ik nog meer vragen stelde, gaf ze me niet echt een duidelijk antwoord. Het enige wat ik zeker wist, was dat ik niet in aanmerking zou komen voor de bonus; dat maakte ze duidelijk.

Er ging een jaar voorbij en onze productie was goed voor dat jaar, dus ik kwam op het idee om haar op te bellen en opnieuw te informeren naar de bonus. Deze keer kon ik haar echter niet bereiken, dus liet ik een bericht achter bij haar assistent met mijn vraag.

De volgende dag belde haar assistente me terug en zei met een streng klinkende stem dat de vice president me een jaar eerder al had verteld dat ik niet in aanmerking kwam en dat ze er niets aan kon doen.

Nou, oké, dacht ik, ik heb het tenminste geprobeerd.

Toen ik aan het bidden was over waar ik die 180.000 dollar kon vinden, hoorde ik de Heilige Geest tegen me zeggen dat ik de vice-president moest bellen en opnieuw om die bonus moest vragen. Ik zal je vertellen dat ik niet blij was om dat te horen. Na mijn ervaring met haar antwoorden op mijn vragen de afgelopen twee jaar, wist ik waar ze

**ZIE JE, GOD IS EEN
BELONER! EN ER
ZIT WINST IN HET
VRIJGEVIG ZIJN
VOOR GODS
OPDRACHTEN.**

stond. Dat had ze heel duidelijk gemaakt. Dus ik dacht dat ik haar gewoon een e-mail zou sturen om het water bij wijze van spreken te testen.

Ongeveer zeven dagen later ontving ik haar antwoord, waarin ze tot mijn vreugde zei dat ze erover had nagedacht en had besloten mijn bedrijf de bonus te geven. Verbazingwekkend genoeg was de bonus 200.000 dollar! Dit is het beste deel. Die contractwijziging is nu al veertien JAAR van kracht en sindsdien hebben we elk jaar die bonus van 200.000 dollar ontvangen.

Zie je, God is een beloner! En er zit winst in het vrijgevig zijn voor Gods opdrachten.

Hoeveel heeft het Drenda en mij gekost om voor die 200.000 dollar te zaaien? Er gingen ongeveer vijf jaar voorbij en we besloten dat we als kerk meer geld moesten inzamelen om een paar dingen in de kerk af te maken en wat apparatuur te kopen. Opnieuw moesten Drenda en ik beslissen hoeveel we voor die projecten wilden uitgeven en we besloten 500.000 dollar te zaaien.

Wauw, dat was veel geld. Maar we hadden het gevoel dat we God ermee konden vertrouwen nadat we gezien hadden wat Hij met de 200.000 dollar had gedaan. Opnieuw zaaiden we wat we konden, ik denk 50.000 dollar, en we geloofden dat de Heilige Geest ons zou laten zien waar en hoe we de resterende 450.000 dollar zouden binnenhalen.

Ik denk dat er misschien zes weken voorbij gingen en ik ontving een bericht dat er een paar contractuele veranderingen zouden komen in de manier waarop we in ons bedrijf betaald zouden worden. Nadat we de veranderingen hadden doorerekend, zouden we de komende drie jaar ongeveer 630.000 dollar meer verdienen dan voorheen. Best cool, toch? Nou, wat denk je? Die contractuele verandering is nu al 11 jaar van kracht en we krijgen nog steeds elk jaar dat verhoogde contracttarief.

Nogmaals, hoeveel heeft het Drenda en mij gekost om te zaaien en gul te zijn voor Gods projecten?

Dus onthoud dat God een God van winst is. Hij is goed en beloont.

HOOFDSTUK 3

KOM JE IN AANMERKING?

Ik denk dat iedereen wel eens het kerstverhaal heeft gehoord over de drie wijzen uit het oosten die Jezus goud, wierook en mirre brachten. Heb je je ooit afgevraagd wat die voorwerpen waard waren? Een betere vraag is: “Waarom brachten ze het Hem überhaupt?”

Nou, met wat onderzoek kwam ik erachter dat het in die tijd gebruikelijk was om een prins te eren met dit soort geschenken, omdat hij werd gezien als de toekomstige koning.

De beste schatting is dat deze geschenken waarschijnlijk tussen de 100.000 en honderdduizenden dollars waard waren.

De wijzen moeten de Bijbelteksten en profetieën over de komende Messias hebben bestudeerd en hebben geconcludeerd bij het zien van de ster dat Hij geboren was. Vervolgens reisden ze naar een ver land om Hem geschenken te brengen.

Het idee dat ze Jezus bij de kribbe ontmoetten, is niet wat er gebeurde, ook al wordt het wel zo uitgebeeld in onze kerstvoorstellingen. We weten dit omdat in Mattheüs het volgende staat.

En toen zij in het huis kwamen, vonden zij het Kind met Maria, Zijn moeder, en zij vielen neer en aanbaden Het. Zij openden hun schatkisten en brachten Hem geschenken: goud en wierook en mirre.

—Mattheüs 2:11 (HSV)

Ze ontmoetten Jezus bij Hem thuis, niet bij de kribbe. De tekst geeft

aan dat Hij een jong kind was, geen baby. Het moet dus even geduurd hebben voordat de wijzen daar aankwamen.

Ten tweede weet niemand echt hoeveel wijzen er waren. De Bijbel zegt niet hoeveel er kwamen, maar wel wat ze meebrachten. In die tijd waren wierook en mirre zelfs meer waard dan goud, dus de geschenken die ze meebrachten waren extreem waardevol.

Dus waarom breng ik dit ter sprake? Nou, laat me je vragen: 'Waarom denk je dat deze wijzen deze geschenken meebrachten?'

Ik kan je vertellen waarom—Jozef had voorzieningen nodig voor zijn opdracht. Onthoud...

God financiert Zijn opdrachten—altijd!

Faith Life Church zat vol. Het was vol in het weekend, bomvol doordeweeks omdat we aan meer dan 200 kinderen onderwijs gaven, bomvol met kleine groepen en personeel. We hadden meer ruimte nodig. We begonnen te bespreken of we een tweede campus moesten openen of ons huidige gebouw moesten uitbreiden. We besloten om beide tegelijk te doen.

Dus stelden we een team samen dat op zoek ging naar een locatie voor de campus en we stuurden hen in de richting van het gebied in de stad waar we het eerst wilden kijken.

Tegelijkertijd begonnen we met de eerste stappen in het ontwerpen van gebouwen, technische studies enzovoort om uit te breiden. We namen een architect en een aannemer in de arm en stelden een adviesraad samen met leden die allemaal ervaring hadden in de aannemerij.

We ontdekten dat er een aantal serieuze problemen waren met uitbreiding. Het grootste probleem was dat we geen riolering en geen water naar ons huidige gebouw hadden. We gebruikten bronwater en een autonoom afvalbeheersysteem voor onze riolering.

De gemeente had ons al verteld dat we niet verder konden bouwen of extra gebouwen konden toevoegen aan onze 14 hectare grote campus, tenzij we stadswater en riolering naar het gebouw hadden, omdat we de maximale capaciteit hadden die ze zouden toestaan. Dat wisten we van

tevoren, maar er was zoveel nieuwbouw om ons heen dat ik er zeker van was dat ze op het punt stonden om de water- en rioolaansluitingen dichtbij genoeg te brengen.

Maar we ontdekten dat de water- en rioolaansluitingen nog niet eens in onze straat lagen, dus het was geen kwestie van simpelweg aftappen. Ze waren er gewoon niet.

We begonnen offertes op te vragen om de water- en rioolaansluitingen naar ons gebouw te brengen, waarbij wij de kosten betaalden en vervolgens een groot deel van de kosten zouden terugverdienen doordat nieuwe wijken ons aftapkosten betaalden om de leidingen aan te sluiten. Maar je wilt niet weten hoeveel dat zou gaan kosten.

We gingen dus terug naar de stad en bekeken hun plannen en tijdslijn voor wanneer deze diensten beschikbaar zouden zijn en hoopten dat ze zouden overwegen om die data wat te vervroegen omdat het gebied groeide en ze uiteindelijk nodig zouden zijn. Maar ze gaven geen krimp. Dus hoe lang zou het duren voordat de diensten beschikbaar zouden zijn? Niet op korte termijn.

We wisten dat we geen jaren konden wachten tot de water- en rioolaansluitingen in ons gebied beschikbaar zouden zijn, dus besloten we om onze uitbreiding in de wacht te zetten en begonnen we met het zoeken

**GOD FINANCIERT
ZIJN OPDRACHTEN—
ALTIJD!**

naar een campuslocatie als ons primaire doel. (Het is nu vier jaar geleden vanaf die bijeenkomst tot het moment waarop we dit hoofdstuk schrijven en de stad heeft nog steeds niet laten weten wanneer de riolering beschikbaar zal zijn).

Nou, ons team zocht zes maanden lang zonder succes naar de perfecte campuslocatie. Het leek erop dat er geen gebouwen die aan onze beschrijving voldeden beschikbaar waren om te huren of te kopen. Dus overwogen we om een evenementencentrum in de buurt te huren, maar alleen al voor de weekenden zou dat 30.000 dollar per maand gaan kosten. Daar kwam nog bij dat we elke week moesten opbouwen en afbreken. Ik wilde onze mensen echt niet in die situatie brengen. Ik wilde

een permanente locatie waar we controle over hadden. We ervoeren geen vrede over het evenementencentrum.

We hebben toen gekeken naar het huren van een ruimte in een vervallen winkelcentrum. Maar na het overwegen van alle reparaties en veranderingen die nodig zouden zijn om het aan de normen te laten voldoen, besloten we dat ook dat geen optie was.

Een van onze kernwaarden bij het zoeken naar een gebouw was dat het doordeweeks het onderwijs van de kinderen moest kunnen ondersteunen. We hebben honderden thuisonderwijsgezinnen in onze kerk en we organiseren elke week lessen en mogelijkheden voor stagiaires. We hebben het er vaak over gehad om ooit een school te hebben, een kinderdagverblijf, een naschoolse opvang en nog veel meer programma's om onze lokale gemeenschappen te dienen. We wilden een ruimte vinden waar we dat konden doen. We hadden gezaaid om dat gebouw te krijgen, we beweerden dat we het perfecte gebouw voor onze behoeften zouden vinden, maar het kwam maar niet opdagen.

Drenda en ik zouden een bijeenkomst bijwonen in Fort Worth, Texas, ter ondersteuning van het nieuwe Victory Television Network. Terwijl ik daar op de set zat, sprak de Heer tot me. Hij zei: *“Ik wil dat je 100.000 dollar in dit netwerk steekt. Ga naar huis naar je kerk, schrijf de cheque uit en houd het bij je in elke dienst en verklaar over dat zaad dat je het perfecte gebouw zult vinden. Berisp ook satan en zeg hem dat hij moet ophouden Mijn werk te verstoren. Noem het afgehandeld op het moment dat je het zaait.”*

Dus dat is wat we deden. We gingen naar huis en ik belde mijn penningmeester en zei hem een cheque van 100.000 dollar uit te schrijven voor het Victory Television Network. Ik nam die cheque mee naar elke dienst en de hele kerk was het met me eens toen we dat zaad voor het perfecte gebouw zaaiden. We berispten satan en vertelden hem dat hij moest stoppen met zich ermee te bemoeien en onze voorziening te vertragen.

De volgende dag, maandagochtend, kregen we een telefoontje van onze dochter, die zei dat terwijl wij op de bijeenkomst in Texas waren, de makelaar had aangeboden om hen een interessant stuk onroerend goed te

laten zien. Het stond niet te huur en paste echt niet in ons budget, want het stond te koop voor 7,9 miljoen dollar. Maar het was veel meer waard, omdat het eigendom was van de bank. Ze zei dat het de perfecte campus zou zijn, maar ze wist natuurlijk dat het financieel echt geen optie was. Maar ze wilde weten of we het toch wilden zien. We zeiden natuurlijk ja.

Dus gingen we dinsdagochtend naar het pand kijken. Het pand was zeven hectare groot en was ooit een campus geweest van een privéschool van hoog niveau. Het had een middelbare school van drie verdiepingen en nog twee grote gebouwen en een huis op het terrein. Het had een atletiekbaan, vier tennisbanen, toestellen om aan gewichtheffen te doen, een kunstgebouw met een fotolab, twee ovens om aardewerk te bakken, een kamer vol naaimateriaal en kunstbenodigdheden, tientallen muziekinstrumenten in de muziekzaal en nog veel meer. Het hele pand was volledig ingericht en voorzien van voorraden.

Toen we door het pand liepen, vonden we het gewoonweg perfect. Maar tegelijkertijd wisten we dat we er geen schulden voor konden maken. We hadden ongeveer drie miljoen dollar gespaard in ons bouwfonds, maar dan zouden we nog steeds bijna vijf miljoen dollar moeten lenen.

Die avond hadden we een diner gepland met een van onze partners in de bediening. Dit diner was al vier keer gepland en verschoven in de herfst omdat we het allebei zo druk hadden, maar deze avond ging het door.

Terwijl we praatten, begon de man me vragen te stellen over het bouwproject en ik vertelde hem over alle vertragingen die we hadden opgelopen. Hij keek me aan en zei: 'Weet je, ik voel er niets voor. Ik denk echt dat jullie moeten overwegen om in plaats daarvan een campus te openen.' Ik vertelde hem dat we het daarmee eens waren en dat we al zes maanden zonder succes op zoek waren naar een gebouw. We vertelden hem echter dat we die dag net de perfecte campuslocatie hadden bekeken, maar dat die niet te huur was en buiten onze prijsklasse lag.

Hij stelde er een paar vragen over, toen keek hij Drenda aan en zei: 'Wat als het gratis was?' Drenda antwoordde niet omdat ze dacht dat hij

een grapje maakte. Toen zei hij het nog een keer: “Drenda, ik zei wat als het gratis was?”

Ze vroeg: “Wat bedoel je?”

“Ik schrijf de cheque wel uit!” zei hij.

Drenda en ik zaten daar stomverbaasd.

Om een lang verhaal kort te maken, hij betaalde het volle bedrag. Daarna moesten we wat geld uitgeven om het gebouw op te knappen en aan te passen aan ons beoogde gebruik. Het resultaat is de perfecte campus. En het gebouw is volledig betaald!

Ik had geen betere campus kunnen plannen voor onze behoeften. Alles eraan is perfect. We hebben een taxatie laten doen voor onze verzekeringsmaatschappij en die kwam uit op 11 miljoen dollar, inclusief de inboedel.

Denk daar maar eens over na: We hebben nu een campus van 11 miljoen dollar met 8.265 vierkante meter ruimte, volledig betaald! Hou je niet van zulke verhalen?

Zoals ik al zei, God financiert altijd Zijn opdrachten. Het is Zijn bediening, niet de onze. We werken gewoon naast Hem in het familiebedrijf.

Laat me je vertellen wat er gebeurde met de man en vrouw die het gebouw voor ons financierden. Ten eerste, door de aftrek die ze nu voor hun donatie konden krijgen, werd hun belastingaanslag verlaagd met meer dan ze voor het gebouw hadden betaald.

Hoe? Het gebouw moest twee jaar op hun naam staan. Daarna schonken ze het gebouw aan de bediening tegen de toen geldende taxatiewaarde.

Dit is een strategie die je moet kennen als je een pastor bent en een gebouw nodig hebt. Dus uiteindelijk was het gebouw voor ons allebei gratis, met wat verstandige belastingplanning aan zijn kant. Maar zelfs dat was niet de verbazingwekkende kant van het verhaal.

Deze partner probeerde een ander bedrijf in de stad te kopen dat op de markt was op het moment dat we de campus bekeken. Hoewel hij een bod in contanten deed, moest zijn bod worden goedgekeurd door de eigenaren van de franchise die hij wilde kopen en helaas kwamen ze

terug en zeiden dat ze het aan iemand anders hadden aangeboden. Hij was zo teleurgesteld in hun beslissing. Hij vertelde me dat hij het gewoon niet los kon laten; hij voelde in zijn geest dat het nog niet voorbij was.

Dus toen hij dat geld in ons gebouw stak, vertelde hij me dat hij geloofde dat de eigenaren van de franchise van gedachten zouden veranderen, omdat hij in een sterkere financiële positie verkeerde dan de andere aanbieders en hij bovendien contant zou betalen.

Nou, nadat de transactie voor ons pand was afgerond, kreeg hij een telefoontje van de eigenaren dat de vorige deal niet doorging en dat het nu van hem was als hij het wilde hebben. Hij zei ja, absoluut, hij wilde het beslist hebben.

Een paar weken voordat hij dit nieuwe bedrijfspand zou kopen, kreeg hij een totaal onverwachte deal in zijn schoot geworpen die al het geld opleverde dat nodig was om contant voor het bedrijf te betalen. Hij hoefde het geld dat hij eerder opzij had gezet voor de aankoop helemaal niet aan te raken. Hij vertelde me dat het was alsof hij een gratis bedrijf kreeg.

Trouwens, toen hij het bedrijf eenmaal had gekocht, werd het getaxeerd op meer dan het dubbele van wat hij ervoor had betaald. Toen hij me belde op de dag dat hij het pand kocht, was hij zo opgewonden.

Het Koninkrijk werkt elke keer!

Deze partner was gul voor Gods opdrachten en gehoorzaam om door te zetten en kijk eens wat God voor ons beiden deed. We zaaiden in een nieuw tv-station, nog zo'n opdracht van God, en kijk eens wat er voor ons gebeurde.

Vrijgevig zijn tegenover God en Gods mensen opent deuren waarvan je niet eens dacht dat ze bestonden.

Mensen vragen me de hele tijd: “Gary, als je me vandaag één belangrijke sleutel zou kunnen geven met betrekking tot de financiën van het Koninkrijk, wat zou dat dan zijn?”

Nou, er zijn een heleboel dingen die ik je graag zou willen vertellen. Maar het volgende stuk advies zal van onschatbare waarde zijn. Dus zorg ervoor dat je grondig aandacht besteed aan het

volgende Koninkrijksprincipe.

Al zou je al het andere uit dit boek vergeten, onthoud dan in ieder geval het volgende!

Ik wil je meenemen naar Lucas 4 om deze machtige wet van het Koninkrijk voor je te ontleden. Ik weet dat de volgende tekst iets langer is dan wat ik normaal citeer. Maar als je de hele passage leest, krijg je een idee van wat er aan de hand is en waarom Jezus antwoordde zoals Hij deed.

Hij kwam ook in Nazareth, het dorp waar Hij zijn jeugd had doorgebracht. Op de sabbat (zaterdag, de Joodse rustdag) ging Hij naar de synagoge, dat was zo zijn gewoonte. Tijdens de dienst stond Hij op om voor te lezen. Men gaf Hem het boek van de profeet Jesaja en Hij zocht het gedeelte op waar staat:

“De Geest van de Here rust op mij, omdat Hij mij heeft gezalfd tot brenger van goed nieuws aan arme mensen. Hij heeft mij gestuurd om uit te roepen dat gevangenen zullen worden vrijgelaten, dat blinden zullen zien, dat onderdrukten zullen worden bevrijd en dat de tijd van Gods genade is aangebroken.”

Hij deed het boek dicht, gaf het aan de dienaar en ging zitten. Alle ogen waren op Hem gericht. Hij begon: “Wat Ik u zojuist heb voorgelezen, is werkelijkheid geworden.”

Iedereen in de synagoge vond dat er iets heel bijzonders van Hem uitging. Wat Hij zei, was gewoon geweldig. Zij waren hoogst verbaasd. “Is dat niet de zoon van Jozef?” vroegen zij.

Jezus zei: “U wilt eigenlijk zeggen: ‘Dokter, genees uzelf.’ U bedoelt daarmee: “Wij hebben gehoord wat U in Kafarnaïm hebt gedaan. Waarom doet U dat hier niet, in uw vaderstad?”

Luister goed: een profeet wordt in zijn eigen stad niet geaccepteerd. Neem nu de profeet Elia. In zijn tijd was er hongersnood. Vele Joodse weduwen hadden niets te eten, want er was drieënhalf jaar geen druppel regen gevallen. En toch werd Elia niet naar een van hen gestuurd, maar wel naar een vreemdelinge, een weduwe uit Sarfath, bij Sidon.

—Lucas 4:16-26

Dit vindt plaats nadat Jezus in de woestijn in verzoeking is gebracht en vervolgens terugkeert naar zijn geboortestad, waar we het verhaal weer oppakken zoals het geschreven staat.

Omdat Jezus in Nazareth is opgegroeid, kende men Hem en Zijn familie heel goed en we kunnen aannemen dat Hij vaker uit de Schrift had voorgelezen in de plaatselijke synagoge. Nu moet je iets weten over de tekst die Jezus koos om voor te lezen. Hij las voor uit Jesaja 61:1-2 en Hij las voor tot de woorden: **“dat de tijd van Gods genade is aangebroken,”** Daarna stopte Hij.

Het interessante is, dat Hij middenin een zin stopte, dus we weten dat Hij dat met opzet deed.

De tijd van Gods genade' of het jaar van de gunst van de Heer was het Jubeljaar en het vertegenwoordigde het herstel van het Koninkrijk van God op aarde. Het was een schaduw van wat de Messias zou herstellen als Hij zou komen. Dus toen Jezus stopte bij die zin en zei: **“Wat Ik u zojuist heb voorgelezen, is werkelijkheid geworden,”** verklaarde Hij dat Hij de Messias was!

Hij ging toen verder en profeteerde wat ze in de toekomst tegen Hem zouden zeggen, wat in feite neerkwam op: 'We geloven je niet; bewijs het ons', omdat ze Hem niet geloofden.

U wilt eigenlijk zeggen: ‘Dokter, genees uzelf’ U bedoelt daarmee: ‘Wij hebben gehoord wat U in Kafarnaüm hebt gedaan. Waarom doet U dat hier niet, in uw vaderstad?’”

Kafarnaüm is de plaats waar Jezus het hoofdkwartier van zijn

bediening vestigde en waar de meeste van zijn wonderen plaatsvonden. Hij profeteerde tegen hen dat ze zouden horen over grote wonderen die in Kafarnaüm zouden plaatsvinden en wanneer ze van deze dingen zouden horen, zouden ze zeggen: kom hier en doe dezelfde werken hier in Nazareth, zodat we je kunnen geloven. Het feit is dat Hij hun harde harten en ongeloof aan het licht bracht. Hij wist dat ze Hem niet geloofden en Hij wist dat ze Hem nooit zouden geloven. We weten dat omdat Hij eraan toevoegde dat ze ook zouden zeggen: *“Dokter, genees uzelf!”* in verwijzing naar wat er gezegd zou worden bij Zijn kruisiging.

De mensen die voorbijkwamen, scholden Hem uit en schudden hun hoofd. “U zou toch de tempel afbreken en in drie dagen weer opbouwen?” hoorden ze. “Als U de Zoon van God bent, red Uzelf dan! Kom van dat kruis af!” De mannen van de Hoge Raad lieten zich ook niet onbetuigd. “Hij heeft anderen gered,” spotten ze. “Maar Hij kan Zichzelf niet eens redden! U bent toch de koning van Israëel? Kom eens van dat kruis af. Dan zullen we in U geloven.”

—Matteüs 27:39-42

Vanaf het begin van Zijn bediening tot het einde zei Hij dat ondanks alles wat ze zouden horen, ze Zijn boodschap niet zouden ontvangen. Daarna maakte Hij Zijn boodschap duidelijker door het verhaal van Elia en de weduwe te vertellen, waarin God Elia naar een plek buiten Israëel moest sturen omdat het hart van de Israëlieten verhard was en ze niet konden geloven. Dit maakte de leraren van de wet zo woedend dat ze Jezus naar buiten brachten om Hem te doden, maar de Bijbel zegt dat Hij ongehinderd tussen hen door liep.

Nu wil ik dat je een woord voor me opschrijft en het ergens legt waar je het kunt onthouden, want het is de sleutel tot je financiële toekomst. Schrijf het woord "GEZONDEN" op. Dat klopt, het woord "GEZONDEN". Dit is heel belangrijk!

GEZONDEN

Ik wil naar 1 Koningen 17:7-16 gaan waar we een mysterie zullen vinden dat zo krachtig is dat het absoluut je leven zal veranderen.

Maar na enige tijd droogde de beek uit, want nergens in het land viel ook maar een druppel regen. De Here zei tegen hem: “Ga naar het dorp Sarfath, vlakbij Sidon. Daar woont een weduwe die u zal verzorgen. Ik heb haar daarvoor opdracht gegeven.” Dus ging Elia naar Sarfath en toen hij bij de poorten van de stad kwam, zag hij een vrouw die bezig was hout te sprokkelen. Hij vroeg haar een beker water. Terwijl zij wegliep om het te halen, riep hij haar achterna: “Neem ook wat brood mee, als u wilt.”

Maar zij zei: “Ik zweer bij de Here, uw God, dat ik geen kruimeltje brood in huis heb. Alles wat ik nog heb, is een—handvol meel en een klein bodempje olie. Ik heb net wat hout gesprokkeld om voor de laatste keer een maaltijd te kunnen maken. Daarna zullen mijn zoon en ik sterven van de honger.”

Maar Elia stelde haar gerust en zei: 'Wees maar niet bang. Maak die laatste maaltijd van u maar klaar, maar bak eerst wat brood voor mij. Daarna kunt u voor u en uw zoon wat klaarmaken. De Here, de God van Israël, zegt namelijk dat altijd voldoende meel in de pot en olie in uw kruik zal zijn tot het moment dat de Here weer regen laat vallen.'

Zij deed wat Elia had gezegd en met zijn drieën aten zij net zo lang van de voorraad meel en olie als nodig was. Want hoeveel zij ook gebruikten, er zat steeds genoeg meel in de pot en olie in de kruik, precies zoals de Here door Elia had laten beloven.

—1 Koningen 17:7-16

Laat me de situatie schetsen. Er heerst grote droogte en de beek waar Elia verblijft droogt op. Hij moet nu naar een nieuwe locatie om voedsel en water te vinden. God spreekt tot hem en beveelt hem: **“Ga naar het**

dorp Sarfath, vlakbij Sidon. Daar woont een weduwe die u zal verzorgen. Ik heb haar daarvoor opdracht gegeven.” Hierbij moet worden opgemerkt dat Sarfath een Kanaänitische stad was en in die tijd geen deel uitmaakte van de land Israëel.

Als Elia de stad nadert, ziet hij een weduwe die hout sprokkelt en hij roept haar om hem wat water te geven. *“Terwijl zij wegliep om het te halen, riep hij haar achterna: ‘Neem ook wat brood mee, als u wilt.’*” Ze antwoordt dat ze eigenlijk geen eten meer heeft, want er is nog maar genoeg voor één maaltijd voor haar zoon en haarzelf.

Maar dan doet de profeet iets heel vreemds, iets wat je misschien zelfs ondenkbaar vindt gezien de omstandigheden. Hij zegt tegen haar dat ze naar huis moet gaan en een brood voor hem moet maken en dat ze het eerst naar hem moet brengen voordat ze er een voor haar eigen gezin maakt. Hij begrijpt hoe dat kan klinken en begint de instructies met de woorden: *“Wees niet bang.”* Dan zegt hij het volgende tegen haar:

De Here, de God van Israëel, “zegt namelijk dat er altijd voldoende meel in de pot en olie in uw kruik zal zijn tot het moment dat de Here weer regen laat vallen.”

Wauw, wat zal ze doen? Zal ze hem geloven en hem de laatste maaltijd van haar zoon geven?

Zij deed wat Elia had gezegd en met zijn drieën aten zij net zo lang van de voorraad meel en olie als nodig was. Want hoeveel zij ook gebruikten, er zat steeds genoeg meel in de pot en olie in de kruik, precies zoals de Here door Elia had laten beloven.

Ze geloofde hem! En let goed op het resultaat: er was elke dag eten voor Elia en voor de vrouw en haar gezin. Laat me één woord veranderen en het opnieuw zeggen: “Er was elke dag voedsel voor Gods opdracht en voedsel voor de vrouw en haar gezin.”

We hebben het in het vorige hoofdstuk gehad over de angst bij het geven, dat er niet genoeg zou zijn voor je behoeften als je aan Gods

opdrachten zou geven. Zoals je kunt zien en altijd zult zien, zal dat niet gebeuren!

Dus, laat me je een vraag stellen: 'Kostte het de weduwe iets om die laatste maaltijd weg te geven?' Nee, dat deed het niet. Het redde haar leven.

Voordat ik verder ga met onze discussie over het woord GEZONDEN, wil ik nog een vraag stellen. Waarom stond de profeet erop dat ze *eerst* zijn stuk brood maakte? Niet *met* die van haar, maar *apart*. Hij vroeg zelfs of ze dat brood naar hem toe wilde brengen *voordat* ze haar eigen brood ging bakken. (Denk eraan, je wilt een geestelijke wetenschapper zijn en vragen stellen).

Al deze verhalen tonen je cruciale inzichten in de wet en de werking van het Koninkrijk. Had Elia gewoon zo'n honger dat hij niet wilde wachten terwijl zij een maaltijd voor de hele familie maakte? Nee, er was een heel belangrijke reden waarom hij dat deed. De profeet wist dat toen ze hem het eerste brood gaf, voordat ze het hare maakte, dat haar actie al haar meel en olie onder de wettelijke jurisdictie van het Koninkrijk van God en Zijn opdracht bracht. Laat me dat nog eens zeggen.

Toen ze de profeet (Gods opdracht) het eerste brood gaf, veranderden haar olie en meel van koninkrijk. Ze vielen nu onder de jurisdictie van het Koninkrijk van God. Pas toen kon God het meel en de olie legaal laten vermenigvuldigen.

Je zult ditzelfde principe later in de bediening van Jezus in werking zien als Hij de vijfdruizend voedt met de vijf broden en twee vissen.

Als je je het verhaal herinnert, dan weet je nog dat Jezus tegen de discipelen zei dat ze moesten gaan kijken wat ze hadden. Ze kwamen terug en zeiden dat ze maar vijf broden en twee vissen hadden. Jezus zei tegen Zijn discipelen dat ze het brood en de vis naar Hem toe moesten brengen. In de Bijbel staat dat Hij ze aannam en zegende en ze daarna meteen aan de discipelen teruggaf. Ik weet dat Jezus niets religieus deed, dus waarom deed Hij dat?

Hij moest wel, anders hadden het brood en de vis zich niet kunnen vermenigvuldigen. Zie je, de vijf broden en twee vissen vielen op dat

moment legaal onder de heerschappij van mensen. God kon er wettelijk niets mee doen. Maar toen ze uit vrije wil aan Jezus werden aangeboden en Hij ze zegende, kwamen ze onder de wettelijke heerschappij van het Koninkrijk van God. Toen en alleen toen konden het brood en de vis zich vermenigvuldigen.

Hetzelfde principe zien we in Lucas 5, waar Petrus, Jakobus en Johannes de hele nacht gevestigd hadden zonder niets te vangen. Jezus leent de boot van Petrus, drijft een stukje van de oever af en preekt tot de menigte, waarna Hij Petrus vertelt om zijn net uit te werpen in het diepe water voor een visvangst.

Zoals je je herinnert, eindigden ze met twee boten die zo vol zaten met vis dat ze begonnen te zinken. Toen Jezus de boot leende, leende Hij eigenlijk het vissersbedrijf om die dag te preken. Op het moment dat Hij er bezit van nam, kwam het hele bedrijf onder de wettelijke jurisdictie van het Koninkrijk van God. Dit maakte het legaal voor de hemel om een woord van kennis naar Jezus te sturen over waar de vissen zich bevonden. Vandaar die enorme vangst. (Ik zeg altijd dat iedereen vis kan vangen als Jezus hen vertelt waar ze zijn en hoe ze te vangen. Dit is hetzelfde principe dat jij ook zult gebruiken als je aan Gods opdrachten geeft).

Om terug te komen op ons verhaal met Elia: deze weduwe ging in wezen een partnerschap aan met Elia en zijn opdracht en oogstte dus dezelfde beloning als hij. Er was toen een voorziening voor Elia EN de weduwe en haar familie. Zie je het?

Ik zal later in dit boek meer over dit principe vertellen, maar ik wil nu verder gaan met de grote sleutel in dit verhaal, het woord GEZONDEN.

Laten we het nog eens doornemen. God had Elia met iets belast. Hij had voorziening nodig om Zijn opdracht uit te voeren. We weten dat Elia een profeet was, dus verkondigde hij het woord van de Heer, waar God hem ook naartoe stuurde. Maar God moest Zijn opdracht financieren en daar zijn altijd mensen bij betrokken.

In dit geval kon God geen weduwe in Israël vinden die het geloof zou hebben om Hem te gehoorzamen. God wist wat Hij wilde doen, maar Hij

moest iemand met de hemel laten overeenstemmen om het legaal voor Hem te maken om de voorziening te brengen die Elia nodig had.

Vergeet niet dat er nergens voedsel was. Overal stierven mensen. Het was geen kwestie van gewoon wat eten zoeken of naar de markt gaan, want er was geen eten. Elia's voorziening moest door de Geest van God komen.

Omdat er niemand in Israël was die het geloof had om Hem te geloven, moest God buiten Israël naar een ander volk gaan, waar Hij een weduwe vond met een hart van geloof. En zoals we al eerder zeiden, werd Elia naar deze specifieke weduwe gestuurd omdat God wist dat zij Hem zou geloven.

Door God op de eerste plaats te zetten en Zijn woord aan haar te gehoorzamen, werd er tijdens de hele hongersnood voor Gods opdracht, Elia, gezorgd en ook voor het gezin van de weduwe.

Dus hier is waar het in dit verhaal om draait . . .

Als God dingen gedaan moet krijgen, kijkt Hij rond op aarde om iemand te vinden die Hij kan vertrouwen, iemand die Hem zal gehoorzamen en Zijn plannen zal uitvoeren. Hij heeft ook mensen nodig die Zijn agenda willen financieren. Dus, laat me dit heel duidelijk maken: als je grote ideeën wilt hebben, als je wilt dat God grote zakelijke concepten naar je downloadt, moet je je daarvoor kwalificeren! God kent jouw hart en Hij kijkt rond op aarde naar degenen aan wie Hij Zijn opdrachten kan toevertrouwen. Hij kijkt wie Hij kan vertrouwen om Zijn opdrachten te financieren. Hij zal die persoon dan het plan sturen dat Hij heeft om het geld te verzamelen dat nodig is. Zie je het?

Vergeet niet dat het woord van de Heer aan deze weduwe werd **GEZONDEN** en dat het haar leven redde!

Ik herinner me dat het woord van de Heer tot mij kwam om iets te gaan ondernemen en mijn bedrijf te starten met een nieuwe prioriteit en een nieuw mandaat. Dat deed ik en het redde mijn leven.

God zoekt mensen met een hart van gehoorzaamheid om Zijn opdrachten te financieren!

Laten we de principes die we in dit verhaal zien eens evalueren.

1. God heeft opdrachten in het aardrijk die Hij wil volbrengen.
2. Elke opdracht heeft mensen nodig,
3. Elke opdracht heeft financiering nodig.
4. God kijkt rond op de aarde om de mensen te vinden die Zijn opdrachten willen uitvoeren.
5. En God zoekt op de aarde naar degenen die Zijn opdrachten willen financieren.
6. Als we Gods opdrachten financieren, geven we de hemel niet alleen wettelijke bevoegdheid om ons te gebruiken om Gods opdracht te financieren, maar de overvloed financiert dan ook ons eigen leven.

Het zal je nooit geld kosten om vrijgevig te zijn! Ik zeg tegen onze gemeente: "Zeg altijd ja."

HOOFDSTUK 4

VAN WIE IS HET GELD?

Heb je je ooit gerealiseerd dat een deel van het geld dat je nu hebt niet van jou is?

Ik weet dat het gek klinkt, maar heb je je ooit gerealiseerd dat God jouw geld misschien in je handen heeft gelegd voor iemand anders?

Ik weet het, ik weet het, je hebt waarschijnlijk nog niet echt vanuit dat perspectief over het leven nagedacht, maar dat zou je wel moeten doen, want het is een andere sleutel tot verhoging in je leven.

Denk na over wat ik zeg. We hebben het toch gehad over het financieren van Gods opdrachten? En we zeiden dat God rondkijkt op aarde om mensen te vinden die een hart hebben voor het Koninkrijk en Zijn opdrachten willen financieren. We weten dat geld zich in de handen van mensen bevindt. En als God Zijn opdrachten wil financieren, moet Hij geld in de handen van mensen krijgen die bereid zijn het los te laten om vrijgevig te zijn voor Hem en Zijn mensen.

Dus, wat heb jij in handen? Als je kijkt naar wat je hebt, realiseer je je dan dat God het daar misschien voor iemand anders heeft neergelegd? Of dat Hij het naar je toe heeft gebracht om een project te financieren dat Hij uitgevoerd wil hebben?

Natuurlijk, wettelijk gezien, is wat jij hebt van jou en mag jij beslissen wat je ermee wilt doen. Maar als God geld in de handen van mensen gaat leggen, dan wil ik op Zijn goedgekeurde lijst staan. Jij niet?

God, die zaad geeft om te zaaien en brood om te eten, zal ook u zaad geven en het laten ontkiemen, zodat uw vrijgevigheid een rijke oogst opbrengt. U bent in ieder opzicht rijk geworden om in alles vrijgevig te kunnen zijn, en uw vrijgevigheid leidt door onze bemiddeling tot dankzegging aan God.

—2 Korintiërs 9:10-11 (NBV)

We hebben deze tekst al bekeken, maar er staat hier iets dat je misschien hebt gemist. Vers 10 zegt dat God zaad *geeft* aan de zaaier en brood om te eten.

Denk eens na over wat daar staat: God geeft zaad aan de zaaier en brood om te eten. Het brood om te eten staat voor alles wat jij in je eigen huishouden nodig hebt om het overvloedige leven te leiden dat God voor jou heeft. Maar Hij geeft *zaad aan de zaaier*.

Heb je ooit bloemen in een perk gezaaid of graszaad in je tuin? Je begint zaad in de aarde te stoppen en terwijl je zaait, blijf je je hand uitsteken naar nog een handvol zaad terwijl je zaait wat je al in je hand hebt. Er zit een bepaalde doorlopende stroom in. Als je het zaad in je hand loslaat, wordt je hand gevuld met een nieuwe voorraad die je ook zaait. Deze zin '*God geeft zaad aan de zaaier*' heeft dezelfde connotatie. Dat betekent dat God zaad geeft aan iemand die aan het zaaien is.

GOD GEEFT ZAAD AAN DEGENE DIE ZAAIT!

Paulus gaat verder en zegt dat God ons natuurlijk ook het brood geeft dat we nodig hebben, maar de nadruk in deze passage ligt op het zaaien en de impact die het heeft op ons leven en op degenen voor wie we vrijgevig zijn. Zoals we al hebben gezegd, beweegt het de harten van mensen naar God toe.

Met dat in gedachten denk ik dat we het er allemaal over eens kunnen zijn dat God zoveel mogelijk zaad wil zaaien zodat Hij een grote oogst kan binnenhalen. Dus, als jij God was, aan wie zou jij dan zaad geven? Degene die lui is en nooit aan zaaien toekomt of degene die actief zaait? Ik denk dat het antwoord duidelijk is.

Als we trouw zijn met wat we hebben, zegt God dat Hij onze voorraad zaad zal vergroten zodat we meer kunnen zaaien en een grotere impact kunnen hebben hier op aarde voor Zijn Koninkrijk.

Is het je opgevallen dat Paulus zegt dat als je zaait en oogst, je voorraad zaad zal toenemen, waardoor je bij elke gelegenheid vrijgevig kunt zijn? Als dit waar is (en dat is het natuurlijk), dan is je voorraad zaad het geld dat je nu vasthoudt voor die gelegenheid om vrijgevig te zijn. Je voorraad zaad moet op zijn plaats liggen voordat je vrijgevig kunt zijn.

Nogmaals, mijn punt is dat het geld dat je nu vasthoudt niet allemaal van jou is. Een deel ervan is je door God gegeven om te gebruiken als zaad. Deze cyclus van zaaien en oogsten is een doorlopende stroom. We zaaien, dan oogsten we en als we dat blijven doen, zolang we ons zaad niet opeten, zal onze oogst blijven toenemen en daarmee ook ons vermogen om vrijgevig te zijn.

Natuurlijk, als je honger hebt en brood nodig hebt, neem je ook van je zaadhandel wat je nodig hebt. Naarmate je zaadbusiness groeit, groeit ook je vermogen om er brood uit te halen.

Maar ik wil wat dieper ingaan op deze denkwijze.

Laat me het punt maken dat God Zijn zaad geeft aan degene die een hart heeft om te zaaien, niet aan degene die het misschien ooit zal overwegen. Hij geeft het aan de zaaier.

Dus hier is de vraag: Wil jij in je leven alleen met *jouw* geld omgaan, of wil je in je leven omgaan met jouw en Gods geld?

James en Ella kwamen naar onze kerk omdat ze dingen hoorden die ze nog nooit hadden gehoord in de Amish gemeenschap waar ze allebei opgroeiden. De concepten van het Koninkrijk waren allemaal nieuw voor hen en ze waren geweldige studenten van het Koninkrijk. Ze luisterden keer op keer naar de boodschappen die we in Faith Life Church gaven over het leven in het Koninkrijk.

Op een dag vertelde James de Heer dat hij al die verhalen van anderen hoorde over hoe het Koninkrijk grote dingen in hun leven deed

**WIL JIJ IN JE LEVEN
ALLEEN MET JOUW
GELD OMGAAN
OF MET JOUW EN
GODS GELD?**

opgroeiden. De concepten van het Koninkrijk waren allemaal nieuw voor hen en ze waren geweldige studenten van het Koninkrijk. Ze luisterden keer op keer naar de boodschappen die we in Faith Life Church gaven over het leven

en dat hij hetzelfde getuigenis wilde hebben. Hij besloot dat hij de wetten van het Koninkrijk die hij hoorde, zou gaan testen. Ze gingen op vakantie en brachten het grootste deel van die tijd door met het luisteren naar de boodschappen die betrekking hadden op de dubbele portie, die ik op dat moment onderwees. Mijn boek *Uw financiële revolutie: De kracht van rust* was net uitgekomen en ik gaf er les uit. Dus besloten ze dat ze zich eerst in het Woord zouden verdiepen voordat ze een zaad zouden zaaien.

Ze besloten dat ze gingen zaaien voor een oogst van 10.000 dollar, die ze nodig hadden voor reparaties en andere behoeften die in alle gezinnen met jonge kinderen voorkomen. Ze wisten niet waar het geld vandaan zou komen, maar ze hadden het Koninkrijk toen al lang genoeg bestudeerd om aan te voelen dat ze er voldoende vertrouwen in hadden.

James had in die tijd zijn eigen autoreparatiebedrijf. Toen hij naar zijn werk ging, niet lang nadat ze voor die 10.000 dollar gezaaid hadden, gaf hij aan Ella toe dat hij na het bestuderen van het dubbele deel echt het gevoel had dat ze moesten geloven voor het dubbele deel van hun zaad. Hij zei dat hij geloofde in een opbrengst van 20.000 dollar. Ella zei dat ze een beetje geschokt was, maar ze ging hierin met haar man mee. Toen hij de deur uitliep, zei ze: “Oké, 20.000 dollar.”

Die dag was gewoon als alle andere dagen in de garage. Een van James' vaste klanten kwam binnen met een reparatie en terwijl hij klaar was met het noteren van de bestelling, ging zijn klant in James' kantoor zitten en vertelde hem hoe gefrustreerd hij de laatste tijd was over zijn koeien. Blijkbaar waren ze door al zijn omheiningen heengebroken en waren ze ontsnapt. Zijn eigendom grensde aan het nationale bos, dus deze koeien konden gaan en staan waar ze wilden. James' klant was een oudere heer, die vervolgens zei dat hij gewoon te oud werd om op die koeien te blijven jagen en dat hij het beu was. Zijn volgende woorden schokten James zo erg dat hij zich moest afvragen of hij zijn vriend wel goed had gehoord.

Zijn vriend zei: “Ik ben klaar met deze koeien en daarom geef ik ze vandaag allemaal aan jou. Vanaf vandaag zijn ze van jou.” James wist niet wat hij moest zeggen. Hij had geen land. Hij woonde in de stad op

een kwart hectare grond en hij was automonteur. Ja, hij was Amish en was met koeien opgegroeid, maar dat was een aantal jaren geleden. Hij wilde net nee zeggen toen hij zich hun zaad herinnerde. Misschien was hier iets dat hij moest onderzoeken.

Nadat hij zijn vriend verder had ondervraagd, ontdekte hij dat er 23 Black Angus koeien en drie paarden in de deal zaten. James herinnerde zich dat iemand een tijdje geleden tegen hem had gezegd dat ze op zoek waren naar een kudde vee om te kopen. Ze wilden er niet een paar tegelijk kopen, maar waren geïnteresseerd in het overnemen van de kudde van iemand anders. James belde hen op en ja hoor, de man zei dat hij geïnteresseerd was. James vroeg hem toen wat hij voor het vee zou willen geven en de man dacht even na en zei toen: “Oh, waarschijnlijk 20.000 dollar.”

James kon niet geloven wat hij hoorde. Dit gebeurde allemaal nadat hij die dag van huis was gegaan en Ella had verteld over het duwtje van de Heilige Geest over het dubbele deel. Hij vertelde me dat het een hele klus was om de koeien bij elkaar te krijgen en naar hun nieuwe huis te brengen, maar hij kreeg het voor elkaar. James vertelde me toen dat hij er absoluut van overtuigd was dat het Koninkrijk van God alles kon en dat hij niet langer beperkt werd door zijn eigen mogelijkheden.

Toen hij die eerste dag naar huis ging en Ella over de koeien vertelde, zei hij dat ze gewoon geschokt was. Als je James en Ella zou vragen over de genade van God, dan kun je maar beter een paar uur de tijd hebben, want ze zouden heel wat te vertellen hebben.

Dit is een geweldig voorbeeld van de Heilige Geest die iemand laat zien waar hij de oogst van zijn vrijgevigheid tegenover God kan binnenhalen. Als we eenmaal hebben gezaaid, moeten we misschien onthouden dat er een kans bestaat dat wat de Heilige Geest ons laat zien gewoon, bij gebrek aan een beter woord, *gek* is! Ik bedoel, het was onmogelijk dat James op dat idee zou komen, terwijl hij met pen en papier zijn lijst met voor- en nadelen doorwerkte en mentaal de opties bekeek.

Neem Peter bijvoorbeeld. Ik weet zeker dat hij er in zijn wildste gedachten nooit opgekomen zou zijn om in de bek van een vis te kijken

voor het geld om zijn belasting te betalen, of dat een rabbijn die langs de kust liep hem precies zou kunnen vertellen waar hij zijn net moest uitwerpen voor de vangst van zijn leven.

Kijk naar Drenda en mij toen we schulden hadden gedurende die negen jaar van stress en onrust. De gedachte dat we op een dag een bedrijf zouden hebben dat mensen zou helpen om uit de schulden te komen of, nog schokkender, een televisie-uitzending zouden hebben die in elke tijdzone van de wereld werd uitgezonden met de titel *Fixing the Money Thing*, zou onmogelijk zijn.

Je wilt God nooit beperken.

Dus, laten we het opnieuw bekijken en onthouden dat God zaad geeft aan de zaaier—degene die zaait en verlangt om te zaaien!

Laten we verder gaan. Ik wil nu kijken naar wat ik persoonlijk beschouw als een van de meest diepgaande gelijkenissen die Jezus ooit onderwees over God die met mensen werkt en hoe ze zich moeten kwalificeren om gebruikt te worden. Deze doet je zeker stilstaan en stemt tot nadenken.

Jezus vertelde zijn leerlingen nog een gelijkenis. “Een rijke man had een beheerder in dienst die er op zekere dag van werd beschuldigd dat hij diens bezittingen verkwistte. De rijke man riep hem bij zich en zei: “Wat hoor ik allemaal over u? Lever de boeken maar in voor controle. U bent ontslagen.”

De beheerder dacht bij zichzelf: “Wat moet ik nú doen? Nou zit ik zonder werk! Spitten en graven kan ik niet. Ik zou me schamen om te gaan bedelen. Ik weet al wat! Natuurlijk! Daardoor krijg ik veel vrienden. Die zullen voor me zorgen, als ik op straat word gezet.”

Hij liet de mensen die bij zijn heer in de schuld stonden een voor een bij zich komen. “Wat bent u mijn heer nog schuldig?” vroeg hij aan de eerste.

“Honderdvaten olie,” antwoordde de man.

“Hier is uw schuldbekentenis,” zei de beheerder. “Verscheur die en schrijf een nieuwe voor vijftig vaten.”

“En wat bent u mijn heer schuldig?” vroeg hij aan de volgende.

“Honderdzakken tarwe,” was het antwoord.

“Hier is uw schuldbekentenis,” zei de beheerder. “Verscheur die en schrijf een nieuwe voor tachtig zakken.”

De heer moest vol bewondering toegeven dat die sluwe beheerder zijn eigen zaken heel goed had behartigd. Ja, de mensen van deze wereld zijn in hun omgang met de medemensen vaak veel handiger dan de mensen die bij God horen. U moet verstandig met geld omgaan. Maak er vrienden mee. Als u het eens moet achterlaten en in Gods eeuwige woning komt, zal Hij u liefdevol opnemen.

Wie betrouwbaar is in kleine dingen, is het ook in grote. Wie onbetrouwbaar is in kleine dingen, is het ook in grote. Als u niet eens eerlijk met geld omgaat, wie zal u dan de ware rijkdom toevertrouwen? En als u de spullen van een vreemde niet goed behandelt, hoe zullen wij dan onze spullen aan u toevertrouwen?

U kunt niet twee heren dienen. Want u zult de ene haten en de andere liefhebben, of omgekeerd. Zo kunt u ook niet God dienen en tegelijk uw hart op het geld zetten.’ De Farizeeën, die als gierig bekend stonden, lieten duidelijk merken dat zij dit bespottelijk vonden. Jezus zei tegen hen: ‘U wilt graag dat de mensen u voor rechtvaardig houden, maar God weet wat er in uw hart omgaat. Wat de mensen zo belangrijk vinden, daar gruwet God van.

—Lucas 16:1-15

Er is zoveel in deze gelijkenis om naar te kijken. Ten eerste zien we dat een rijke eigenaar een manager de leiding had gegeven over zijn activiteiten en blijkbaar verspilde de manager de bezittingen van de eigenaar en had hij zichzelf gediskwalificeerd om verder leiding te geven. In de wetenschap dat hij zijn baan zou verliezen, belde hij snel iedereen die zijn baas geld schuldig was en vertelde hen dat ze de

rekening konden betalen met een enorme korting, soms de helft als ze het snel deden.

Nu wist de eigenaar natuurlijk helemaal niet wat de manager aan het doen was. Maar de oneerlijke manager dacht dat als hij deze andere mensen een geweldige deal zou geven, ze welwillend naar hem zouden kijken als hij zijn baas zou verlaten en hij hoopte dat ze hem misschien een baan in hun bedrijf zouden aanbieden. Toen de eigenaar hoorde wat de oneerlijke manager had gedaan, riep hij hem bij zich:

De heer moest vol bewondering toegeven dat die sluwe beheerder zijn eigen zaken heel goed had behartigd.

De definitie van 'sluw' is: 1) zijn slimheid gebruiken om er beter van te worden 2) berekenend 3) gehaaid 4) geraffineerd 5) gewiekt 6) handig.¹

De eigenaar zag dat de manager het vermogen had om een plan te maken en uit te voeren dat winst zou opleveren, in dit geval niet voor de eigenaar maar voor hemzelf—iets wat hij voorheen niet had gezien toen het om zijn baas ging. Maar als het aankwam op zorgen voor zichzelf, was hij er wel mee bezig en was hij in feite erg slim en gedetailleerd. Hij toonde initiatief met betrekking tot zijn eigen zaken en zijn eigen welzijn, maar toonde niets van dat alles wanneer het om zijn baas ging. Ik zal er geen doekjes om winden—hij was een huurling!

Laat me nu de echt moeilijke vraag stellen: Ben jij een christelijke huurling?

Ben jij meer bezig met je eigen welzijn dan met Gods zaken? Maak jij je meer zorgen om je eigen welzijn dan om Gods zaken? Verspil je Gods bezittingen?

Ik weet dat dit moeilijke vragen zijn. Daarom zei ik dat deze gelijkennis zo diepgaand is, omdat zij zich regelrecht richt op ons hart en

---

¹ <https://www.encyclo.nl/begrip/sluw>

alle verkeerde houdingen onthult die daar verborgen kunnen zijn.

Jezus geeft ons het beeld en definieert wat een huurling is in Johannes 10:11-13.

Ik ben de goede Herder; de goede herder geeft zijn leven voor de schapen. Maar de huurling en wie geen herder is, die de schapen niet tot eigendom heeft, ziet de wolf komen en laat de schapen in de steek en vlucht; en de wolf grijpt ze en drijft de schapen uiteen.

—Johannes 10:11-13 (HSV)

En vers 13 verduidelijkt het dan:

De huurling vlucht omdat hij een huurling is en niets geeft om de schapen.

In het geval van de oneerlijke manager was hij gediskwalificeerd om met het geld van de eigenaar om te gaan omdat hij echt niet gaf om het welzijn van de eigenaar; hij gaf alleen om zichzelf. Nu had hij natuurlijk nog steeds de mogelijkheid om zijn eigen geld te verdienen, maar hij had niet langer de mogelijkheid om met zijn eigen EN het geld van de eigenaar om te gaan.

Ik geloof dat we in een tijd leven waarin de huurlingenmentaliteit in Amerika en in de wereld op hol slaat.

Ik weet zeker dat je wel eens in een restaurant bent geweest en vieze tafels en een vieze vloer hebt gezien en dat je achterin een paar werknemers hebt zien keuvelen. Of je rijdt een fastfoodrestaurant binnen, misschien 30 minuten voor sluitingstijd, en je bent geschokt als je ziet dat alle stoelen bovenop de tafels staan en dat de werknemers in de rij bij de prikklok staan te wachten om te vertrekken. Je weet zonder het te vragen dat de manager er niet is. Dit zijn allemaal huurlingen. Ze geven niets om de winst van het bedrijf. Ze zijn er om betaald te worden en dat is alles.

Veel werkgevers vertellen me dat het zo erg aan het worden is, dat als

een werknemer gewoon op tijd op zijn werk verschijnt, hij opvalt in de massa. Werkgevers schreeuwen om mensen die betrokken zijn, dus om gevers niet om nemers. Ze willen werknemers die werken en zorgen alsof ze hun eigen bedrijf runnen. Ze vertellen me dat een werknemer die zich zo gedraagt, promotie zal maken en gezocht zal worden.

God is niet anders. Hij is op zoek naar mensen die geven waar Hij om geeft en die haten wat Hij haat.

In 1 Samuël 15 draagt God koning Saul op om de Amalekieten aan te vallen voor wat zij Israël hebben aangedaan op hun weg uit Egypte. Koning Saul werd verteld om de koning en zijn mannen niet in leven te laten. Ze mochten geen dieren meenemen, maar dat deed Saul wel.

Saul en zijn mannen spaarden echter de beste exemplaren van de schapen en ossen en de vetste lammeren—eigenlijk alles wat zij wel konden gebruiken. Alleen de zwakke dieren en waardeloze voorwerpen vernietigden zij.

—1 Samuël 15:9

Kijk naar wat God dan zegt in vers 10-11:

Toen zei de Here tegen Samuël: 'Ik heb er spijt van dat Ik Saul ooit koning heb gemaakt, want hij heeft geweigerd Mij te gehoorzamen.'

Daarna zien we God tot Samuël spreken over Saul:

Ten slotte zei de Here tegen Samuël: "U hebt nu lang genoeg getreurd om het feit dat Ik Saul als koning van Israël heb verworpen. Vul een hoorn met olie, ga naar Bethlehem en zoek daar Isaï op. Ik heb een van zijn zonen uitgekozen om koning te worden."

—1 Samuël 16:1.

Net zoals de oneerlijke manager gediskwalificeerd werd om de zaken van de eigenaar te regelen, zo werd Saul gediskwalificeerd. En

raad eens? Jij en ik kunnen ook gediskwalificeerd worden.

Wat zoekt God? Wie zal Hij vertrouwen?

Maar na veertig jaar zette God (Saul) af en gaf hun een nieuwe koning, David. “Ik heb David, de zoon van Isai, gevonden,” zei Hij, “een man naar mijn hart, die altijd zal doen wat Ik hem vraag.”

—Handelingen 13:22

Als we gediskwalificeerd kunnen worden, kunnen we ook gekwalificeerd worden. Je zou kunnen zeggen: “Nou, Gary hoe doe ik dat?” Deze gelijkenis beantwoordt die vraag voor jou.

Wie betrouwbaar is in kleine dingen, is het ook in grote. Wie onbetrouwbaar is in kleine dingen, is het ook in grote. Als u niet eens eerlijk met geld omgaat, wie zal u dan de ware rijkdom toevertrouwen? En als u de spullen van een vreemde niet goed behandelt, hoe zullen wij dan onze spullen aan u toevertrouwen?

U kunt niet twee heren dienen. Want u zult de ene haten en de andere liefhebben, of omgekeerd. Zo kunt u ook niet God dienen en tegelijk uw hart op het geld zetten.

—Lucas 16:10-13

Laat ik duidelijk zijn: je moet slagen voor de loyaliteitstest. Als je betrouwbaar bent in kleine dingen, ben je dat ook in grote. De test begint altijd met het natuurlijke en gaat over in het geestelijke. Je moet betrouwbaar zijn in het omgaan met wereldse rijkdom voordat God je Zijn rijkdom toevertrouwt. Als je niet betrouwbaar bent met andermans bezit, wie zal je dan je eigen bezit geven? Zeker God niet.

Oké, hier komt de toepassing van de gelijkenis op onze eigen levens.

De meeste christenen geven God de restjes.

De meeste christenen kijken naar hun budget en besluiten: 'Dit is wat ik kan geven.' Toch hebben ze er geen moeite mee om dezelfde dag nog een gloednieuwe boot te kopen.

Nu, ik probeer niemand zich veroordeeld te laten voelen en het kan God zeker niet schelen of je een mooie boot hebt. Ik vraag het je gewoon: wil je alleen met je eigen geld omgaan of met dat van jou en God?

Als je op Google zou opzoeken wat de gemiddelde christen geeft, zul je misschien geschokt zijn. Ik zag een statistiek die zei dat de gemiddelde christen iets meer dan dertien dollar per week aan de kerk geeft.²

Ik heb veel statistieken over geven bekeken en ze waren allemaal teleurstellend. Zoals ik al zei, geven de meeste christenen God hun restjes. Nogmaals, begrijp alsjeblieft dat ik niet probeer te veroordelen of schuldgevoelens op te roepen. Ik wil alleen duidelijk maken—en ik denk dat het Woord van God mijn standpunt ondersteunt—dat God niet op zoek is naar huurlingen; Hij is op zoek naar eigenaars.

Ten tweede is God niet op zoek naar mensen die zich gedwongen voelen om te geven uit schuldgevoel. Volgens 2 Korinthe 9:7 houdt God van een blijmoedige gever.

Saul werd gediskwalificeerd omdat hij niet deed wat God vroeg, maar David werd gekozen omdat hij zou gehoorzamen en doen wat God nodig had.

Laat me dus een nieuw perspectief voorstellen. Wat als we onze wereld op zijn kop zouden zetten en zouden besluiten om eerst voor God te leven en dat wij degenen zouden zijn die van de restjes zouden leven? Ik kan alleen maar gissen dat je restjes je snel zouden inhalen en dat je een gezegend leven zou leiden.

Het werkte voor R.G. LeTourneau. Met een nederige start en alleen een lagere school opleiding, kwam hij door zelfstudie uiteindelijk tot de opbouw van een productie-imperium. Zijn grondverzetmachines hielpen de Tweede Wereldoorlog te winnen en de snelweginfrastructuur

---

² https://www.pastorrickypowell.com/life_matters_with_pastor_/2009/10/startling-statistieken

van het moderne Amerika aan te leggen. Aan het einde van zijn leven had hij 300 patenten.³

Zijn geheim? Hij gaf God 90% van alles wat hij verdiende.⁴

Nu zeg ik niet dat jij hetzelfde moet doen. Dit was een overeenkomst die hij en God sloten toen hij 30 jaar oud was en diep in de schulden zat. Hij maakte God tot zijn zakenpartner (zoals hij het noemt) en dat leverde rendement op.

Toen God me riep om vanuit het niets een kerk te beginnen, was ik al bezig met mijn bedrijf, Forward Financial Group. Het was erg succesvol geworden en was de nummer één geworden van 5.000 kantoren in het hele land bij onze belangrijkste leverancier. Toen God me riep om voorganger te worden, vroeg ik Hem: “Hoe zit het met Forward Financial Group? Moet ik dat sluiten en me concentreren op het pastoraat van mijn kerk?”

De Heer antwoordde me en zei: *“Nee, houd het in stand want het helpt veel mensen.”* Dus dat deed ik.

Ik geef toe dat het soms moeilijk was om beide te doen, maar het heeft in de loop der jaren duizenden en duizenden mensen geholpen. Toen ik onze kerk ging leiden, ging ik ervan uit dat het bedrijf in productie zou afnemen en dat ik mijn betrokkenheid drastisch zou moeten verminderen. Maar toen Drenda en ik ons leven neerlegden om Gods mandaten te volbrengen, ontdekte ik juist het tegenovergestelde. Ook al werkte ik alleen in mijn vrije tijd in het bedrijf, het presteerde nog steeds uitstekend.

Van de honderden kantoren stonden we landelijk in de top vijf tot tien en werden we op het podium erkend. Toch moest ik glimlachen in de wetenschap dat ik dit parttime deed en meer dan fulltime pastor was. God eerde mij met gunst en wijsheid, zodat degenen in de wereld die met heel hun hart geld nastreefden, moesten stoppen en zich afvragen hoe ik het deed.

---

³ <http://centerforfaithandwork.com/article/who-was-rg-letourneau>

⁴ <https://centerforfaithandwork.com/article/why-rg-letourneau-gave-90-percent>

Ik kan me herinneren dat ik op een conventie aan een tafel zat en dat de man naast me me vroeg hoeveel marketing ik deed. Ik moest glimlachen toen ik zei: “Geen.” Toen vroeg hij: “Hoe doe je dan zoveel zaken?” Ik vertelde hem dat we alleen mond-tot-mondreclame deden en dat God ons gezegend had. Hij schudde zijn hoofd omdat hij me niet begreep.

Op een keer belde de voorzitter van een van onze leveranciers en wilde weten of ik de deelnemers aan de conventie wilde toespreken over hoe ik zoveel kon produceren. Ik zei dat ik dat graag zou doen. Hij begon me toen vragen te stellen over hoe ons bedrijf werkte en hoe we de zaken deden die we deden. Natuurlijk moest ik hem vertellen hoe we op God vertrouwden en hoe Hij ons met gunsten zegende. Nadat ik hem had verteld dat ik maar een paar uur per week werkte en een fulltime voorganger was, zei hij: “Nou, ik dacht dat je vast een gedetailleerde marketingstrategie had en dat je zou vertellen hoe die werkte. Ik denk niet dat dit is wat ik in gedachten had, maar ik waardeer je bereidheid om te delen.” Ach, dat was hun verlies. Ik had daar veel mensen kunnen helpen.

**GOD ZIET HET. BIJ
ELKE OPDRACHT
TRAIN JE VOOR DE
VOLGENDE, DUS
VERACHT NOOIT DE
DAG VAN HET
KLEINE BEGIN.**

Ik heb in dit hele boek gezegd dat als je je met Gods zaken bezighoudt, Hij zich met de jouwe zal bezighouden!

Dus, laat me je de vraag stellen waarmee we begonnen: 'Van wie is het geld?'

Wil je liever alleen je eigen geld beheren, zoals de oneerlijke manager overkwam, of wil je ook Gods geld beheren? Als je met Gods geld omgaat, krijgt je zaadbedrijf energie van Gods wijsheid en genade, waardoor je persoonlijke inkomen mee kan optrekken met die energie.

Ik ben ervan overtuigd dat het God niet uitmaakt of je miljoenen hebt, zolang Hij je hart maar heeft!

Onthoud dat het begint met de kleine opdrachten waar niemand je naam kent. Ook al denk je misschien dat het niemand kan schelen wat je doet in dat bijbaantje, God ziet het wel. In elke opdracht train je voor de volgende, dus veracht nooit de dag van het kleine begin.

HOOFDSTUK 5

JE HEBT EEN PARTNER NODIG!

Zoals je weet, zit ik al bijna veertig jaar in de financiële sector. Door de jaren heen hebben veel mensen me gevraagd hoe je een bedrijf start en wat een bedrijf laat groeien.

Natuurlijk zijn er veel dingen die mensen moeten weten, maar het belangrijkste wat ik ze kan vertellen is dat ze een partner nodig hebben.

Als voorganger heb ik jarenlang meer dan genoeg mensen gezien die dachten dat het geweldig zou zijn om samen met hun kerkmaatje in zaken te gaan, waarbij vervolgens de hele zaak implodeerde. Vrienden bezeren elkaar en praten vaak niet meer met elkaar. Omdat ik dit zo vaak heb gezien, stel ik zelden voor om zaken te doen met een vriend, tenzij je de grenzen duidelijk hebt vastgelegd en opgeschreven.

Er is echter een partner waar ik altijd op sta en dat is God.

In een vorig hoofdstuk spraken we over de vrouw die de profeet Elia ontving en hem haar laatste maaltijd gaf. We zagen hoe die daad van geloof elke dag voedsel opleverde voor de profeet—Gods opdracht—en het gezin van de vrouw. Ze werkte met hem samen in zijn opdracht en zo werden de zalving en de voorziening die bij zijn opdracht hoorden, de hare. Ze waren partners.

In dit hele boek hebben we het gehad over vrijgevig zijn tegenover God en zaaien in Zijn opdrachten. Ik heb je ook verteld hoe vrijgevigheid de harten van mensen opent voor jou en ook voor God.

In dit hoofdstuk wil ik een ander krachtig principe van het Koninkrijk van God aan je vertellen dat je financiën naar een heel nieuw niveau zal tillen—het principe van partnerschap.

Op een dag was Hij bij het meer van Galilea. De mensen drongen van alle kanten tegen Hem op, want zij wilden horen wat Hij over God zou vertellen. Hij zag twee boten liggen die half uit het water waren getrokken. De vissers stonden iets verderop hun netten schoon te spoelen. Jezus stapte in de boot van Simon en vroeg of hij Hem een stukje van de oever wilde afduwen. Daarna ging Hij zitten om de mensen meer over God te vertellen.

Toen Hij was uitgesproken, zei Hij tegen Simon: 'Vaar het meer eens op naar diep water en gooi daar jullie netten uit.'

'Maar Meester,' antwoordde Simon, 'wij zijn de hele nacht aan het vissen geweest en hebben niets gevangen! Maar omdat U het zegt, zal ik het nog eens proberen.'

Zij deden wat Jezus had gezegd en vingen zoveel vis dat hun netten begonnen te scheuren. Zij wenkten de mannen in de andere boot om hen te komen helpen. Even later was in beide boten zoveel vis dat die bijna zonken.

—Lucas 5:1-7

Ik weet dat ik dit verhaal al eerder heb genoemd toen ik het had over de boten en de visserij die van koninkrijk (of rechtsgebied) veranderden toen Petrus (Simon) zijn boot aan Jezus uitleende om er vanuit te preken. Ik had het ook over de ongelooflijke visvangst die de twee boten bijna deed zinken. Weet je nog dat Petrus zei dat hij de hele nacht had gevestigd en niets had gevangen? Nou, maar een paar uur later, had hij zoveel vissen dat hij ze niet snel genoeg binnen kon halen. Wat was het verschil? Het Koninkrijk, natuurlijk, maar ook partnerschap. Ik zal het uitleggen.

Hij zag twee boten liggen die half uit het water waren getrokken. De vissers stonden iets verderop hun netten schoon te spoelen. Jezus stapte in de boot van Simon en vroeg of hij Hem een stukje van de oever wilde afduwen.

Laten we ons de omgeving goed voor de geest halen. Waar waren ze

en wat deden ze toen Jezus langskwam? Ze waren niet aan het vissen; ze stonden aan de kant hun netten te wassen nadat ze de hele nacht hadden gevist en niets hadden gevangen.

Jezus merkt dat er boten beschikbaar zijn en vraagt Petrus of hij een stukje van de kust weg wil varen, zodat Hij vanaf de boot voor de menigte kan preken. Waar waren Jakobus en Johannes, zijn partners, toen hij Jezus in de boot meenam? Nou, ze waren nog steeds op de oever met de andere boot en hun netten.

Nadat hij gepreekt had, zei Jezus tegen Petrus dat hij zijn netten moest uitzetten om iets te vangen in het diepe water. En je kent het verhaal. Hij begon zoveel vis te vangen dat zijn netten bijna scheurden. Dus riep hij zijn partners om hem te helpen de vis binnen te slepen. En de Bijbel zegt dat beide boten bijna zonken, zo vol zaten ze met vis.

En toen zij dit gedaan hadden, haalden zij een grote menigte vissen binnen, en hun netten dreigden te scheuren. En zij wenkten hun makers in het andere schip, dat zij hen zouden komen helpen. En dezen kwamen en zij vulden beide schepen, tot zinkens toe.

—Lukas 5:6-7 NBG51

Hier is de cruciale vraag: Hoeveel geloof zetten Jakobus en Johannes in werking om hun boot zo te laden dat hij bijna zonk?

Denk er eens over na—ze waren nog steeds op de oever met hun netten. Het was Petrus die ermee instemde om Jezus mee te nemen. Hij is degene die zei: 'Maar omdat U het zegt, zal ik het nog eens proberen.' Dus het juiste antwoord is: geen! Jakobus en Johannes oogstten die bootlading vis niet vanwege *hun* geloof; het was vanwege het geloof van Petrus. Petrus riep eenvoudigweg naar zijn partners (makers) die op de oever stonden om te komen helpen de vis binnen te halen. Wonderbaarlijk genoeg vulde hun boot zich precies zoals die van Petrus, tot hij bijna zonk.

“Maar Meester,” antwoordde Simon, “wij zijn de hele nacht

aan het vissen geweest en hebben niets gevangen! Maar omdat U het zegt, zal ik het nog eens proberen.”

Dus als het geloof van Petrus de vis bracht en zijn boot vulde, waarom vulde de boot van Jacobus en Johannes zich dan met dezelfde hoeveelheid vis als de boot van Petrus?

De tekst beantwoordt die vraag—er staat dat ze *partners* (makers) waren.

Het in de grondtekst gebruikte woord betekent: “samen met iets of iemand hebben,” “deelnemen met iemand in een gemeenschappelijke zegen” (zie Hebrëeën 3:1,14 en 6:4 waar hetzelfde woord “deelgenoot” wordt gebruikt).

Een persoon die deelt of geassocieerd is met een ander in een bepaalde actie of onderneming; meestal deelt hij de risico's en winsten.

Een partnerschap is een rechtspersoon, waarin de risico's, kosten en winst van het bedrijf gedeeld worden. Dus toen Petrus Jezus de boot gaf om te gebruiken, leende hij Jezus eigenlijk *het bedrijf* in juridische zin, niet alleen de boot. Technisch gezien waren Jakobus en Johannes ook eigenaar van een deel van de boot die Jezus van Petrus mocht gebruiken en vanwege hun partnerschap vulden beide boten zich in gelijke mate.

Jakobus en Johannes oogstten precies dezelfde oogst als Petrus, ook al oefenden ze in die situatie helemaal geen geloof uit. Ik wed dat ze blij waren dat Petrus die dag hun partner was. Wat denk jij? Ik denk van wel. Laat me je een persoonlijk voorbeeld geven van dit principe.

Drenda en ik bezitten ruim 24 hectare prachtige grond met een mix van bos, moeras en grasland. Het is een absoluut perfecte plek om op herten te jagen. Er zijn overal gewassen geplant en de bossen en het moeras zijn natuurlijke magneten voor de herten.

Ik heb mijn kantoor boven onze garage gebouwd, met houten boekenplanken en een ingebouwde gashaard. Het is een rustig, gezellig, mannelijk, grotachtig kantoor, waar ik graag werk. Het enige wat nog

ontbrak was een mooie, opgezette kop van een hertebok. Om eerlijk te zijn was ik nooit geïnteresseerd in het schieten van grote bokken, omdat ik een vleesjager was. En ik had nog nooit een bok geschoten die echt groot genoeg was om te laten opzetten.

We woonden al vijf jaar op het gebied toen Drenda erop aandrong dat ik een grote bok schoot voor in mijn kantoor. Tot op dat moment had ik nog nooit een grote bok op het terrein gezien. Ik was elk hertenseizoen op pad geweest en had een paar mooie bokken met achtpuntig gewei geschoten, maar niets dat ik als een exemplaar in de klasse om te laten opzetten zou beschouwen.

Maar dat jaar, hoe meer ik erover nadacht, was ik het met Drenda eens. Ik vertelde Drenda dat ik dacht dat ik voor de grote bok voor aan de muur zou gaan. Nogmaals, ik had nog nooit een grote bok in het bos gezien. Ons keukenraam kijkt uit op het bos en het veld en toch had ik er nog nooit een gezien.

Dus zaaiden Drenda en ik voor de grote bok. Ik schreef op mijn controlestrook voor het zaad dat ik zaaide voor een tienpunter of groter. We baden voor dat zaad en ik legde het op mijn bureau om op de post te doen. Die envelop zat daar drie dagen en ik kon hem gewoon niet posten. Ik wist dat ik geen geloof had voor die tien-punter. Ik had de hele dag geloof voor een acht-, zes- of vierpunter, maar ik had moeite om die grote bok te zien met die geloofszekerheid die zegt: "Ik weet dat ik een tienpunter of grotere bok zal schieten als ik erop uit trek."

Ik had genoeg ervaring met het Koninkrijk om te weten dat ik niet in geloof was. Dus verscheurde ik die cheque en verving hem door een cheque met de tekst 'voor een vierpunter of groter' en stuurde hem op.

De avond voordat ik wegging, vertelde ik Drenda wat ik had gedaan. "Ik heb gewoon geen vertrouwen in die grote bok," vertelde ik haar. Ze keek me aan en zei: "Jij hebt vertrouwen in het hert en ik zal vertrouwen hebben in de grote bok. God is in staat om onmetelijk veel meer te doen dan alles wat je vraagt of denkt!"

De ochtend begon met het gebruikelijke geritsel van eekhoorns en vogels in het bos, terwijl de geur van herfstbladeren me in gedachten terugbracht naar vele hertenjachten. Ik zat daar nog niet zo lang,

misschien twintig minuten, toen ik het geluid van een bok door het bos hoorde komen. De bok ging recht op mijn boom af en ik maakte me klaar voor het schot.

Toen de bok dichterbij kwam, zag ik dat het een vierpunter was, precies waar ik meestal voor ga, want die zijn erg goed te eten. De bok stapte in een opening op ongeveer 25 meter, en ik liet de pijl los. Met afschuw zag ik de pijl hem hoog en achterop raakte en ik wist dat ik deze bok zou moeten volgen.

De bok ging er vandoor door het bos en sprong toen in het maïsveld dat aan het bos grensde en was uit het zicht verdwenen. Ik kon hem nog steeds door het maïs horen rennen en aan de snelheid waarmee hij wegrende kon ik afmeten dat ik waarschijnlijk een lange speurtocht voor de boeg had. Ik wachtte ongeveer twintig minuten in de boomhut en besloot toen om uit de boom te komen om de pijl te inspecteren. Ik kon zien dat ik de bok had geraakt en ik zag een bloedspoor.

Toen ik het bloedspoor volgde, voelde ik me bemoedigd, want er was een goed bloedspoor. Maar na ongeveer 100 meter hield het bloedspoor op. Ik keek en keek, maar kon geen druppel meer vinden. Na twee uur zoeken realiseerde ik me dat de bok weg was. Ik was zo teleurgesteld. Ten eerste wil ik nooit een hert verwonden en verliezen en ten tweede was ik teleurgesteld over mijn schot.

Terwijl ik daar in het maïsveld stond, begon ik terug te lopen naar het huis toen ik een gedachte kreeg. *Ik heb nog steeds een kans dat ik een hert tegenkom op weg naar huis door het maïsveld en het moerasgebied.*

Ik laadde mijn kruisboog voor het geval dat. En terwijl ik me langzaam een weg baande door de met onkruid begroeide geul, sprong er plotseling een hert op en stormde voor me uit. Niet wetend wat ik was, stopte het hert en keek om. Omdat ik camouflagekleding droeg, aarzelde het hert, omdat het mij niet kon onderscheiden. Ik kon zien dat het een bok was. Het gebeurde allemaal in een fractie van een seconde, maar ik kon een gewei zien, hoewel ik niet kon zeggen hoe groot het was of hoeveel punten er waren.

Ik wist dat ik maar een fractie van een seconde had om over de bok te beslissen. Hij bevond zich buiten mijn normale boogbereik op ongeveer

55 meter en stond dwars op me. Ik trok me snel op, richtte op de bovenkant van zijn rug en liet de pijl los.

De bok viel meteen toen de pijl insloeg en bleef liggen. Ik was een beetje in shock. Gebeurde dat echt?

Toen ik naar de bok liep, was het eerste wat ik zei: 'Drenda's geloof!' De bok was enorm! Ik telde 26 punten en hij had ook nog omlaag staande punten. Ik had nog nooit zo'n grote bok gezien! Om te zeggen dat ik enthousiast werd, zou echt een understatement zijn.

Zoals je al kunt raden, hangt de kop met dit grote gewei nu boven mijn bureau in mijn kantoor.

Maar ik wil het even over dit hert hebben. Hoe of waarom kwam hij tevoorschijn?

De vierpunter kwam precies op tijd, ook al had ik het schot verprutst. Maar Drenda zei dat ze geloofde in de bok met dat grote gewei.

Ze had een voordeel ten opzichte van mij. Ze jaagt niet op herten, dus voor haar zou een bok met zo'n kop voor een trofee net zo makkelijk moeten zijn als een vierpunter, omdat het voor haar allemaal gewoon herten zijn. Omdat ze niet jaagt, had ze geen beeld van onmogelijkheid dat haar tegensprak. Ik had zelfs nog nooit een grote achtpunter op het land gezien, maar haar geloof was niet gebaseerd op wat er wel of niet op het land stond. Ze geloofde dat God het kon brengen.

Deze jacht vond plaats tijdens het broedseizoen van herten, de bronst, en bokken kunnen kilometers afleggen op zoek naar hinden. Er is dus altijd een goede kans dat je tijdens de bronst bokken ziet die je normaal niet op je terrein ziet, zoals hier het geval was.

Drenda's vertrouwen bracht die bok binnen, ook al had ik geen vertrouwen in die trofeebok.

Ik wil dat je dat nog eens leest—ik had geen vertrouwen in die bok!

Ik weet wat je denkt—*wacht even, Gary. Ik ben in de war. Als je geen geloof had voor die bok, waarom kwam hij dan tevoorschijn?*

Op dezelfde manier waarop de boot van Jacobus en Johannes gevuld werd door het geloof van Petrus. Dat is de kracht van partnerschap.

Laat me je nog een voorbeeld geven en dan kunnen we het verder bespreken.

Telkens als ik aan u denk, dank ik God. Als ik voor u bid, is mijn hart vol vreugde over de geweldige medewerking die u hebt gegeven aan het bekendmaken van het goede nieuws, vanaf de dag dat u het voor het eerst hoorde tot nu toe. Ik ben er zeker van dat God op de grote dag van Christus Jezus het goede werk dat Hij onder u begonnen is, zal voltooien.

Het spreekt eigenlijk vanzelf dat ik zo over u denk, want u hebt een bijzondere plaats in mijn hart. Immers, of ik nu gevangen zit of in vrijheid het geloof in Jezus Christus verdedig en verkondig, u deelt mee in de genade die God mij bewijst.

—Filippenzen 1:3-7

Paulus zegt dat hij met vreugde terugdenkt aan de gemeente in Filippi vanwege hun voortdurende samenwerking met zijn bediening. Hij gaat verder met te zeggen dat ze, vanwege hun partnerschap, nu deelden in Gods genade die op zijn bediening rustte.

Weet je nog dat we zeiden dat genade Gods kracht of Gods vermogen is dat op Paulus rustte om zijn opdracht te volbrengen? De gemeente in Filippi deelde in de kosten van de opdracht en, net als Jakobus en Johannes, deelden zij ook in de zalving en genade die op die opdracht rustte.

Laten we nu naar hoofdstuk vier gaan en je zult het verbazingwekkende resultaat zien dat partnerschap oplevert.

Hoe dan ook, het is goed dat u de druk waaronder ik leef, hebt verlicht. Beste Filippenzen, u weet immers nog goed dat in het begin van mijn werk voor de verbreiding van het goede nieuws u de enige gemeente was die mij geregeld een gift stuurde nadat ik uit uw streek, Macedonië, vertrokken was. Zelfs toen ik in Thessalonica was, hebt u mij nog twee keer iets gestuurd om mij te helpen. Nu gaat het mij niet om de gift op zich, maar wel om uw goede werk waardoor uw hemelse beloning steeds groter wordt. Ik heb de hele gift ontvangen en heb momenteel meer dan voldoende. Voorlopig kom ik niets tekort nu Epafroditus mij uw

gaven heeft overhandigd. Zij zijn een heerlijk geurend offer, aangenaam voor God. Mijn God zal uit zijn rijkdom in Christus Jezus u alles geven wat u nodig hebt.

—Filippenzen 4:14-19

Paulus had net weer een bijdrage ontvangen van de gemeente in Filippi. Luister naar wat hij tegen hen zegt. “*Mijn God zal u alles geven wat u nodig hebt.*”

Merk op dat Paulus niet zei: “*Jullie God zal in al jullie behoeften voorzien omdat jullie gul voor mij zijn geweest.*” NEE! Hij zei: ‘Mijn God zal u alles geven wat u nodig hebt!’”

Zie je, de Filippenzen waren partners van Paulus en als partners deelden ze in die bepaalde genade die rustte op Paulus' opdracht. Nou, zoals Jakobus en Johannes al die vissen vingen vanwege het geloof van Petrus, verklaart Paulus hier dat in hun behoeften zal worden voorzien vanwege *zijn* geloof!

Ik hoop dat je het voordeel van dit principe ziet.

Laten we eens aannemen dat je een auto nodig hebt en dat je met ons samenwerkt. Laten we ook aannemen dat de auto 30.000 dollar kost. Als je nu in GaryKeese.com zaait, begrijp je wat partnerschap betekent—je deelt in de zalving en genade van onze bediening.

Als bediening kunnen we het gemakkelijk eens worden over die 30.000 dollar, omdat we de behoefte aan 30.000 dollar lang geleden al voorbij zijn gestreefd. We hebben gemakkelijk vertrouwen in 30.000 dollar nu we jaarlijks miljoenen uitgeven. Maar vroeger herinner ik me dat ik mijn geloof heel bewust moest inzetten om God te geloven voor 30.000 dollar, wat toen een enorme berg leek.

Dus als je me zou vragen of ik God zou kunnen geloven voor 30.000 dollar, dan zou het antwoord 'absoluut' zijn. Dus net als Paulus kan ik, als we het met elkaar eens zijn als partners, verklaren dat in jouw behoefte is voorzien, niet vanwege jouw geloof maar vanwege het *mijne*.

Nu moet je natuurlijk in geloof zijn als je het zaad zaait voor die 30.000 dollar, en je moet niet alleen vertrouwen hebben in het Woord van God, maar ook in ons. Je moet vertrouwen in mij hebben, erop

vertrouwen dat ik gezalfd en geroepen ben door God, dat ik integer te werk ga, en je moet in staat zijn om *aangetoonde resultaten* te zien in mijn leven en in mijn bediening. Als je hebt gekeken naar wat we doen en waar we vandaan komen, dan weet je dat ik geloof heb voor 30.000 dollar!

Jij hebt misschien geen geloof voor 30.000 dollar, maar we kunnen samenwerken in een partnerschap en verbazingwekkende dingen zien. Het was hetzelfde voor de trofeebok. Drenda zei de avond voordat ik op pad ging: “Jij gelooft in het hert en ik geloof in de trofeebok.” Zo werkt partnerschap.

Dus laat me wat basisregels opstellen door je een vraag te stellen.

Als je een computerbedrijf zou beginnen, zou je dan iemand die geen geld heeft en in zijn eerste semester computerwetenschappen volgt als partner willen of iemand die een miljoenenbedrijf in computers heeft opgebouwd en de financiën heeft om te helpen bij de lancering van je bedrijf?

Natuurlijk zijn er veel variabelen en ik geef slechts een voorbeeld. Maar op het eerste gezicht denk ik dat de voor de hand liggende keuze iemand zou zijn die ervaring heeft met een bewezen staat van dienst en die niet failliet is gegaan! Hetzelfde geldt voor de situatie waarin je wilt zaaien in een partnerschap in de bediening.

Verwar alsjeblieft niet wat ik zeg over een directe leiding van God om met iemand samen te werken. Dat soort leiding gaat boven waar ik het over heb. Vaak zal God je leiden om samen te werken met Zijn opdrachten, maar soms mag je zelf kiezen. Ik heb het specifiek over zaaien als een *keuze* die je maakt, zaaien wanneer je een oogst nodig hebt en verlangt om naar het volgende niveau te gaan.

Ik zaai in opdrachten waar ik in geloof met het uitdrukkelijke doel om de fondsen die nodig zijn in mijn eigen leven te versnellen. Eén regel die ik niet breek is dat ik altijd zaai in een opdracht die geloof en instemming begrijpt wanneer ik mijn oogst wil versnellen. Dit soort geven is *gericht* geven en moet niet verward worden met geven aan de armen.

Geven aan de behoeftigen is Gods hart en dat levert iets op. Maar ik zoek een partnerschap met een opdracht die blijk geeft van geloof,

waarvan ik weet dat die de capaciteit heeft om het met mij eens te zijn.

Bekijk het zo: Als ik iemand die 3 dollar per uur verdient en blut is en al jaren blut is, zou vragen om het met mij eens te zijn voor 10 miljoen dollar, hoe groot is dan de kans dat er daadwerkelijk een overeenkomst plaatsvindt?

Nu kan ik iedereen dienen en ik ben geroepen om dat te doen, maar als het op een overeenkomst aankomt, moet er eensgezindheid zijn. Een boer zaait zijn zaad niet in een willekeurige akker. Hij zoekt de juiste grond die zijn beoogde oogst nodig heeft. Ik heb het over partnerschap hier op aarde met het geloof van iemand anders, de zalving van iemand anders.

Iets anders waar ik naar op zoek ga als ik zaai, is een opdracht van God die dezelfde vruchten heeft als die waarvoor ikzelf God geloof.

Mijn bedrijf bezit bijvoorbeeld twee vliegtuigen. Voordat ik een van beide kocht, zaaide ik in een opdracht van God, een bediening waarvan ik wist dat het in het verleden vliegtuigen had gekocht en betaald die tientallen miljoenen dollars kostten. Als ik zeg veel, dan bedoel ik ook *veel*; en ze waren allemaal contant betaald. Ze hadden een bewezen resultaat als het op vliegtuigen aankwam. Ik wist dat ze gemakkelijk met me konden afspreken voor een vliegtuig en er vertrouwen in hadden dat het zou gebeuren. Ik ging niet samenwerken met een bediening dat zei dat vliegtuigen te duur waren, of het bezitten ervan niet nodig is, of dat het bezitten van een vliegtuig van de duivel is. Dat is geen overeenkomst. Nee, ik wilde een overeenkomst met een bediening dat begreep waar ik me bevond, dat kon begrijpen dat ik God geloofde voor een vliegtuig en dat de vruchten had om het te bewijzen.

Ik ben piloot sinds ik 19 jaar oud was en leerde vliegen vanaf een grindbaan van 900 meter op het platteland. Ik huurde mijn hele leven vliegtuigen totdat op een dag de gedachte bij mij opkwam: *“Hé, weet je wat? Ik moet gewoon een zaad zaaien en God geloven voor mijn eigen vliegtuig.”*

Dat is precies wat ik deed. Ik wist precies voor welk vliegtuig ik wilde zaaien, dus schreef ik precies de naam van dat vliegtuig op mijn cheque. En Drenda en ik waren het erover eens. Vervolgens stuurden we die cheque naar de bediening die ik net noemde.

Er ging ongeveer een maand voorbij en ik had een routineafspraak bij de huisarts. Toen ik die dag met de dokter sprak, zei hij terloops: “Kent u toevallig iemand die een vliegtuig zou willen kopen?”

Ik was een beetje verrast door deze vraag, want ik heb nog nooit in mijn leven iemand gehad die me zo'n vraag stelde. Ik vroeg wat voor vliegtuig het was en het was precies het vliegtuig waarvoor ik mijn zaad had gezaaid.

Dit had duidelijk mijn aandacht. Ik ging het vliegtuig bekijken, nam contact op met de eigenaar en hij nam me mee voor een proefvlucht. Het was perfect. Er was maar één probleem—op dat moment had ik het geld niet om ervoor te betalen.

Maar God had een plan. In de herfst daarvoor (het was nu maart) had ik van mijn vader een huis gekregen dat ik in de lente zou verbouwen tot een kantoorgebouw. Mijn vader vertelde me dat hij het water voor de winter had afgesloten, dus ik had dat nooit gecontroleerd.

Een paar dagen nadat ik naar het toestel had gekeken, belde mijn broer en zei dat mijn huis geruïneerd was. Hij vertelde me verder dat alle gipsplaten in het huis geruïneerd waren en dat de meeste van de muren waren gevallen.

Blijkbaar was het water niet afgesloten en waren de leidingen bevroren in de winter. Nu het maart was en warmer werd, had het water al wie weet hoe lang, minstens een paar weken, vrijuit het huis ingestroomd.

Wat mijn broer niet wist, was dat ik al een contract had getekend met een bouwbedrijf om het hele huis te ontdoen van de gipsplaten en de buitenbekleding als onderdeel van het verbouwingsproces om het huis om te bouwen tot mijn nieuwe kantorencomplex.

Nu gebeurde er iets gaafs. De verzekeringsmaatschappij betaalde een schadeclaim voor de waterschade en dat was het geld dat ik gebruikte om mijn vliegtuig te betalen.

Het vliegtuig is dus gekocht met contant geld!

Dus onthoud: partnerschap is een krachtig geestelijk principe waar je bewust mee om moet gaan en waarmee je je voordeel wilt doen.

HOOFDSTUK 6

HET MYSTERIE VAN DE TIENDEN

Ik ontvang regelmatig e-mails van mensen die me proberen te overtuigen dat deze wet van het Koninkrijk—de tienden—voorbij is en niet meer van kracht is.

Maar ik vond dit Koninkrijksprincipe zo belangrijk dat ik er een heel hoofdstuk aan heb gewijd.

Ik weet dat jij, als je ook maar in de buurt van het kerkelijk leven bent geweest, van de tienden hebt gehoord. Maar ik weet ook dat wat je hebt gehoord waarschijnlijk niet helemaal juist is. En het is belangrijk dat we enkele oude religieuze denkpatronen over tienden rechtzetten voordat we verder gaan.

Ten eerste, als je het niet weet, het woord 'tiende' betekent eigenlijk een tiende deel. Het woord werd gebruikt om Gods volk duidelijk te maken hoeveel ze van hun inkomen aan Zijn werk moesten geven, een tiende deel.

Nou is deze uitleg van de tiende heel eenvoudig. En ik wil in dit hoofdstuk veel dieper op dit onderwerp ingaan. Maar voor nu, als dit concept nieuw voor je is, is dit in principe wat de tiende is, het geven van een tiende deel aan God.

Ten tweede, als de meeste mensen aan tienden denken, denken ze ook aan het Oude Testament en de wet op tienden, waar de tiende verplicht was voor alle leden van het volk Israël.

Tegenwoordig is er veel verwarring in het lichaam van Christus over de tienden: wat het is en of het nog steeds van kracht is of dat het voorbij

is met de komst van Jezus.

Zoals je me waarschijnlijk wel eens hebt horen zeggen, toen God me opdroeg om alles te leren wat ik kon over de werking van Zijn Koninkrijk, werd ik echt een geestelijk wetenschapper. Ik wilde weten hoe alles werkte en de vraag rondom de tienden moest ik beantwoorden.

Dus laten we eens kijken naar de tiende, waar het vandaan komt, wat het doet, en waarom het vandaag de dag belangrijk is.

Hoewel we tienden eigenlijk heel prominent in de wet van Mozes tegenkomen als een voorschrift, begon de tiende daar niet. Om de oorsprong ervan te vinden, moeten we terug naar het begin, naar Adam en Eva.

Zoals eerder vermeld, werd Adam geschapen en op de aarde gezet als heerser over de aarde namens het Koninkrijk van God.

Hoewel U hem een korte tijd lager dan de engelen hebt gezet, hebt U hem nu gekroond met heerlijkheid en eer. En U hebt hem het beheer gegeven over alles wat er is.' Toen God dit zei, bedoelde Hij ook dat alles aan hem onderworpen zou zijn, niets uitgezonderd.

—Hebreeën 2:7-8a

Adam werd gekroond met heerlijkheid en eer. Er was niets op aarde dat niet aan hem onderworpen was. De term *gekroond* geeft ons een geweldig beeld van hoe dit functioneerde.

Als je kijkt naar een natuurlijke koning, dan draagt hij een kroon en hoewel hij slechts een man is, geeft de kroon aan dat de hele regering achter zijn woorden staat. Zo was het ook met Adam. Hij regeerde over de aarde met volledig gezag, met de hemel als steun voor alles wat hij deed. We moeten onthouden dat hij op zichzelf slechts een man was en alleen regeerde door middel van gedelegeerd gezag. Hij had de glorie (macht) en de eer (positie en autoriteit) van het Koninkrijk van God.

Het is interessant om te zien dat satan al op aarde was toen Adam werd geschapen, want hij was al voor de schepping van de mens op de aarde neergeworpen. Satan verachtte dit nederige schepsel (met een

stoffelijk lichaam) dat over hem heerste namens het Koninkrijk van God. Hij wilde achter een manier komen om die autoriteit van Adam af te pakken, in feite om Adams autoriteit om te heersen teniet te doen.

Natuurlijk had satan geen macht om Adams positie te ondermijnen of omver te werpen. Dus moest hij een plan bedenken om Eva te laten geloven dat God niet te vertrouwen was en dat zij en Adam in opstand moesten komen tegen God en in plaats daarvan hem moesten volgen.

Satans plan was succesvol. Adam en Eva rebelleerden tegen God en verloren hun positie van gezag. Op dat moment, omdat het hele aardrijk onder Adams heerschappij viel, schopte Adam in feite God uit de aarde wat betreft Gods geestelijke autoriteit. En de mens raakte verwijderd van God.

Op dat moment gebeurde er geestelijk veel, maar ik heb geen tijd om het hier te behandelen omdat ik me wil concentreren op ons onderwerp van de tiende. Dus laten we teruggaan naar het moment dat Adam en Eva in zonde vielen en uitzoeken wat er gebeurde.

Tegen Adam zei Hij: “Omdat je naar je vrouw hebt geluisterd en ondanks mijn waarschuwing toch van de boom hebt gegeten, zal Ik de aardbodem vervloeken. Voortaan zul je hard moeten werken om in leven te blijven. Er zullen dorens en distels groeien en van de wilde planten zul je eten. Tot de dag van je dood zul je zwetend het land bewerken om te kunnen leven. Dan zal je lichaam vergaan tot het stof van de aarde. Want uit stofben je gemaakt en tot stof zul je weer worden.”

—Genesis 3:17-19

In één oogopslag zien we dat de mens zijn voorziening verloor (hij werd uit de tuin geschopt). Zijn doel werd toen overleven werd. En hij moest dat doen door zijn eigen moeizame zwoegen en zweten. God vertelde hem ook dat hij zou terugkeren naar de grond, dat hij op een dag zou *sterven*. De begrippen als dood, pijn en moeizaam overleven waren Adam totaal vreemd. En angst en hopeloosheid deden hun intrede in de wereld.

Zoals je kunt zien en zoals Adam ontdekte, was de wereld drastisch veranderd.

Ik wil nu naar Lucas 4 gaan waar we een andere heel belangrijke verandering vinden die plaatsvond.

De duivel nam Jezus mee naar een hoogvlakte en liet Hem in een oogopslag alle koninkrijken van de wereld zien. “Kijk,” zei hij, “dat zal ik U allemaal geven, met al hun roem en eer erbij. Want het is allemaal van mij.”

—Lucas 4:5-7

In deze passage beweert satan dat al het geld van de koninkrijken van de aarde (de naties) onder zijn jurisdictie vallen. En hij stelt dat deze autoriteit aan hem is gegeven. En in die bewering heeft hij gelijk, want het was Adam die hem deze autoriteit gaf in zijn rebellie.

Merk op dat dit vers zegt dat alle pracht en praal van de naties of koninkrijken van de wereld nu onder zijn jurisdictie vielen. Wat is de pracht van een natie? Haar *rijkdom*.

Al het geld op aarde draagt het stempel van een koninkrijk of een natie. Dus al het geld maakt deel uit van of valt onder de jurisdictie van een aards koninkrijk. Satan beweert nu dat het geld, of de rijkdom, van de naties onder zijn jurisdictie valt. En hij beweert dat hij het kan geven wie hij maar wil. Simpel gezegd eist satan de jurisdictie op over de rijkdom en welvaart van de naties. Dit is heel belangrijk, want we zullen ontdekken dat de tiende een heel specifiek doel heeft dat verbonden is met dat feit.

Adam had gemeenschap met Eva en zij raakte in verwachting. De zoon die werd geboren, noemde zij Kaïn. “Want,” zei Eva, “met hulp van de Here heb ik een man ter wereld gebracht.” Hun volgende kind was ook een zoon, Abel. Abel werd schaapherder en Kaïn legde zich toe op de landbouw.

Na verloop van tijd brachten Kaïn en Abel beiden een offer aan de Here. Kaïn een deel van zijn oogst, maar Abel bracht van

het beste van zijn kudde, ook het vet. De Here accepteerde het offer van Abel, maar dat van Kaïn niet.

Kaïn voelde zich vernederd en werd boos. Zijn gezicht vertrok van woede.

'Waarom ben je boos?' vroeg de Here hem. "Waarom trek je zo'n kwaad gezicht? Je zou vrolijk kunnen kijken als je maar doet wat goed is. Maar als je weigert te gehoorzamen, moet je oppassen. Want de zonde ligt op de loer, klaar om je leven te vernietigen. Maar als je wilt, kun je hem overwinnen."

—Genesis 4:1-7

Oké, wat was daar aan de hand? Dit was de eerste generatie kinderen. Waarom gaven ze een offer? Er was geen geschreven wet die dat in die tijd voorschreef, dus waarom deden ze het?

We kunnen aannemen dat Adam en Eva, hun ouders, hen *geleerd* hadden om offers te geven. We kunnen ook aannemen dat God geen dingen doet alleen maar voor het ritueel om ze te doen. Er moet een *wettige* reden zijn waarom Adam en Eva geleerd werd om offers te brengen.

Als je naar de tekst kijkt, zul je zien dat er een groot verschil was in wat de twee jongens meebrachten om te offeren. Blijf nu niet gericht op wat ze gingen offeren, de een dieren en de ander planten, want daar ging het niet om. Het ging erom *hoe* ze aanboden wat ze hadden en waarom ze het in de eerste plaats deden.

Merk op dat Kaïn “een deel” van de oogst gaf. Maar Abel bracht “het beste van zijn kudde, ook het vet.” Zie je het verschil? In één geval was het “iets, een deel” met daar tegenover 'het beste', en dat was het vette deel van de eerstgeborenen van de kudde.

Waarom zou Abel de vette portie brengen en waarom van de eerstgeborenen dieren?

God moet Adam de vereisten voor dit offer hebben verteld.

Zie je het? Dit was de eerste keer dat we de tiende tegenkomen.

Als je de tiende in de wet van Mozes bestudeert, was het altijd de **eerste** tien procent van **het beste**. In dit verhaal kunnen we duidelijk zien

dat Abel de tiende gaf, *het eerste en het beste*. Kaïn was echter niet blij om *een deel* van zijn oogst te moeten opgeven ter ere van God. Hij besloot om 'een deel' van zijn oogst te brengen, niet het eerste of het beste.

Blijkbaar wist Kaïn wat en hoe hij de tiende aan de Heer moest offeren, want God zei tegen hem: *“Waarom trek je zo'n kwaad gezicht? Je zou vrolijk kunnen kijken als je maar doet wat goed is. Maar als je weigert te gehoorzamen, moet je oppassen. Want de zonde ligt op de loer, klaar om je leven te vernietigen. Maar als je wilt, kun je hem overwinnen.”*

Maar Kaïn verwierp Gods aanmoediging om te doen wat hem geleerd was en doodde in plaats daarvan Abel, zijn broer. Misschien was de gedachte bij hem opgekomen dat hij met Abel uit de weg zeggenschap kreeg over zowel de akkers als het vee. Of zijn hebzucht verleidde hem om slechts een deel van de oogst mee te nemen, waarbij hij de schijn van gehoorzaamheid ophield met zijn hart ver van God. Ik ben maar aan het gissen. Eén ding weten we wel: Kaïn wilde geen tiende geven, zoals hem geleerd was.

Op dit moment vraag je je misschien af: 'Waarom überhaupt de tiende? Waarom eiste God van hen dat ze tienden gaven?' Ik zal deze vragen beantwoorden, maar laten we eerst eens kijken wat we nog meer over de tiende kunnen leren, voordat we op deze vragen ingaan.

De volgende keer dat we de tiende zien is de eerste keer dat in de bijbel het woord 'tiende' wordt gebruikt.

Toen Abram terugkeerde na zijn overwinning op Kedorlaomer en diens bondgenoten in het dal Sawe (later het Koningsdal genoemd), ging de koning van Sodom hem tegemoet. Melchizedek, de koning van Salem (Jeruzalem), die priester was van God, de Allerhoogste, kwam met brood en wijn voor Abram en zijn mannen. Melchizedek zegende Abram met de woorden: “God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, moge u zegenen, Abram. En geprezen zij God, die uw vijanden het onderspit heeft laten delven.” Hierna schonk

Abram Melchizedek een tiende deel van alles wat hij had heroverd.

—Genesis 14:17-20

De vraag die we hier moeten stellen is: Hoe wist Abraham wat het geven van tienden was en waarom?

Het is duidelijk dat de tiende door de generaties heen werd doorgegeven vanaf Adams tijd. En we weten dat de tiende aan Adam werd geleerd door God zelf na de rebellie. Hier zien we het eigenlijke woord “tiende” gebruikt, wat aangeeft dat er een tiende deel werd gegeven.

Veel mensen zullen zeggen dat de tiende een onderdeel uitmaakte van de Wet van Mozes, wat betekent dat de nieuwtestamentische gelovige geen tiende hoeft te geven. De twee gebeurtenissen die ik heb genoemd, Kaïn en Abel en Abraham, bewijzen dat de tiende werd gegeven *voordat* de wet van Mozes werd geschreven. Oh, ik weet, de tiende werd ook in de Wet van Mozes vermeld en het volk Israël was verplicht tienden te geven. Maar de tiende was iets wat het volk al deed toen Mozes ten tonele verscheen.

Waarom werd de tiende dan in de wet van Mozes vermeld? Toen de wet van Mozes werd geschreven, moest deze het hele leven van het nieuwe Israël, dat net uit Egypte was gekomen, reguleren. Alle wettelijke en bestuurlijke vereisten werden vastgelegd in de geschreven gedragscode waaraan het volk zich zou moeten houden. Daarom werd de tiende in de wet van Mozes opgenomen om er zeker van te zijn dat het gedaan werd als onderdeel van het leven van het volk. De tiende was zo belangrijk dat God het in de wet van het volk liet schrijven. We zullen zo meteen ontdekken waarom God er zeker van wilde zijn dat het werd gedaan. Maar laten we nog een paar voorbeelden van de tiende bekijken.

Welnu, “zegt de Here van de hemelse legers, “kijk eens naar het resultaat: u zaait veel, maar oogst weinig. U eet en drinkt wel, maar u heeft nooit genoeg. U hebt wel kleren, maar onvoldoende om u warm te houden. Uw loon is in een mum van

tijd verdwenen: het lijkt wel of er gaten in uw zakken zitten!

Denk toch eens goed na, “zegt de Here van de hemelse legers. ‘Ga na wat u hebt gedaan en wat het gevolg ervan is geweest. Trek dan de bergen in, haal hout en herbouw mijn tempel. Dan zal Ik werkelijk blij zijn en daar in macht en majesteit verschijnen,” zegt de Here. “U rekende op veel, maar kreeg weinig. En toen u het binnenhaalde, blies Ik het weg. Niets bleef over. En waarom? Omdat mijn tempel in puin ligt terwijl u allemaal voor uw eigen huis loopt te draven! Daarom houd Ik de regen tegen en geef u slechte oogsten. Ja, Ik liet zelfs een grote droogte over het land en de bergen komen. Zo verdorden het graan, de druiven, de olijven en al uw andere gewassen. Onder de droogte hadden mens en dier te lijden en spande men zich tevergeefs in.”

—Haggai 1:5-11

In deze passage berispt de profeet Haggai de Israëlieten voor het niet herbouwen van de tempel na hun terugkeer uit de ballingschap in Babylon. Ze ervaren geen voorspoed, ze hebben gebrek, de oogsten zijn niet goed en het hele volk lijdt eronder. God vertelt het volk om goed na te denken over **hun manier van doen**, wat impliceert dat er iets was wat ze deden of niet deden dat het gebrek veroorzaakte.

God zegt: **“Daarom** houd Ik de regen tegen en geef u slechte oogsten.” Hij zegt dat Hij de droogte moest oproepen vanwege wat **zij** deden. Ze bouwden allemaal hun eigen huizen en lieten Gods tempel in puin liggen. Dit geeft aan dat ze geen tienden gaven.

Kijk, de tiende moest naar de Levieten—de priesters—gebracht worden en gebruikt worden voor de bediening in de tempel. Omdat de tiende niet naar de Levieten werd gebracht en de tempel niet werd gebouwd, moest God Zijn zegenende hand terugtrekken om wat ze aan het doen waren.

Zorg ervoor dat je begrijpt dat het niet Gods wil was dat Hij Zijn zegen aan de Israëlieten onttrok. Hij had geen keus, want het was een wettelijke kwestie omtrent de tienden.

Als we verder lezen in hoofdstuk twee, zien we dat de mensen blijkbaar gehoor begonnen te geven aan de woorden van de profeet.

Haggai zei: “Zo is het ook met dit hele volk in de ogen van de Here. Alles wat ze oogsten, alles wat ze doen en alles wat ze offeren is onrein. Vroeger, voor de herbouw van de tempel, ging het er steeds als volgt aan toe: als u een graanoogst van twintig mud verwachtte, bleek er maar tien mud te zijn. Als u verwachtte vijftig vaten wijn uit de wijnpers te scheppen, bleken het er maar twintig te zijn. Ik stuurde plantenziekten, schimmel en hagel om uw oogst te vernielen, maar u bent niet naar Mij teruggekeerd,” zegt de Here.” Let nu eens goed op wat er na vandaag, de vierentwintigste van deze maand, gaat gebeuren. Want vandaag zijn de fundamenten van de tempel van de Here gelegd en van nu af zal Ik u zegenen.

—Haggai 2:15-19

Omdat ze de tempel weer prioriteit geven, zei God tegen hen dat ze de dag en het uur moesten vastleggen omdat ze een dramatische toename in hun welvaart zouden zien. Hij wilde dat ze het moment markeerden om hen aan te moedigen en te motiveren om de verandering te onthouden, zodat ze niet weer zouden stoppen met het geven van de tienden, niet voor Zijn bestwil maar voor hun eigen bestwil.

Er zijn hier enkele echte sleutels die zo meteen duidelijk zullen worden, maar het eerste dat je je moet realiseren is dat de tiende een wettelijke kwestie is. God *moest* Zijn hand terugtrekken toen ze geen tiende gaven, niet omdat Hij dat *wilde*, maar omdat Hij dat *moest*.

“Want Ik, de Here, ben niet veranderd. En daarom bent u nog niet tot de laatste man uitgeroeid, want Ik blijf altijd genade bewijzen. Hoewel mijn geboden al eeuwen lang door u zijn overtreden, mag u toch nog bij Mij terugkomen,” zegt de Here van de hemelse legers. “Kom en Ik zal u vergeven.”

Maar u zegt: “Wij hebben U in geen enkel opzicht

ooit verlaten!"

"O nee? Mag een mens God beroven? Beslist niet! En toch hebt u Mij beroofd."

"Wanneer hebben wij U beroofd?" vraagt u dan.

"U hebt Mij beroofd van de tienden en de gaven die voor Mij waren bestemd. Daarom wordt u getroffen door een vreselijke vervloeking van God, want uw hele volk heeft Mij beroofd. Breng het hele tiende deel naar de voorraadkamer, zodat er voldoende voedsel zal zijn in mijn tempel. Probeer het toch eens," moedigt de Here van de hemelse legers aan, "dan zult u zien dat Ik de vensters van de hemel zal openen en een stroom van zegen over u zal uitstorten. U zult overvloedige oogsten krijgen, want Ik zal uw gewassen beschermen tegen insecten en ziekten. Aan de wijnstok zullen volle druiventrossen hangen. En alle volken zullen u gelukkig prijzen, omdat u zult wonen in een heerlijk land," belooft de Here van de hemelse legers.

—Maleachi 3:6-12

Hier zien we een andere profeet die het volk terechtwijst en zegt dat ze God beroven van Zijn vermogen om Zijn volk te zegenen. Hij zegt dat zij—het hele volk—onder een vloek liggen vanwege wat zij niet doen. Ze krijgen de opdracht om de hele tiende in het voorraadschuur te brengen, zodat er voedsel is in Gods huis.

Nogmaals, de tienden moesten naar de Leviëten, de priesters, gebracht worden. De mensen brachten wel wat, maar niet de hele tiende (denk aan de zonde van Kaïn).

De Heer vertelt de mensen dat als ze de hele tiende brengen, ze opnieuw zullen leven onder de zegen van de hemel. De hemel zal wettige bevoegdheid hebben om in hun midden te werken. God vertelt hen dat als zij naar Hem terugkeren met de tiende, ze zo'n zegen zullen hebben dat ze die niet zullen kunnen bevatten.

Oké, laten we hier even bij stilstaan en erover praten voordat ik verder ga.

Tot nu toe hebben we gezien dat de tiende al in het begin van Genesis

duidelijk werd ingesteld en nu kunnen we zien waarom. Hier zien we dat de tiende God rechtsbevoegdheid geeft om tussen de vernietiger, satan, en Gods volk op te treden en satan te bestraffen.

God zei eigenlijk: “Handen thuis, satan! Je mag niet aan hun spullen komen!”

Kijk, toen Adam viel, had satan hem het liefst helemaal laten uithongeren en van de planeet laten verdwijnen. Maar God stelde onmiddellijk de tienden in om Adam en Eva te beschermen. Toen Adam en Eva ervoor kozen om tienden te geven, zetten ze God op de eerste plaats. Ze kozen voor God.

Laten we niet vergeten dat satan op dezelfde manier zijn intrede deed in het aardse rijk. Door Adam en Eva ervan te overtuigen hem te geloven

**DE TIENDE IS INGEVOERD
ALS EEN WETTELIJK
OMHEINING OM ADAM EN
EVA EN ZO WERKT DE
TIENDE TEGENWOORDIG
NOG STEEDS VOOR ONS.**

in plaats van God, kreeg hij wettige toegang. Dus door tienden te geven—het geven van tien procent van hun inkomsten aan Godga—ven ze God het wettige recht om Adams en Eva's voorziening te beschermen.

We moeten onthouden dat de tiende een wet was die alleen betrekking had op de voorziening van de mens op aarde in satans gebied. Het veranderde niet hun positie met betrekking tot het brengen van geestelijk herstel. Nee, er zou eerst een offer voor de zonde gebracht moeten worden voordat dat kon gebeuren. Maar de tiende stelde God wel in staat om satan te stoppen met het stelen van hun voorzieningen en het zou hen in staat stellen om op aarde te overleven.

Veel mensen zeggen dat de tiende een wet uit het Oude Testament was en nu voorbij is en vervuld is door het offer van Jezus. Maar we hebben duidelijk gezien dat de wet van de tiende al werd ingevoerd bij de zondeval van de mens voordat de wet van Mozes werd geschreven.

De tiende is ingevoerd als een wettelijke omheining om Adam en Eva toen en zo werkt de tiende tegenwoordig nog steeds voor ons.

De tiende is een wet van het aardrijk en blijft van kracht zolang satan nog vrij op aarde rondloopt zoals nu het geval is. Zolang satan hier is, is

de wet van de tiende nog steeds van kracht.

Iets anders wat je misschien in de kerk ziet zijn mensen die tienden geven en toch niet welvarend zijn. Dit komt door verkeerd onderwijs met betrekking tot de tienden. Mensen denken dat als ze alleen maar tienden betalen, de zegen van de Heer ervoor zal zorgen dat ze overvloedige welvaart zullen genieten, meer dan ze aankunnen. Wanneer ze beginnen met het geven tienden en die overvloed niet manifest zien worden, concluderen ze dat het geven van tienden niet werkt. Maar hun veronderstelling is niet juist en we moeten de tekst nader bekijken om er achter te komen waarom.

God zei tegen het volk dat als ze tienden zouden betalen, “*Ik uw gewassen zal beschermen tegen insecten en ziekten. Aan de wijnstok zullen volle druiventrossen hangen.*”

Zie je het? Er staat dat God de vensters van de hemel zal openen en *hun* oogst zal zegenen. Het punt dat ik wil maken is dat *jij* nog steeds iets moet verbouwen binnen de omheining van de tiende.

De tiende op zichzelf zorgt er niet voor dat je welvarend wordt. Het beschermt alleen wat je doet binnen de omheining van de tiende.

Dus als je drie tomatenplanten hebt, zullen ze bloeien. Maar als je alleen maar drie tomatenplanten hebt, zul je drie geweldige planten hebben, maar je zult geen voorspoed hebben.

Het is wat *je* binnen de omheining bouwt of laat groeien dat ervoor zorgt dat je overloopt van overvloed.

Helaas geven veel van Gods mensen door verkeerd onderwijs tienden om vervolgens ontspannen te gaan zitten met hun ijsthee, wachtend tot de overvloedige voorspoed binnenkomt. De overvloed zal beginnen wanneer we ons aandeel in het proces begrijpen.

Dus nogmaals, laten we het samenvatten.

1. De tiende kwam in het begin van Genesis op aarde bij de val van de mens.
2. Het stond in de wet van Mozes omdat die wet voorschreef hoe het volk Israël moest leven. God wilde er zeker van zijn dat Hij hen kon zegenen, dus liet Hij het opschrijven in de

wet om er zeker van te zijn dat het zo zou blijven. De wet van de tienden is niet verdwenen. Maar de wettelijke verplichting om tienden te geven wel. Nu hebben we de *keuze* om tienden te geven en te profiteren van de voordelen ervan.

3. De wet van de tienden is een wet van het aardrijk en zal blijven bestaan zolang satan vrij rondloopt.
4. De tiende zorgt er niet automatisch voor dat je welvarend wordt, maar het stelt God wel in staat om satan ervan te weerhouden zich te bemoeien met wat je laat groeien of bouwen binnen de omheining van de tienden.
5. De tiende heeft geen invloed op het feit of je naar de hemel gaat of niet. Je gaat naar de hemel als je de naam van Jezus aanroept. Maar de tiende heeft wel invloed op je welvaart hier op aarde.
6. De tiende hoort thuis in Gods voorraadkamer. In het Oude Testament voedde en verzorgde het de priesters die in de bediening werkten. Dat is tegenwoordig niet anders. De tiende moet je aan je eigen kerk geven. God heeft de tiende ingesteld om voor de bediening te zorgen.

Ik heb mensen die me vertellen dat ze hun kerk niet leuk vinden en vragen of ze daar hun tienden moeten geven. Mijn antwoord? Zoek een nieuwe kerk, één die geloof en het Koninkrijk onderwijst.

Als je tussen twee kerken in zit, kun je tienden geven aan een bediening die je voedt. Maar geplant zijn in een goede thuisgemeente is Gods beste plan. Als er geen kerken zijn in je omgeving, kun je tienden geven aan de bediening die je voedt, zoals ik net ook al heb gezegd.

7. Je kunt je tiende niet benoemen. Als je je tiende geeft kun je bijvoorbeeld niet zeggen: "Ik plant mijn tiende als zaad voor _____." De tiende heeft zijn bestemming al. Je kunt een offer een naam geven, maar niet de tiende.
8. De tiende is tien procent van wat je verdient. Dit is *voordat* er

belasting af gaat. Onthoud dat God bij monde van Maleachi zei: 'Breng het hele tiende deel naar de voorraadkamer.' Negen procent is geen tiende deel. Zes procent is geen tiende deel. De tiende is tien procent. Als je zegt: "Ik kan het me niet veroorloven om die tien procent te betalen," doe dan wat God Israël opdroeg om te doen toen ze niet de hele tiende brachten: "Probeer het toch eens," zei Hij. Geef je tienden in geloof in de wetenschap dat God het zal eren.

9. Hoe weet ik waarvan ik tienden moet geven? Mijn vuistregel is dit: Is het belastbaar inkomen?
10. Als het belastbaar inkomen is, dan geef ik er een tiende deel van. Geeft mijn bedrijf tienden? Nogmaals, is het belastbaar? Ik betaal geen tiende over het bruto inkomen van mijn bedrijf. Ik zaai uit mijn bedrijf wat ik wil, maar dat is geen tiende. Als ik geld uit mijn bedrijf trek, dan betaal ik een tiende over wat ik uit het bedrijf haal.
11. Wat als ik op dit moment geen kerk heb? Je kunt tienden geven aan wie je geestelijk voedt totdat je een kerk vindt. Ja, veel mensen beschouwen een verre kerk als hun primaire kerk via moderne livestream diensten en live Facebook uitzendingen. Als er geen goede Bijbelgetrouwe kerk in je stad is, kun je tienden geven aan een verre kerk. Veel mensen op het platteland hebben juist om die reden Faithlifechurch.org tot hun thuisgemeente gemaakt.

Oké, laten we verder gaan.

De Heer liet me zien dat de meeste christenen hun tienden geven als het betalen van een rekening die ze schuldig zijn (als ze dat al doen, en de meesten doen dat niet). Dit betekent dat ze geen geloof hebben in wat ze doen, maar gewoon weten dat ze de tienden moeten geven net zoals ze een rekening zouden betalen.

Hoewel het goed is om je tienden te betalen, moet je dat altijd in geloof doen. Anders is je geven gebaseerd op een wet in plaats van op geloof.

Laat elk woord van God voor jou een openbaring zijn van Gods bedoelingen met jou. De tiende is geen zwaar gewicht om te dragen en het zou niet pijnlijk moeten zijn om het te geven. God probeert niet iets van je *af te pakken*, maar Hij probeert je juist iets te *geven*. We moeten geloven en inzicht ontwikkelen in het nut van de tienden en ons erin verheugen. De tiende is een daad van aanbidding die verklaart dat God onze bron is. Er zijn welomschreven voordelen die we, als we tienden geven, in geloof moeten ontvangen.

Ik stel altijd voor dat een gezin hun tiende al heeft bepaald voordat ze naar de kerk komen. Ik stel ook voor dat ze, voordat ze naar de kerk komen, hun handen op die tiende leggen, het voordeel ervan verklaren en verklaren dat de vensters van de hemel openstaan en dat satan krijgt te horen dat hij moet afblijven van hun oogst. Ze moeten ook verklaren dat satan niet van hen kan stelen en dat alles wat zij ondernemen zal slagen, in de naam van Jezus.

Tot slot wil ik onze discussie over de tiende afronden met een blik op de tienden in het Nieuwe Testament. Oh ja, de tienden worden daar genoemd! De volgende passage hebben we eerder gelezen.

Toen Abram terugkeerde na zijn overwinning op Kedorlaomer en diens bondgenoten in het dal Sawe (later het Koningsdal genoemd), ging de koning van Sodom hem tegemoet. Melchisedek, de koning van Salem (Jeruzalem), die priester was van God, de Allerhoogste, kwam met brood en wijn voor Abram en zijn mannen. Melchisedek zegende Abram met de woorden: 'God, de Allerhoogste, de Schepper van hemel en aarde, moge u zegenen, Abram. En geprezen zij God, die uw vijanden het onderspit heeft laten delven.' Hierna schonk Abram Melchisedek een tiende deel van alles wat hij had heroverd.

—Genesis 14:17-20

Laten we eens kijken wat de schrijver van Hebreeën over de tiende zegt.

Deze Melchisedek was koning van Salem en priester van de Allerhoogste God. Toen Abraham, na de overwinning op vele koningen, naar huis terugkeerde, ontmoette hij Melchisedek en werd door hem gezegend. Daarop gaf Abraham een tiende deel van alles wat hij in de strijd had buitgemaakt aan Melchisedek. De naam Melchisedek betekent "Koning van de gerechtigheid." Hij is ook koning van de vrede, want Salem betekent vrede. Zijn vader, zijn moeder en zijn gehele afstamming zijn onbekend. We weten niets van het begin of het einde van zijn leven. Hij lijkt op de Zoon van God, hij is en blijft priester voor altijd.

Uit het volgende blijkt wel hoe groot deze Melchisedek is. Zelfs Abraham, de eerste voorvader van Gods volk, gaf hem een tiende deel van alles wat hij in de strijd tegen de koningen had buitgemaakt. Als Melchisedek een priester van Israël was geweest, zou dit niet zo vreemd zijn, want later moest Gods volk een tiende van zijn inkomsten geven aan de priesters die tot hun eigen volk behoorden. Maar hoewel Melchisedek niet tot hen behoorde, gaf Abraham hem toch een tiende van de buit. Melchisedek zegende de machtige Abraham, het is duidelijk dat een zegen alleen gegeven wordt door iemand die groter is dan degene die gezegend wordt. Verder is het zo dat in het ene geval de priesters, sterfelijke mensen, een tiende kregen van wat de mensen oogstten of verdienden, terwijl in het andere geval Melchisedek ze kreeg, van wie vermeld staat dat hij altijd blijft leven.

—Hebreeën 7:1-8

Merk op dat in deze tekst staat: *"Verder is het zo dat in het ene geval de priesters, sterfelijke mensen, een tiende kregen van wat de mensen oogstten of verdienden,"* verwijzend naar de Levieten van het Oude Testament. Dan staat er verder: *"Terwijl in het andere geval Melchisedek ze kreeg, **van wie vermeld staat dat hij altijd blijft leven.**"*

Melchisedek was de koning van gerechtigheid, koning van vrede,

zonder moeder of vader, zonder begin van dagen of einde van leven, het beeld van de Zoon van God, een priester voor altijd. Melchizedek was in feite Jezus Christus die die dag voor Abraham stond. Maar Hij stond nog niet bekend als Jezus.

Vergeet niet dat Jozef door de engel was verteld om de baby Jezus te noemen toen hij werd geboren. De naam Jezus betekent Verlosser en zo gaf Zijn naam aan wie Hij voor ons zou zijn. Christus is niet de achternaam van Jezus. Als we Jezus Christus zeggen, zeggen we letterlijk de gezalfde Verlosser. Jezus was niet bekend onder de naam Jezus toen Hij voor Abraham stond, omdat dat plan nog verborgen werd gehouden voor satan op dat moment.

De naam Melchizedek was dus een naam die eenvoudigweg weergaf wie Hij was: de Koning der gerechtigheid en de Vredevorst. Maar profetisch gezien verkondigde Melchizedek Abrahams toekomst door hem brood en wijn te aan te bieden, die spraken van het nieuwe verbond (brood, Zijn lichaam voor ons gebroken en de wijn, Zijn bloed voor ons gegeven) dat later met de erfgenamen van Abraham zou worden gesloten om de belofte te vervullen die God aan Abraham had gegeven met betrekking tot zijn erfgenamen in Genesis 12.

Met betrekking tot de tiende zegt Hebreëen dat de tiende nu wordt geïnd door 'hem die levend verklaard is.' Het is Jezus die nu de tiende int, degene die levend verklaard is! Hij is de Koning der koningen en de Heer der heren.

Dus onthoud dat de wet van de tiende tegenwoordig nog steeds van kracht is. Het enige dat veranderd is, is het priesterschap. In het Oude Testament inde de stam Levi de tiende voor het werk van God. Nu int

**DE TIENDE IS EEN
WETTIGE OMHEINING
OM JE LEVEN DIE DE
DUIVEL DE KANS
ONTHOUDT JOUW
VOORZIENING
TE STELEN.**

Jezus de tiende van Zijn kerk voor het werk van de bediening. Jezus kwam uit de stam van Juda, niet uit Levi, wat aangeeft dat er een nieuwe orde van het priesterschap was ingesteld. Natuurlijk realiseer ik me dat Jezus hier niet persoonlijk de tiende int. Maar vergeet niet dat de bijbel zegt dat de kerk het

lichaam van Christus is, Zijn wettige representatie hier, net zoals ons lichaam ons hier een wettige representatie geeft. Als we geven aan Zijn kerk, Zijn lichaam, geven we in feite aan Jezus. De Levieten inden toen onder het oude verbond de tiende voor Gods bediening. En de kerk int de tiende voor Gods bediening nu.

Samengevat is de tiende een wettige omheining rond je leven die de duivel de kans onthoudt jouw voorziening te stelen. Bedenk dat de tiende op zichzelf er niet voor zorgt dat je voorspoed hebt! Die voorspoed wordt bepaald door wat je *binnen* de omheining doet!

De tiende is een wet die van cruciaal belang is voor je financiële leven. Daarom heb ik zoveel tijd besteed aan deze belangrijke wet van het Koninkrijk.

Dus de volgende keer dat je in de kerk bent en de voorganger zegt dat het moment is aangebroken om de tienden te geven, moet je het uitschreeuwen van vreugde, want nu ken je alle zegeningen die aan de tienden verbonden zijn.

HOOFDSTUK 7

JE HEBT EEN TAS NODIG: DEEL EEN

Een van mijn beste vrienden, pastor Peter Mortlock, is voorganger van City Impact Church in Auckland, Nieuw-Zeeland. Hij heeft een geweldige bediening opgebouwd en heeft een van de grootste kerken in Nieuw-Zeeland.

Tijdens onze jarenlange vriendschap hebben we waarschijnlijk zo'n twintig motorreizen gemaakt door heel Noord-Amerika en Nieuw-Zeeland. Hij is degene die me uiteindelijk een Harley heeft laten kopen. Ik was jarenlang Honda-rijder, maar als we op reis gingen, stond hij er altijd op dat ik een Harley huurde. In het begin vond ik de Harley niet zo mooi als mijn Honda, maar als je veel van de Harley motor weet, heb ik gemerkt dat ze een paar jaar geleden een aantal grote veranderingen in het ontwerp hebben doorgevoerd, die me wel bevielen. Dus kocht Drenda vorig jaar een gloednieuwe Harley voor me waar we graag op reizen.

Tijdens onze ritten viel het me op dat pastor Peter altijd een leren tas—ik noemde het een mannentas—om zijn schouders had hangen. Toen ik op een dag pijn kreeg van het zitten op mijn portemonnee, vroeg ik hem naar zijn tas. Dat gesprek leidde ertoe dat hij er een voor mijn verjaardag kocht. Ze zijn hier in de Verenigde Staten niet zo populair als in Europa en Nieuw-Zeeland, maar ik ben er dol op.

Normaal leek ik mijn zonnebril altijd kwijt te raken door hem ergens neer te leggen en te vergeten waar ik hem gelaten had. Maar sinds ik mijn leren tas, of mannentas, hoe je het ook wilt noemen, gebruik, ben ik er nog nooit een kwijtgeraakt. Ik begrijp nu helemaal waarom dames zo

graag een handtas dragen. Alles zit erin. Het is geweldig. Nu probeer ik je niet over te halen om een mannentas te kopen, maar ik wil wel voorstellen dat je erover nadenkt.

Wist je dat Jezus ons opdroeg om een tas bij ons te hebben?

Denk toch niet altijd aan eten en drinken. Ik wil niet dat jullie je daarover ongerust maken, zoals de andere mensen. Je hemelse Vader weet heel goed wat je nodig hebt. Wees dus in de eerste plaats bezig met het Koninkrijk van God, dan zorgt Hij wel dat je die andere dingen ook krijgt.

Wees niet bang, al vormen jullie maar een klein groepje. Want jullie Vader is zo goed geweest zijn koninkrijk voor je open te stellen. Verkoop je bezittingen en geef de opbrengst aan wie tekort hebben. Zorg dat je een beurs krijgt die nooit opraaft, waar dieven niet bij kunnen en waar de mot niet aan vreet. Want waar je schat is, daar zullen ook je hart en gedachten zijn.

—Lucas 12:29-34

Ik denk niet dat Jezus een mode-uitspraak deed, maar eerder een proces dat je moet begrijpen. (En we kunnen het woord beurs vervangen door portefeuille als je dat wilt).

Het punt dat Jezus probeerde te maken was dat je een toegangspunt nodig hebt tot je schat.

Ik kan bijvoorbeeld een miljoen dollar op de bank hebben staan, maar ik heb er immers niets aan als ik er niet bij kan en het niet kan gebruiken. Daarom heb je een portemonnee bij je—het is je toegangspoort tot je bezittingen.

Je portemonnee verliezen is een van de meest stressvolle dingen die kunnen gebeuren. Ik doe altijd mijn best om ervoor te zorgen dat dat niet gebeurt. Mijn portemonnee, die in mijn mannentas zit, heb ik altijd bij me.

In deze paar woorden die ik van Jezus heb geciteerd, vinden we een schat aan wijsheid en belangrijke Koninkrijksprincipes met betrekking tot je geld in het Koninkrijk. Allereerst komen we de zin “Maak je geen

zorgen” meer dan eens tegen. Jezus vertelde ons dat God alles weet over wat we nodig hebben en Hij gaf specifieke aanwijzingen over hoe we toegang kunnen krijgen tot Zijn voorziening.

Denk toch niet altijd aan eten en drinken. Ik wil niet dat jullie je daarover ongerust maken, zoals de andere mensen. Je hemelse Vader weet heel goed wat je nodig hebt. Wees dus in de eerste plaats bezig met het Koninkrijk van God, dan zorgt Hij wel dat je die andere dingen ook krijgt.

Jezus zei dat je je geen zorgen hoeft te maken, want God weet wat je nodig hebt. Maar vervolgens voegde Hij er een instructie aan toe.

Wees dus in de eerste plaats bezig met het Koninkrijk van God, dan zorgt Hij wel dat je die andere dingen ook krijgt.

Jezus zei dat God het antwoord heeft, maar er is een proces om er wettig aanspraak op te maken. God heeft het antwoord, MAAR je moet weten hoe het Koninkrijk werkt voordat je er aanspraak op kunt maken.

Merk op dat Jezus niet zei dat je eerst God moest zoeken, maar *het Koninkrijk*. Ik denk dat de meesten van ons die tekst hebben geïnterpreteerd als zoek God eerst, maar dat staat er niet. Jezus maakte het heel duidelijk. Als alleen God zoeken het antwoord was, dan zou Hij gezegd hebben: “Zoek dus *God*, en al deze dingen zullen je gegeven worden.” God weet wat jij nodig hebt, maar er moet een juridisch proces plaatsvinden voordat de hemelse voorziening legaal aan jou hier op aarde kan worden overgedragen.

Laat me je eraan herinneren dat het Koninkrijk van God een regering is met een Koning. De autoriteit en de wil van de Koning worden doorgegeven aan elke burger van het Koninkrijk door middel van de uitvoering van de wetten van het Koninkrijk.

In mijn vorige vier boeken over het Koninkrijk heb ik de tijd genomen om de aspecten van het leven in het Koninkrijk, geloof en rechtspraak te bespreken. Waarom? Omdat deze principes absoluut

essentieel zijn voor jouw succes en begrip van het leven in het Koninkrijk. Ik heb deze belangrijke onderdelen van het Koninkrijk in al mijn boeken besproken, omdat ik weet dat veel mensen misschien een van deze vier boeken zullen oppakken en de basiskennis nodig hebben van wat mijn leven daadwerkelijk heeft veranderd.

Je moet leren hoe het Koninkrijk werkt!

De informatie in dit hoofdstuk is afkomstig uit mijn andere boeken in de serie *Uw financiële revolutie*. Als je ze gelezen hebt, kun je rustig verdergaan naar hoofdstuk acht. Als je ze niet gelezen hebt, of als je deze basis- en cruciale principes van het Koninkrijk nog eens wilt doornemen, blijf mij dan hier volgen in hoofdstuk zeven.

De kwestie van legaliteit

Zoals ik al eerder zei, woon ik op het platteland op 24 hectare van het mooiste land in Ohio. Oorspronkelijk had ik 22 hectare, maar mijn buurman verkocht me een stuk land dat aan mijn land grensde zodat mijn totaal op 24 hectare kwam. We hebben de afgelopen 22 jaar erg van dit land genoten. Het is een zegen om bossen te hebben om op herten te jagen, een moeras om op eenden te jagen en velden om op konijnen en fazanten te jagen en om rond te reiden op onze vierwielers.

Als je wat dichterbij mijn huis zou komen, zou je bordjes NO TRESPASSING ('verboden toegang') tegenkomen aan de rand van het terrein. De borden staan daar zodat mensen weten waar mijn eigendom begint. De wet in Ohio luidt dat iemand die zich op mijn land wil begeven altijd een schriftelijk toestemmingsformulier bij zich moet hebben. Als ze dat niet doen, worden ze geacht in overtreding te zijn en kunnen ze legaal van mijn grond worden verwijderd en kunnen ze straffen en boetes oplopen.

Dus in het kort...

Je kunt niet iets in bezit nemen waarover je geen wettige bevoegdheid hebt.

Dus zoals ik al zei, als je een schriftelijk toestemmingsformulier hebt, dat door mij is ondertekend, heb je legale toegang tot mijn

grondgebied. Als iemand je aanhoudt op mijn eigendom en je vraagt waarom je daar bent en je antwoordt dat ik je gezegd heb dat je daar mag jagen, is dat niet goed genoeg. De wet zegt dat je een ondertekend formulier moet hebben om toegang te krijgen.

Ditzelfde proces is nodig als je naar de bank zou gaan en je geld zou opeisen. Ze zouden om je identiteitsbewijs vragen. Een winkelbediende heeft hetzelfde recht om naar je identificatiebewijs te vragen als je een creditcard gebruikt om te betalen. Het tonen van zo'n ID-bewijs is niet bedoeld om te verhinderen dat je toegang hebt tot je bankrekening. Het is bedoeld om je te beschermen tegen frauduleuze toegang tot je spullen.

LEER WAT VAN JOU IS EN HOE JE ERBIJ KUNT. DAN ZUL JE AL DEZE DINGEN DIE JE NODIG HEBT OOK ONTVANGEN.

Toen Jezus zei dat je eerst het Koninkrijk moest zoeken, zei Hij eigenlijk: *'Bestudeer de wetten van het Koninkrijk om te weten hoe je legaal en effectief kunt werken binnen je wettige rechten als burger van het Koninkrijk.'* Leer wat van jou is en hoe je erbij kunt. Dan zul je al deze dingen die je nodig hebt ook ontvangen.

Een ander voorbeeld zou zijn dat ik een beheerd fonds zou hebben opgezet voor mijn zoon. Zodra hij meerderjarig zou zijn en het legaal was om het fonds aan hem over te dragen, zou ik hem moeten vertellen bij welke bank dat fonds werd beheerd, hem laten zien hoe hij geld van die rekening kon halen en hoe hij geld op die rekening kon storten. Ook al was het wettig zijn rekening, toch zou hij zich moeten houden aan de wettelijke procedure om er toegang toe te krijgen.

Laat me samenvatten wat ik hier zeg. Toen Jezus zei dat je het Koninkrijk moest zoeken, zei Hij dat je moest leren hoe het Koninkrijk werkt, verwijzend naar de wetten en processen in het Koninkrijk die je moet leren om legaal te krijgen wat al van jou is. Dus zoals we hebben gezien in het voorbeeld van mijn bankrekening, kun je wettige zeggenschap hebben over een fonds zonder dat je het in bezit kunt nemen, omdat je niet in staat was het wettige proces te volgen om het daadwerkelijk in handen te krijgen. Als je bijvoorbeeld je

identiteitsbewijs thuis had laten liggen toen je naar de bank ging, zouden ze je niet toestaan om geld van een rekening op te nemen, ook al was het jouw geld.

Het begrijpen van de kwestie van legaliteit in het Koninkrijk is een eerste vereiste om effectief te kunnen opereren in het Koninkrijk.

Je hebt vast wel eens een verhaal als het volgende gehoord. Een bekend iemand wordt ziek en er wordt voor hem gebeden. Miljoenen mensen bidden mee voor de genezing van deze persoon en toch sterft hij of zij. Waarom?

Of iemand vertelt je dat zijn grootmoeder gestorven is, ondanks het feit dat er voor haar gebeden werd. En hij wil weten waarom. Of iemand vertelt je dat hij geld heeft gezaaid voor een financiële nood en toch blut blijft. Zijn er antwoorden voor dit soort vragen?

Voordat ik hierop reageer, moeten we erkennen dat we niet alles weten wat er in het geestelijk gebied gebeurt. En ik pretendeer ook niet dat ik dat allemaal weet. Maar op basis van het Woord van God weten we dat als iemand ziek is, Jezus al de prijs voor zijn genezing heeft betaald. We weten dat als we vrijgevig zijn en geven, de Bijbel zegt dat we zullen ontvangen. Toch zien we dagelijks in de levens van veel mensen wat lijkt op het falen van het Woord van God alsof het niet werkt zoals het in de Bijbel staat. Is het de schuld van God?

Als ik dit onderwerp in dit hoofdstuk bespreek, zul je zien dat het antwoord een volmondig NEE is. Als dat niet zo is, wat is dan het probleem? De meeste mensen geven God immers de schuld van tragedies. Ze weten dat Hij de macht heeft om slechte dingen te voorkomen en dat deed Hij niet, dus nemen ze aan dat Hij ervoor koos om dat niet te doen. Dit is waar de valse leerstelling vandaan komt die zegt dat 'God toestaat dat slechte dingen gebeuren met goede mensen.' Mensen geloven dat als Hij het niet tegenhield of niet ingreep, Hij het wel moet hebben toegelaten. Maar als je begrijpt dat God altijd goed is en niet kan liegen, dan zou je weten dat het probleem niet bij God zelf ligt, maar ergens anders. En dan zou je een zoektocht beginnen om het antwoord te vinden.

Als je een kamer inloopt en het is daar donker, beweer je toch niet

automatisch dat het elektriciteitsbedrijf je in de steek heeft gelaten. Nee, je zoekt de schakelaar en als die niet werkt, controleer je de gloeilamp en als die ook goed is, kijk je in de zekeringkast. Je begrijpt dat het probleem hoogstwaarschijnlijk bij *jou* ligt.

Als je weet dat het *nooit* Gods schuld kan zijn, omdat Hij ons Zijn Woord en beloften heeft gegeven die Zijn wil voor ons openbaren, dan zou je ijverig op zoek gaan naar de kortsluiting die Gods antwoord buitensloot.

De discipelen demonstreerden deze denkwijze toen ze de boze geest niet uit de jongen konden verdrijven (zie Matteüs 17:14-23). In plaats van te vragen: 'Waarom heeft God ervoor gekozen om die boze geest daar te laten?' vroegen ze Jezus: 'Waarom konden *wij* hem niet uitdrijven?' Dit zou onze onmiddellijke vraag moeten zijn wanneer omstandigheden het Woord van God lijken tegen te spreken.

Dus nogmaals, het is van cruciaal belang dat we allereerst weten dat God goed is en daarna dat Hij niet liegt. Je moet de Bijbel lezen en vragen stellen als je wilt leren hoe het Koninkrijk werkt. Onthoud dat die belangrijke, bekende Bijbelverhalen er niet voor niets zijn—Jezus probeert je iets te laten zien.

Nogmaals, het Koninkrijk van God is een koninkrijk en werkt met wetten en principes die nooit veranderen. En zoals ik al eerder gezegd heb, die principes kunnen geleerd en gebruikt worden, net zoals een boer de wetten van zaaitijd en oogst op het land begrijpt en die wetten gebruikt om voorspoed te hebben. Omdat het Koninkrijk werkt met wetten, die aan iedere burger gegeven zijn om te begrijpen en te gebruiken in het Koninkrijk, kan *iedereen* ze leren. Soms kan weten hoe deze wetten werken een kwestie van leven en dood zijn.

Mark en Hannah kwamen naar onze kerk en wilden graag een baby. Tot op dat moment hadden artsen Hannah verteld dat het door verschillende problemen in haar lichaam bijna onmogelijk voor haar zou zijn om zwanger te worden of een zwangerschap uit te dragen. Maar toen ze in Faith Life Church hoorde over de goedheid van God en de wet van het Koninkrijk leerde, ontdekte ze dat ze zwanger was. Ze was dolblij. Maar al snel kreeg ze hevige pijn in haar buik, een paar keer zelfs zo

hevig dat ze flauwviel.

Na één van deze episodes wilde Hannah voor controle naar een arts, dus ging ze naar de huisartsenpraktijk. Haar eigen huisarts was er niet, maar de dienstdoende arts wilde een echo maken om te zien wat er aan de hand was.

De dokter zag een grote bloedprop en vertelde haar dat ze een miskraam had gehad. Er was geen hartslag.

De dokter bood aan om een afspraak te maken voor de volgende dag zodat ze de dode baby uit haar baarmoeder kon halen, maar Hannah weigerde. In plaats daarvan bemoedigde haar man Mark haar met het Woord van God en Gods beloften en moedigde hij haar aan om haar vertrouwen in het Woord van God over de baby niet op te zeggen.

Dat weekend ontving Hannah gebed in de kerk en was ze ervan overtuigd dat ze een gezonde baby zou krijgen, ondanks de diagnose van de dokter.

Die maandag ging ze naar haar eigen huisarts, omdat die er niet was op de dag dat ze voor het onderzoek langs was geweest. Haar arts stelde voor dat ze nog een echo zou laten maken. De arts leek geschokt toen ze naar het scherm van de echo staarde en meteen naar de scans keek die een paar dagen eerder waren gemaakt. Toen zei ze de volgende woorden tegen Hannah. “Ik doe dit al dertig jaar en ik heb dit nog nooit eerder gezien. Ik zie de grote bloedprop op de scans van vorige week en de afwezigheid van een hartslag. Als ik vandaag naar je kijk, is de hele bloedprop weg en is er een perfecte, levende baby met een perfecte hartslag.”

Een paar maanden later beviel Hannah van een kerngezond meisje dat ze Evelyn noemde. Toen ze op een dag nieuwsgierig werd naar de betekenis van de naam Evelyn, zocht ze de naam op en ontdekte tot haar verbazing dat de naam eigenlijk *leven* betekent! Terwijl ik dit vandaag schrijf, kan Hannahs tweede baby elk moment geboren worden.

Dit verbazingwekkende verhaal was duidelijk het werk van God. Maar als geestelijk wetenschapper zou je nu aan een paar vragen moeten denken, zoals: “Waarom is dit gebeurd? Is Hannah één van Gods favorieten? Heeft God er zomaar voor gekozen om haar baby te

genezen?” Dat zijn vragen die beantwoord moeten worden.

Nogmaals, voor de gemiddelde christen heeft er een wonder plaatsgevonden. Maar ik moedig mensen aan om het woord 'wonder' te heroverwegen, omdat het iets buitengewoons impliceert. In het Koninkrijk was dit echter gewoon een functie van de wetten van het Koninkrijk.

Als ik een steen zou laten vallen en die zou op de grond vallen, dan zou je denken dat ik gek was als ik zou roepen: “WAUW, zag je dat? Die steen viel gewoon op de grond! Dat is een wonder!” Je zou het er niet mee eens zijn dat het een wonder was omdat je weet dat die actie gewoon de werking van de wet van de zwaartekracht was. En die wet werkt *voor iedereen op dezelfde manier*. De steen zal *altijd* op de grond vallen.

Als geestelijke wetenschappers moeten we dus op zoek gaan naar aanwijzingen over wat er gebeurde, geestelijke aanwijzingen die de wet of wetten van het Koninkrijk aan het licht zullen brengen die in het verhaal aanwezig waren.

Een van de bekendste verhalen in de Bijbel dat ons zal helpen om antwoorden te vinden over geloof en legaliteit staat in Lucas 8.

Toen Hij erheen ging (naar het huis van Jairus), drong de menigte zich om Hem heen. En een vrouw die al twaalf jaar bloedvloeïingen had en die al haar bezit aan dokters uitgegeven had, maar door niemand genezen had kunnen worden, kwam van achteren naar Hem toe en raakte de zoom van Zijn bovenkleed aan; en onmiddellijk hield het vloeien van haar bloed op.

En Jezus zei: Wie is het die Mij heeft aangeraakt?

Toen zij het allen ontkenden, zeiden Petrus en die bij hem waren: Meester, de menigte duwt tegen U aan en verdringt U, en U zegt: Wie is het die Mij aangeraakt heeft?

Jezus zei: Iemand heeft Mij aangeraakt, want Ik heb gemerkt dat er kracht van Mij uitgegaan is.

Toen de vrouw zag dat zij niet onopgemerkt was, kwam zij bevend naar Hem toe, en nadat zij voor Hem neergevallen was,

vertelde zij voor heel het volk om welke reden zij Hem aangeraakt had en dat zij onmiddellijk genezen was. Hij zei tegen haar: Heb goede moed, dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede!

—Lucas 8:42b-48 HSV

In dit verhaal zien we een vrouw die al jaren erg ziek was en maar niet beter kon worden. Toen ze in de buurt van Jezus kwam, raakte ze Zijn mantel aan en werd onmiddellijk genezen. Nu zijn er een aantal zeer diepgaande aanwijzingen over de werking van het Koninkrijk in dit verhaal waar we van kunnen leren en die een aantal van de antwoorden waar we naar op zoek zijn aan het licht zullen brengen.

Ten eerste raakten de mensen in de menigte die Jezus omringde Hem allemaal aan, want volgens het verhaal werd Hij bijna platgedrukt door de menigte die met Hem meeliep. Toen Jezus vroeg: “Wie heeft mij aangeraakt?” was Petrus verbaasd over deze vraag omdat, nogmaals, *iedereen* hem aanraakte. Maar Jezus zei dat deze specifieke persoon Hem op een andere manier had aangeraakt—Hij had de kracht van de Heilige Geest uit Zich voelen stromen.

Na het lezen van dit verhaal zouden er allerlei toeters en bellen in je geest moeten afgaan die je aansporen om te stoppen en na te denken over wat er zojuist is gebeurd. Je geest zou onmiddellijk in de onderzoekmodus moeten zijn gegaan met een groot aantal vragen. Als geestelijke wetenschappers moeten we weten waarom *deze* vrouw werd genezen en niemand anders. Ik neem aan dat er vele anderen waren die Hem fysiek aanraakten en ook ziek waren, maar toch werden zij niet genezen. Dus moeten we ons afvragen: “Waarom stroomde de zalving alleen naar deze vrouw en niet naar alle anderen die Jezus op dat moment aanraakten?”

Het traditionele, religieuze antwoord is dat zij genezing ontving omdat Jezus haar genas. Maar deed Hij dat? Bemoeide Jezus zich echt opzettelijk met haar toen ze genezen werd? Had Hij zijn handen op haar gelegd? Had Hij bevolen dat de ziekte haar lichaam zou verlaten? Het antwoord is nee. In feite wist Jezus niet eens dat ze er was. Hij moest

vragen wie Hem had aangeraakt.

Koos Jezus er op dat moment werkelijk voor om haar te genezen? Nogmaals, Hij wist niet eens dat ze er was. Hoe werd ze dan genezen? Waarom werd ze genezen? Als geestelijke wetenschappers kunnen we de gedachte uitsluiten dat ze één van Gods speciale kinderen was of dat ze een speciale band met Jezus had, omdat Handelingen 10:34 zegt dat God geen aanzien des persoons hanteert.

We kunnen ook aannemen dat Jezus, omdat Hij niet eens wist dat ze daar was, geen rol had in haar beslissing om die dag genezen te worden. We kunnen het erover eens zijn dat Hij het reservoir van de zalving was, maar Hij maakte geen deel uit van de beslissing die zij op dat moment nam om genezen te worden.

Jezus vertelt ons precies hoe ze de autoriteit en kracht van het Koninkrijk aanboorde. Hij zei: “*Dochter, je geloof heeft je behouden (genezen). Ga in vrede.*” Deze zin vertelt ons alles wat we moeten weten en beantwoordt onze vraag waarom en hoe ze die dag ontving. Laten we als geestelijke wetenschappers dit verhaal eens van dichtbij bekijken om erachter te komen of we aanwijzingen kunnen vinden over het waarom van haar genezing.

Allereerst noemt Jezus haar *dochter*, wat betekent dat ze deel uitmaakte van het volk Israël, een afstammeling van Abraham. Als kind van Abraham bezat ze de zegen die aan Abraham gegeven was en de zegeningen van het verbond dat God met Abraham sloot.

Hij zei: Als u aandachtig luistert naar de stem van de HEERE, uw God, en doet wat juist is in Zijn ogen, als u Zijn geboden gehoorzaamt en al Zijn verordeningen in acht neemt, dan zal Ik geen enkele van de ziekten over u brengen die Ik over Egypte gebracht heb, want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester.

—Exodus 15:26 HSV

Dus toen Jezus haar “dochter” noemde, betekende dit dat zij een wettelijk recht had op alles wat was opgenomen in Abrahams verbond dat God met hem had gesloten. Maar dit feit alleen kan niet de enige

reden zijn waarom zij ontving, want nagenoeg iedereen die zich die dag tegen Jezus aandrukte had diezelfde wettige positie. Er moest nog iets anders zijn waardoor de kracht van het Koninkrijk van God kon stromen. Jezus vertelt ons dan nog een reden waarom ze ontving. In feite zei Jezus dat dit *precies* de reden was waarom zij persoonlijk ontving.

Hij zei dat *haar geloof* haar had genezen.

Dus nu weten we waarom ze kon ontvangen—het was haar wettige recht om te ontvangen omdat ze een dochter van Abraham was. En haar geloof was de schakelaar die ervoor zorgde dat die kracht op dat exacte moment persoonlijk in haar lichaam kon stromen.

Het feit dat ze een dochter was, kun je vergelijken met de elektriciteitsmaatschappij die de stroom aan heeft staan en de draden je huis binnen laat komen. De stroom is er, maar dat betekent nog niet dat je licht aangaat. Je moet ook de schakelaar op “aan” zetten voordat het licht aangaat.

Als wettige afstammeling van Abraham had deze vrouw dus een wettig recht om genezen te worden. Maar omdat ze hier op aarde de zeggenschap over haar eigen leven had, moest ze persoonlijk de schakelaar omzetten om die macht in werking te zetten.

Maar waar zit die schakelaar? Hoe zetten we hem aan?

Om daar achter te komen, moeten we onze begrippen definiëren.

Wat is geloof?

Geloof is een term die christenen losjes rondstrooien en ik ben ervan overtuigd dat velen, zo niet de meerderheid, niet weten wat geloof eigenlijk is, waarom het nodig is, hoe ze kunnen weten of ze in geloof zijn en hoe ze geloof kunnen verkrijgen. Als geloof de schakelaar is waardoor de zalving kon stromen en deze vrouw kon genezen, dan moeten we geloof eens goed onder de loep nemen!

Onze definitie van geloof vinden we in Romeinen 4.

Hoewel alle hoop vervlogen was, bleef Abraham verwachten en geloven dat hij de stamvader van vele volken zou

worden, want God had het gezegd! Hij besepte maar al te goed dat hij op honderdjarige leeftijd te oud was om nog een kind te verwekken. En zijn vrouw Sara was ook al veel te oud om nog een kind te krijgen. Toch werd zijn vertrouwen daardoor niet minder. Hij ging niet twijfelen. Integendeel! Hij hield zich vast aan de belofte van God. Zijn vertrouwen bleef sterk en hij gaf God alle eer. Hij was er absoluut van overtuigd dat God in staat was te doen wat Hij beloofd had.

—Romeinen 4:18-21

Laten we de context van dit verhaal begrijpen. Abraham en Sara konden geen kinderen krijgen. Ik bedoel niet dat ze moeite hadden om een kind te verwekken en dat ze het hadden moeten blijven proberen. Ik bedoel dat ze bijna 100 jaar oud waren en dat het natuurlijke proces voorbij was. Hun lichamen konden geen kinderen krijgen; het was onmogelijk! Toch beloofde God Abraham een kind, ook al was het fysiek volstrekt onmogelijk.

De Bijbel zegt dat Abraham er *absoluut van overtuigd* was dat God de macht had om te doen wat Hij zei, ondanks de fysieke feiten die een ander verhaal vertelden. Hier is dan onze definitie van geloof: er volledig van overtuigd zijn dat God de macht heeft om te doen wat Hij heeft beloofd.

Ik zeg het op deze manier: “**Je hart is in overeenstemming met de hemel.**” Niet alleen mentaal instemmen met wat God zegt, maar er *absoluut van overtuigd zijn*.

Onze definitie van wat geloof is

Zeg het hardop samen met mij om er zeker van te zijn dat je het begrijpt: geloof is volledig overtuigd zijn van wat God zegt. Het is ons hart en verstand die in overeenstemming zijn met de hemel *in absolute overtuiging*.

Waarom is geloof nodig?

Waarom kan God niet iedereen in het ziekenhuis genezen wanneer Hij dat wil? Waarom kan Hij geen oorlogen stoppen? Waarom kan Hij geen engelen sturen om ons het evangelie te verkondigen? Ik weet zeker dat je al deze vragen eerder hebt gehoord. Het antwoord is dat Hij dat niet kan.

Het is niet dat God niet de *macht* heeft om dat te doen. Hij heeft niet de *bevoegdheid* om dat te doen.

Om te begrijpen wat ik zeg, moeten we naar Hebreeën kijken.

Want David zegt tegen God: 'Wat is de mens, dat U zoveel om hem geeft?

Wat is een mensenkind dat U Zich om hem bekommert? Hoewel U hem een korte tijd lager dan de engelen hebt gezet, hebt U hem nu gekroond met heerlijkheid en eer. En U hebt hem het beheer gegeven over alles wat er is.' Toen God dit zei, bedoelde Hij ook dat alles aan hem onderworpen zou zijn, niets uitgezonderd. Wij hebben nog niet gezien dat het al zover is.

—Hebreeën 2:6b-8

God gaf de mens volledige, wettige rechtsbevoegdheid over het hele aardrijk toen hij hier werd geplaatst. Er was niets dat niet onder zijn zeggenschap viel. Hij regeerde over dit rijk met absolute rechtsbevoegdheid en gezag. Zijn vermogen om met gezag te heersen werd ondersteund door de regering die hem hier had geplaatst. In wezen regeerde hij met het gedelegeerde gezag van het Koninkrijk van God. Hij droeg de kroon van die regering, die de glorie van God vertegenwoordigde, de zalving en de positie van eer of gezag die hij droeg.

Nu droeg hij natuurlijk niet echt een letterlijke metalen kroon, maar hij had wel datgene wat een kroon symboliseert. Om een goed beeld te

**DE HEMEL HEEFT
GEEN ZEGGENSCHAP
OP AARDE, TENZIJ
HET HART VAN EEN
MAN OF VROUW
ABSOLUUT OVERTUIGD
IS VAN WAT DE HEMEL
ZEGT. EN DAT HEET
GELOOF.**

krijgen van hoe dit eruit ziet, kun je denken aan een natuurlijke koning. Hoewel hij een gewoon mens is en geen echte macht heeft in zijn fysieke wezen, draagt hij een kroon, wat betekent dat hij niet alleen zichzelf vertegenwoordigt, maar ook een heel koninkrijk en regering. Zijn woorden hebben alleen gezag omdat ze gesteund worden door al de macht en natuurlijke voorzieningen van de regering en het koninkrijk dat hij vertegenwoordigt.

Als je denkt aan een politieagent die het verkeer regelt, dan zal hij een enorme vrachtwagen met aanhanger tegenhouden met slechts een paar woorden: “Stop, in de naam van de wet!”

Ja, de vrachtwagen is veel groter dan de man en de man is op zichzelf geen partij voor de vrachtwagen. Maar de vrachtwagen stopt niet vanwege de man, maar vanwege de badge die de man draagt en die staat voor een regering die hem steunt. In dit geval is de overheid veel groter dan de man die de badge draagt. Voor de vrachtwagenchauffeur is er geen angst voor de *man*, maar wel voor de regering die de man vertegenwoordigt, dus blijft hij met zijn vrachtwagen stilstaan. Hetzelfde is hier waar. Adam heerste over alles wat op aarde geschapen was. Gods macht en heerschappij, vertegenwoordigd door de kroon van heerlijkheid en eer, gaven de mens de zekerheid dat zijn woorden geëerd werden namens het Koninkrijk van God.

*De hemel is de woonplaats **van** de Here en de aarde gaf Hij **aan de mensen.***

—Psalm 115:16

Dit principe van de rechtsbevoegdheid van de mens over de aarde is van cruciaal belang voor je begrip van de wet van het Koninkrijk, vooral waarom geloof nodig is voor God om rechtsbevoegdheid te krijgen in een situatie.

*Jezus zei: “Een profeet wordt door iedereen geëerd, maar niet door de mensen uit zijn eigen stad en ook niet door zijn familie.” Omdat zij niet geloofden, **kon Hij bij hen geen grote***

***wonderen doen.** Wel genas Hij een paar zieken door hun de handen op te leggen. Hij verbaasde Zich erover dat de meeste mensen Hem niet geloofden.*

—Marcus 6:4-6a

Als ik mensen op straat zou vragen of Jezus iets kon doen, zouden ze waarschijnlijk zeggen dat Hij dat kon. Als ik dan zou vragen of er een plek in de Bijbel is waar Jezus het wel probeerde, maar geen wonderen kon doen, wat zouden ze dan zeggen?

Ik verzeker je dat ze me zouden vertellen dat zo'n plek niet in de Bijbel staat, maar toch lees je er net één. Jezus kon hen niet genezen. Als een geestelijke wetenschapper wil ik weten waarom.

Het antwoord is eenvoudig—Hij kon het niet en nu weet je dat het was omdat ze geen geloof hadden, geen overeenkomst met de hemel en dus had de hemel geen wettige zeggenschap in die situatie.

Zorg ervoor dat je goed begrijpt wat we hebben ontdekt.

De hemel heeft geen rechtsbevoegdheid op aarde, tenzij het hart van een man of vrouw absoluut overtuigd is van wat de hemel zegt, en dat wordt GELOOF genoemd.

Laten we, net als in ons eerdere voorbeeld, aannemen dat iemand die je kende ziek was en hij of zij was wereldwijd bekend. Miljoenen mensen werden gevraagd om voor hen te bidden en dat deden ze, maar de persoon stierf toch. Heeft het Woord van God gefaald? Nee. Dat is onmogelijk. Dus moeten we ons antwoord ergens anders zoeken.

En wees bij het bidden niet langdradig en gebruik geen zinloze woorden, zoals de andere volken doen. Want die denken dat hun gebeden worden verhoord als zij veel woorden gebruiken. Doe niet zoals zij. Bedenk dat uw Vader precies weet wat u nodig hebt, al voor u Hem erom vraagt!

—Mattheüs 6:7-8

Veel mensen geloven dat hoe meer mensen bidden, hoe groter de kans is dat God het hoort en bewogen wordt om te helpen. Ik hoop dat ik

nu genoeg gezegd heb dat je weet dat dit helemaal niet waar is. En als ik zeg dat er geen geloof was, dan bedoel ik vooral dat degene die van God moet ontvangen geloof moet hebben. Je zult het met me eens moeten zijn dat Jezus in ons verhaal uit Marcus 6 veel geloof had, maar toch kon Hij hen niet genezen.

Dus als jij en ik het zouden hebben over de zieke vriend met miljoenen die voor hem bidden, dan zou ik je vragen: "Wat zegt hij (de zieke vriend)?"

We kunnen 20 miljard mensen hebben die voor iemand bidden, maar als de zieke persoon zegt dat hij of zij gaat sterven, dan zal hij of zij sterven.

Nogmaals, laten we ons voorbeeld uit Marcus 6 eens bekijken. We weten dat Jezus geloof had om te genezen, maar Hij kon niets voor de mensen doen zonder dat hun geloof erbij betrokken was.

Ik heb veel mensen gehad die naar me toe kwamen en zeiden dat hun oma of opa of een familielid ziek was en dat ze voor hen hadden gebeden, maar dat er niets gebeurde. Ik vraag dan altijd: "Wat zegt de grootmoeder? Wat zegt de grootvader? Is er geloof?"

Zie je, je hebt geen geestelijke autoriteit over iemand anders. Je kunt wel tot ze spreken, maar ze moeten er zelf bij betrokken zijn. Als ik voor mensen bid, zeg ik ze dat ze het beeld moeten veranderen. Ik heb het over het beeld dat ze in hun gedachten hebben over hun eigen situatie. Ik wil dat beeld veranderen van dood naar leven.

De leerlingen van Johannes de Doper hoorden wat Jezus allemaal deed en vertelden het aan Johannes. Die stuurde twee van hen naar Jezus toe met de vraag:

"Bent U het op wie wij hebben gewacht? Of moeten wij uitkijken naar iemand anders?" Toen de twee mannen Jezus vonden, brachten zij Hem de vraag van Johannes over.

Jezus was juist bezig vele mensen te genezen van allerlei ziekten en kwalen. Uit verschillende mensen verjoeg Hij boze geesten en Hij genas de ogen van vele blinden. "Ga terug naar Johannes," antwoordde Hij, "en vertel hem wat u hier hebt

gezien en gehoord. Blinden kunnen weer zien, lammen lopen zonder hulp, melaatsen zijn genezen, doven kunnen horen, doden zijn weer levend geworden en arme mensen horen het goede nieuws.

—Lucas 7:18-22

Merk op dat Jezus niet naar een bijbeltekst verwees. Hij had kunnen zeggen: 'Ga terug en vertel Johannes dit of dat Woord uit de Schrift.' Maar nee, Hij zei dat ze Johannes moesten vertellen over alle goede dingen die gebeurden door de kracht en het gezag van het Koninkrijk van God.

Om een vriend of familielid te helpen, zou je hetzelfde doen. Vertel je vriend die ziek is een verhaal over hoe Jezus iemand anders genas. Als het mogelijk is, vertel hem of haar dan een verhaal over iemand die genezen is van precies dezelfde ziekte die zijn of haar lichaam aantast. Als je hen dat beeld geeft, zal dat hen inspireren en hoop brengen. Hoop draagt altijd een beeld met zich mee en dit is het beeld dat je je vrienden of familieleden wilt laten zien: er is genezing voor die ziekte.

Zodra je vriend of familielid ziet dat het mogelijk is om genezen te worden, zal hij of zij je vragen hoe dat mogelijk is. Dit is het moment waarop je hebt gewacht—ze staan nu open om onderricht te ontvangen over het Woord van God en de principes van het Koninkrijk. Je zult ze eerst in het Koninkrijk willen brengen als ze nog niet wedergeboren zijn en vervolgens wat tijd met ze doorbrengen om de Bijbelteksten over genezing uit te leggen. Als het mogelijk is, laat dan wat materiaal achter om je woorden kracht bij te zetten. We hebben honderden mensen gezien die genezen waren van elke soort ziekte en bevrijd waren door dit te doen. Voordat ik voor hen bid, vraag ik hen ook waarom ze denken dat ze genezen zullen worden als we bidden. Ik wil dat hun geloof verankerd is in een Bijbeltekst, niet gewoon in de handeling van het bidden.

We weten nu wat geloof is—instemming met de hemel, je hart volledig overtuigd van wat God zegt. We begrijpen nu ook dat geloof nodig is om God wettige zeggenschap op aarde te geven via de persoon die het met de hemel eens is.

Hoe komen we in geloof?

Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God.

—Romeinen 10:17 HSV

Hoe komt geloof door het horen van het Woord van God? Wat is het proces? Is alleen het horen van het Woord voldoende om geloof te ontwikkelen in de menselijke geest?

Om te begrijpen hoe geloof ontstaat en waar Romeinen 10:17 het over heeft, kunnen we naar Marcus 4 kijken. Ik zeg altijd dat als je je Bijbel in de lucht gooit, hij open moet landen bij Marcus 4, zo belangrijk is dat hoofdstuk!

Jezus zei in Marcus 4:13 dat als je niet begreep wat Hij in deze gelijkenis onderwees, je geen *enkele andere* gelijkenis in de Bijbel zou kunnen begrijpen. Dat lijkt me behoorlijk belangrijk! Waarom is dit hoofdstuk zo belangrijk? Omdat het ons vertelt hoe de hemel omgaat met het aardrijk, hoe de hemel zeggenschap krijgt en waar dat plaatsvindt. Niets is belangrijker voor je leven dan te weten waar dit hele hoofdstuk over gaat.

In dit hoofdstuk vertelt Jezus ons drie gelijkenissen over hoe geloof wordt voortgebracht in de menselijke geest, wat, zoals je nu weet, een vereiste is voor de hemel om legaal op de aarde te kunnen werken. De drie verhalen in dit hoofdstuk zijn de gelijkenis van de zaaier, de gelijkenis van de man die zaad strooit en het verhaal van het mosterdzaadje.

Laten we beginnen met het tweede verhaal dat Jezus vertelt in Marcus 4, het verhaal van de man die zaad strooit.

Het Koninkrijk van God kan vergeleken worden met een boer die zijn land inzaaide. Na verloop van tijd kwam het zaad op. Het groeide vanzelf zonder dat de boer er iets aan deed. Eerst kwamen er jonge halmpjes uit de grond. Later kregen ze aren. Ten slotte kwamen er dikke, volle graankorrels in de aren.

Zodra het graan rijp was, nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.

—Marcus 4:26-29

Het eerste wat we moeten doen is onze begrippen definiëren. Wat is het *zaad* waar Jezus het over heeft en wat is de *grond*? Jezus definieert deze twee termen in de voorgaande gelijkenis van de zaaier in hetzelfde hoofdstuk.

Het zaad is het Woord van God en de grond is het hart van de mens, of de geest van de mens. In deze gelijkenis zegt Jezus dus dat een mens het Woord van God in zijn hart strooit. Dan begint de grond, of het *hart* van de mens *vanzelf* geloof of overeenstemming met de hemel voort te brengen. Dit is het natuurlijke proces en de functie van je menselijke geest—die geest gaat uitbroeden wat je erin stopt.

Voordat ik verder ga, is het cruciaal dat je je herinnert wat onze definitie van geloof is—*het hart van een man of vrouw die absoluut overtuigd is van wat de hemel zegt*.

Wat je hier moet onthouden is dat instemmen met de hemel niet hetzelfde is als mentaal instemmen met het Woord van God. De Bijbel zegt dat Abraham *volledig overtuigd* was. Om je een duidelijk beeld te geven van hoe volledig overtuigd eruitziet en aanvoelt, geef ik het volgende voorbeeld. Stel dat ik tegen je zeg dat je van de top van het Empire State Building in New York City moet springen. Om je te overtuigen om het te proberen, vertel ik je dat als je hard genoeg met je armen wappert, je veilig naar de aarde kunt vliegen. Je zou me in mijn gezicht uitlachen, want je WEET wat er met je zou gebeuren. Je bent volledig overtuigd van het resultaat. Zo voelt volledig overtuigd. Je *weet* het, je bent overtuigd, er is geen andere mogelijkheid—je zou sterven als je sprong.

Laten we dus een andere situatie nemen en kijken hoe je daarmee omgaat. Laten we aannemen dat je een zeer zichtbare, grote knobbel in je lichaam hebt en dat de dokter zegt dat je nog maar één maand te leven hebt. Je hebt kanker. De dokter zegt zelfs dat jouw vorm van kanker zo zeldzaam is dat er nog nooit iemand is geweest die deze diagnose

heeft gekregen.

Laten we aannemen dat je weet wat 1 Petrus 2:24 zegt.

Hij heeft in zijn lichaam onze zonden het kruishout op gedragen, opdat wij, dood voor de zonde, rechtvaardig zouden leven. Door zijn striemen bent u genezen.

—1 Petrus 2:24 NBV

De Schrift vertelt ons het antwoord, maar jij en ik hebben een serieus probleem: we zijn opgegroeid in het koninkrijk van de duisternis en perversie en dood zijn overal om ons heen. We zijn opgegroeid in het koninkrijk van de angst en zijn volledig overtuigd van wat angst zegt. In de bovenstaande illustratie zijn we er dus in getraind dat kanker dodelijk kan zijn. We hebben bewijs in elke media-uitzending dat dit waar is. Dus hoe gaan we onze instemming veranderen? Hoe kunnen we volledig overtuigd raken van wat God zegt? Nou, in werkelijkheid kunnen we dat zelf niet. Maar het Woord van God is levend en vol kracht en door het in je geest te planten, begint het daar vanzelf overeenstemming te produceren met wat de hemel zegt.

*Het Koninkrijk van God kan vergeleken worden met een boer die zijn land inzaaide. Na verloop van tijd kwam het zaad op. **Het groeide vanzelf zonder dat de boer er iets aan deed.** Eerst kwamen er jonge halmpjes uit de grond. Later kregen ze aren. Ten slotte kwamen er dikke, volle graankorrels in de aren. Zodra het graan rijp was, nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.*

—Marcus 4:26-29

De grond (je hart) brengt uit zichzelf overeenstemming voort. Merk op dat je niet kunt bidden om geloof; het is een functie van je hart en het Woord. Als we naar deze tekst kijken, kunnen we zien dat de overeenstemming tussen ons hart en de hemel een proces is. Het gebeurt niet onmiddellijk. Deze illustratie vertelt ons dat in het begin, wanneer

ons hart het Woord ontvangt, het geloof begint te groeien, net zoals een sprietje van een pas geplant zaadje groeit. Het groeit dan verder tot een stengel en vormt dan een aar. De aar is waar het zaad, of de vrucht, zich begint te vormen. In deze fase van het leven van de plant heb je nog niets te eten. De plant heeft nog geen rijpe vruchten voortgebracht, maar hij groeit wel.

Zo is het ook met het Woord van God. Er is nog geen zichtbare verandering in de natuur wanneer het geloof groeit. Er is nog geen overeenstemming, maar wees ervan verzekerd dat de plant groeit, dat er geloof wordt geproduceerd en dat er overeenstemming is. Jezus legt verder uit dat wanneer het zaad in de aar volledig rijp is, de oogst is gekomen. Er is nu overeenstemming en er is nu geloof.

Wanneer je een zaadje in de grond plant, begint door het proces van ontkieming de plant te groeien, maar er is nog geen vrucht. De plant blijft groeien zolang hij in de juiste omgeving blijft. Naarmate hij rijper wordt, zal hij vruchten voortbrengen.

Laten we zeggen dat je maïs kweekt. De maïsplant produceert een maïskolf, maar in het begin is het gewoon een kleine maïskolf zonder rijpe maïs die je zou kunnen eten. Maar na verloop van tijd wordt de maïs aan de kolf volwassen en rijp. Houd dat punt vast! Op het moment dat de maïskorrel in de kolf overeenkomt met de maïskorrel die in de grond werd gezaaid, is er overeenstemming.

Wanneer het zaad in de aar van de plant rijpt, zal het er precies—EXACT—uitzien als het zaad dat gezaaid werd.

Plant een maïsplant en het rijpe zaad in de aar zal overeenkomen met het zaad dat je hebt gezaaid. Ze zijn hetzelfde. Ze zien er hetzelfde uit en smaken hetzelfde, zodat je ze niet uit elkaar kunt houden.

Laat me dus in eigen woorden weergeven wat Jezus zegt. Als we het Woord van God horen (Romeinen 10:17), strooien we in feite Gods Woord in onze geest, in ons hart. Als we dat Woord in ons hart bewaren, zal het groeien en volwassen worden. En als het volgroeid is, zal ons hart absoluut overtuigd zijn van wat de hemel zegt. Hemel en aarde komen overeen en de hemel heeft nu rechtsbevoegdheid gekregen hier op aarde door de persoon die volledig overtuigd is. Onze gedachten en ons geloof

komen precies overeen met wat de hemel zegt in het volste vertrouwen. Dit is geen mentaal iets. Dit is nu wat we werkelijk geloven, net zo zeker als we geloven dat een steen zal vallen als we hem laten vallen. De hemel zaait het woord uit de hemel in het aardrijk waar het overeenstemming en Gods wil tot stand zal brengen. Als de hemel zegt dat je genezen bent, dan zul je, wanneer dat Woord in je hart rijpt, alleen nog maar zien wat de hemel zegt. Geen angst meer. Als je je ogen sluit, zul je jezelf genezen zien! Daarom staat er:

Het geloof nu is een vaste grond van de dingen die men hoopt, en een bewijs van de zaken die men niet ziet.

—Hebreeën 11:1 HSV

Je ziet het misschien nog niet in het natuurlijke, maar je hebt het in je geest gezien en het is net zo echt alsof je het in je hand zou houden. Die overeenkomst heet geloof en dat geloof zal dat beeld hier op aarde, in jouw leven, tot stand brengen!

Maar dit is niet waar Marcus 4 stopt. Nadat het ons heeft geleerd hoe ons hart in overeenstemming komt met de hemel en er dan geloof is, geeft het ons instructies over hoe we die vrucht moeten oogsten.

Zodra het graan rijp was, nam de boer zijn sikkel en haalde de oogst binnen.

—Marcus 4:29

Merk op dat er nog niets gebeurt, ook al is het hart in overeenstemming met de hemel en is er geloof. Waarom? Zoals ik al de hele tijd zeg, heb jij de wettelijke bevoegdheid hier in het aardse rijk.

Herinner je je onze discussie over Lucas 8 met betrekking tot de vrouw met de bloedkwesitie? Weet je nog dat Jezus zei: “Dochter, *je* geloof heeft je genezen.” Ik vertelde je daar, dat toen Jezus het woord 'dochter' gebruikte, Hij een juridische status voor de hemel afbeeldde. Ze was een dochter van Abraham. Ze had wettelijke rechten. Ik vergeleek het met de draden van de elektriciteitscentrale die op je huis

zijn aangesloten. De stroom is er en is beschikbaar, maar je moet nog steeds zelf het licht aandoen. Op dezelfde manier is, zodra het geloof gevestigd is, de stroom beschikbaar, maar er gebeurt niets totdat jij de schakelaar omzet.

JIJ moet de kracht van het Koninkrijk van God hierop aarde in werking zetten, want alleen jij, een man of vrouw op aarde, kan dat legaal doen. Dit principe is precies hoe je gered bent, zoals we eerder hebben gezien.

Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en met de mond belijdt men tot zaligheid.

—Romeinen 10:10

Met het hart gelooft de mens het Woord en wordt gerechtvaardigd. Rechtvaardigen is een juridische term die het toepassen van de wet betekent. Dus als het hart van een man of vrouw in overeenstemming is met de hemel—als hij of zij gelooft wat de hemel zegt—dan is hij of zij gerechtvaardigd voor de hemel en de aarde. Het is nu legaal voor de hemel om *in* hun leven en *door* hun leven te stromen en de aarde te beïnvloeden namens het Koninkrijk van God. Maar vreemd genoeg gebeurt er nog steeds niets, ook al is het nu legaal en zijn ze in geloof. 'Maar, Gary, ik dacht dat je zei dat als ik in geloof was, het de hemel hier rechtsbevoegdheid gaf.' Correct, maar iemand moet de autoriteit van de hemel hier in werking zetten zodra het geloof bestaat. Laten we nog een keer naar onze tekst kijken.

*Want met het hart gelooft men tot gerechtigheid en **met de mond belijdt men tot zaligheid.***

—Romeinen 10:10 HSV

Als je eenmaal in geloof bent, of gerechtvaardigd, is het nu legaal voor de hemel om op de aarde te werk te gaan. Maar merk op dat er dan staat dat je met je mond belijdt en gered wordt. Zie je de twee delen? Het deel van de hemel is het Woord in je hart brengen, waar het instemming

uitlokt hier op aarde. Als er dan eenmaal overeenstemming, of geloof, is, moet je handelen naar die overeenstemming en de autoriteit van de hemel in jouw situatie toepassen om daadwerkelijk te ontvangen wat de hemel zegt.

In ons Schriftgedeelte in Marcus 4 staat dat wanneer de oogsttijd is aangebroken, de man (op aarde) de sikkel erin steekt. Hij is degene die moet handelen naar het Woord van God als het geloof er eenmaal is om die oogst daadwerkelijk binnen te halen.

Laat me even teruggaan en het hebben over de sikkel waarnaar in Marcus 4 wordt verwezen. Ik geloof dat het grootste deel van de kerkwereld niet geleerd is hoe de sikkel te gebruiken, wat betekent dat ze niet geleerd hebben hoe ze moeten oogsten wat ze nodig hebben. Ik wist dit ook niet totdat de Heer me begon te leren hoe het Koninkrijk werkte. Mijn eerste openbaring van dit vitale proces in het Koninkrijk gebeurde jaren geleden toen ik werd uitgenodigd om te spreken tijdens een woensdagavonddienst in een kerk in Atlanta.

De kerk was niet zo groot, maar dat vond ik prima. Ik hou er gewoon van om mensen te onderwijzen over het Koninkrijk. Toen ik bij de kerk aankwam, vond ik het vreemd dat de deuren op slot waren en dat er niemand was. Het was nog maar tien minuten voordat de dienst zou beginnen.

Ik hoorde een heel luide vrachtwagen achter me en ik keek om en zag een oude pick-up achter de steeg van de kerk aan komen rijden. Ik dacht er niet bij na. Ik was tenslotte in het centrum van Atlanta.

Terwijl ik wachtte, kwam er een man achter het gebouw vandaan die zich voorstelde als de voorganger. Hij zei dat het hem speet dat hij zo laat was, maar dat zijn oude truck niet wilde starten. Hij vertelde me dat hij hem moest starten door van een heuvel af te rollen omdat de koppeling eruit lag. Hij vertelde verder dat hij soms helemaal niet startte en dat hij dan gedwongen was om de vijf mijl naar de kerk te lopen.

Ik moet toegeven dat ik een beetje verrast was door dit gesprek. Hij

**ALS JE EENMAAL IN
GELOOF BENT, OF
GERECHTVAARDIGD,
IS HET NU LEGAAL
VOOR DE HEMEL OM
OP DE AARDE TE
WERK TE GAAN.**

legde verder uit dat zijn bediening vooral daklozen hielp en dat hij elke maand duizenden mensen voedde, vaak meer dan 10.000 maaltijden per maand vanaf die ene locatie.

Terwijl de pastor sprak, raakte ik van streek. Hier was een man van God die 10.000 mensen per maand te eten gaf en hij had niet eens een fatsoenlijke auto? Daar kon ik wel voor zorgen. Ik had thuis een vrij nieuwe auto staan met 30.000 kilometer op de teller, die ik hem kon geven.

Ik vertelde hem van mijn plan en dat ik een van mijn medewerkers met de auto naar Atlanta zou sturen. Natuurlijk was hij dolblij. Ik bracht die avond door met hem en zijn kleine kerk te onderwijzen over het Koninkrijk van God en hoe dat functioneerde in relatie tot geld. Ik wist dat het van cruciaal belang was dat ze begonnen te laten zien hoe het Koninkrijk eruitzag voor degenen die het zo dringend nodig hadden.

Toen ik naar huis ging, regelde ik dat de auto naar Atlanta werd gereden. Toen mijn medewerker de auto kwam ophalen, wist ik dat ik een geestelijke transactie in de hemel aan het doen was. Ik wist dat toen ik die auto weggaf aan het Koninkrijk van God, ik God kon geloven voor een voertuig dat ik ook nodig zou hebben.

Ik ben geen autoliefhebber, wat betekent dat ik niet echt van auto's houd. Sommige mensen wel, maar ik niet. Dus ik legde mijn hand op die auto toen mijn medewerker hem kwam ophalen en ik zei in feite: “Vader, ik geef deze auto weg voor deze opdracht in Atlanta. Nu dat ik hem laat gaan, zaai ik hem als zaad en geloof ik dat ik ontvang...” Ik kon geen auto bedenken die ik wilde, dus ik zei: “Daar kom ik nog op terug”

In de maanden daarna dacht ik niet echt na over een auto, maar op een ochtend vroeg ik Drenda wat voor auto zij zou willen hebben. Nadat ze even had nagedacht, zei ze dat een cabriolet wel leuk zou zijn. Ik vroeg haar wat voor cabriolet ze wilde, maar we konden geen van beiden modellen bedenken. Omdat ik de auto voor Drenda kocht, wilde ik er zeker van zijn dat ze de auto kreeg die ze mooi vond, dus ik zei dat ze online moest zoeken of rond moest kijken en het me moest laten weten als ze een cabriolet vond die ze mooi zou vinden. Ondertussen vertelden we niemand over ons verlangen naar een nieuwe auto, maar we hielden

onze ogen open terwijl we rondreden op zoek naar een auto die onze aandacht zou kunnen trekken.

Op een dag reden we naar een plaatselijk restaurant en gingen naar binnen voor de lunch en plotseling riep Drenda: “Daar is hij!”

“Wat is er?” vroeg ik.

“De auto die ik leuk vind.” Ze wees naar de overkant van de parkeerplaats. Ik reed een rondje om het terrein en stopte achter een BMW 6-serie Ci cabriolet, zeker een mooie auto. En een dure auto ook. Ik complimenteerde haar met haar smaak en zei dat het een prachtige auto was.

Nu moet je weten dat Drenda en ik geen dure auto's kopen. Zoals ik al zei, ik ben nooit echt een autoliefhebber geweest. Omdat ik in de financiële wereld zit, weet ik ook hoeveel je moet afschrijven en dat het altijd het beste is om een auto te kopen die één tot twee jaar oud is. Dus dat was mijn plan, op zoek gaan naar een goede tweedehands.

Een week later belde iemand van de kerk me op en zei: 'Ik heb Drenda's auto gevonden!' Ik was verbaasd omdat we niemand hadden verteld over de BMW die we die dag tijdens de lunch hadden gezien.

Ik vroeg hem wat voor auto het was en hij zei dat het een BMW 6-serie Ci cabriolet was. Hij zei dat toen hij aan het rondrijden was, hij de auto had gezien en dat de Heer hem vertelde dat het Drenda's auto was.

“Oké, dit is echt bijzonder,” zei ik tegen hem. De auto was net een jaar oud en in perfecte staat. Uiteindelijk betaalde ik er contant voor. Drenda kreeg haar auto. Hoe is dat gebeurd? Laten we het verhaal eens vergelijken met wat we hebben geleerd over geloven en de sikkels erin steken.

Toen ik mijn auto weggaf, was ik in geloof. Maar toen Drenda hardop zei: 'Dat is 'em!', sloeg ze de sikkels erin en een paar dagen later kwam de auto.

Hoewel ik haar hardop hoorde zeggen: “Dat is 'em!” had ik haar verklaring nooit gekoppeld aan Marcus 4 en de sikkels. Maar dit volgende verhaal maakte het glashelder.

Ik heb al een paar keer gezegd dat ik 24 hectare land bezit. Ongeveer 4 hectare van het land is moeras. Ik vind het heerlijk om in de herfst te

jagen, maar hoewel ik op de middelbare school wel eens op eenden had gejaagd, had ik dat hier in Ohio eigenlijk nog nooit gedaan. Maar een jaar lang stond het moeras vol water en de eenden bleven in grote zwermen aanvliegen. Honderden per dag kwamen 's nachts naar het moeras om te rusten. Dus op een avond pakte ik mijn geweer en schoot ik een paar eenden voor het avondeten. Die herfst hebben mijn jongens en ik genoten van een goede eendenjacht.

Eén ding viel me echter op en dat was dat de eenden zich vaak op mijn maximale schootsafstand bevonden. Als je op eenden jaagt, is het wettelijk alleen toegestaan om staalkogels te gebruiken in plaats van de traditionele loodkogels. Loodhagel is zwaarder en behoudt zijn energie veel verder dan staalhagel, vandaar het probleem met schoten op lange afstand tijdens de eendenjacht. Maar tijdens die herfst, toen ik met een paar andere eendenjagers sprak, vertelden ze me over deze nieuwe geweren die speciaal waren ontworpen voor de eendenjacht. Ze konden zwaardere schoten afvuren en waren ook gecamoufleerd. Ik was erg geïnteresseerd en overwoog om er een te kopen, maar het was december en het eendenseizoen liep ten einde, dus ik dacht er niet verder over na.

Begin januari ging ik toevallig naar Cabela's, onze plaatselijke sportwinkel, om iets te kopen en ik herinnerde me die eendengeweren. Ik wilde er een zien. Dus liep ik langs de wapenbalie op weg naar buiten en ik zag een complete sectie nieuwe geweren gewijd aan de jacht op watervogels. Ik herinner me dat ik, zonder erbij na te denken, met mijn vinger wees naar het exemplaar dat er volgens mij het beste uitzag en hardop zei. 'Heer, die wil ik hebben.' Ik dacht er niet over na toen ik het zei; het kwam gewoon uit mijn mond. Het eendenseizoen ging pas in de herfst weer open, dus ik was niet van plan om het geweer te kopen totdat het seizoen dichterbij kwam.

Twee weken later werd ik uitgenodigd om te spreken op een zakelijke conferentie. Toen ik klaar was, kwam de CEO naar buiten om me te bedanken en zei dat hij een cadeau voor me had. Verbazingwekkend genoeg kwam hij met het exacte geweer—*het exacte model*—waar ik twee weken eerder in Cabela's naar had gewezen. Natuurlijk was ik totaal verrast door zo'n gul cadeau, maar ik

wist ook dat het geen toeval was. Ik herinnerde me wat ik bij Cabela's had gezegd en realiseerde me wat ik had gedaan. Ik had de sikkelt erin gestoken!

Begrijpen wat je zojuist in dit hoofdstuk hebt gelezen is, zoals ik al eerder zei, van *cruciaal* belang om alles van God te kunnen ontvangen. Alles wat je van God ontvangt zal door hetzelfde proces gaan, dus zorg ervoor dat je begrijpt wat je net gelezen hebt. Herlees het als dat nodig is! Zo belangrijk is het!

HOOFDSTUK 8

JE HEBT EEN TAS NODIG: DEEL TWEE

We moesten die lange omweg maken omdat ik weet dat het essentieel voor je is om te begrijpen waar het Koninkrijk over gaat. Nogmaals, de meeste christenen hebben geen begrip van de wettelijke werking van het Koninkrijk in het aardse rijk, en ze hebben ook geen begrip van de wettelijke status die zij persoonlijk in het Koninkrijk bezitten. Nu weet je waarom ik die omweg moest maken naar de onderwerpen geloof en zeggenschap. Want zonder dat basisbegrip zou je geen idee hebben waar onze tekst hier in Lucas het over heeft, als er staat dat je eerst het Koninkrijk moet zoeken en al deze dingen ook zult ontvangen.

Nu je weet wat dat betekent, gaan we terug naar onze tekst.

Denk toch niet altijd aan eten en drinken. Ik wil niet dat jullie je daarover ongerust maken, zoals de andere mensen. Je hemelse Vader weet heel goed wat je nodig hebt. Wees dus in de eerste plaats bezig met het Koninkrijk van God, dan zorgt Hij wel dat je die andere dingen ook krijgt.

Wees niet bang, al vormen jullie maar een klein groepje. Want jullie Vader is zo goed geweest zijn koninkrijk voor je open te stellen. Verkoop je bezittingen en geef de opbrengst aan wie tekort hebben. Zorg dat je een beurs krijgt die nooit opraakt, waar dieven niet bij kunnen en waar de mot niet aan vreet. Want waar je schat is, daar zullen ook je hart en gedachten zijn.

—Lucas 12:29-34

Nogmaals, de Vader weet al wat je nodig hebt. En in alles wat je nodig hebt is al door de Vader voorzien en het is al van jou, maar je moet het wettelijke proces van ontvangen uit de hemel kennen en begrijpen, anders zul je alles wat Hij heeft gegeven nooit daadwerkelijk gaan bezitten.

Vers 32 beschrijft de ongelooflijke erfenis die jij als zoon of dochter van de Koning hebt ontvangen. Hij zegt: ***'Want jullie Vader is zo goed geweest zijn koninkrijk voor je open te stellen.'***

De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

—Romeinen 8:16-17 HSV

Paulus zegt dat we samen met Christus erfgenamen zijn. Als zoon of dochter heb je een erfenis, het Koninkrijk.

Sta daar eens even bij stil. Je hebt al wettelijk recht op alles wat het Koninkrijk in zich heeft. Je hoeft niet te smeken. Het is al van jou.

Oh, wat hoop ik dat je die uitspraak echt vastgrijpt. Daarom staat er het volgende:

(Jezus) zegt niet ja als Hij nee bedoelt. Wat Hij zegt, doet Hij. Hij maakt al Gods beloften waar, hoeveel het er ook zijn. En omdat Hij Gods 'ja' is, worden wij gedrongen daar 'amen' op te zeggen, tot eer van God.

—2 Korintiërs 1:19b-20

Dit is waarom ik je in mijn laatste boek, *Uw financiële revolutie: De kracht van voorziening*, heb verteld dat het Onze Vader de vorm heeft van een juridisch verzoek of vordering. Het is geen vragend gebed wanneer er staat: *“Geef ons heden ons dagelijks brood.”* Dit is geen vraag; het is een vordering.

Net zoals mijn kinderen me niet hoeven te smeken om ontbijt: ze doen alsof het al van hen is met “Hé, pap, geef de eieren eens aan.” Zo is het ook met het Koninkrijk—je hebt al een wettelijk recht op alles door Jezus Christus.

Naast het hebben van legale toegang tot wat het Koninkrijk in zich heeft, ben je ook een burger van het Koninkrijk, wat veel meer voordelen met zich meebrengt, net zoals je staatsburgerschap in de Verenigde Staten voordelen heeft waar je anders geen gebruik van zou kunnen maken.

Voor God bent u nu geen vreemdelingen of buitenlanders meer, nee, u hebt dezelfde rechten als de Joodse christenen. U hoort nu ook bij het volk van God, bij zijn gezin.

—Efeziërs 2:19

Laten we het tot slot over die tas hebben! Jezus zei dat je een beurs nodig hebt, weet je nog?

Verkoop je bezittingen en geef de opbrengst aan wie tekort hebben. Zorg dat je een beurs krijgt die nooit opraakt, waar dieven niet bij kunnen en waar de mot niet aan vreet. Want waar je schat is, daar zullen ook je hart en gedachten zijn.

—Lucas 12:33-34

Zorg voor beurzen voor jezelf, een schat in de hemel die nooit aangetast zal worden en waar niemand hem van je kan afpakken. Laten we één ding meteen duidelijk maken: Jezus zegt niet dat je alles wat je bezit moet verkopen en gewoon blut moet blijven totdat je naar de hemel gaat. Vergeet niet dat Paulus dezelfde persoon is die 2 Korintiërs 9 schreef, waar hij zei dat we in alle opzichten rijk zouden worden, zodat we bij elke gelegenheid vrijgevig kunnen zijn. Weet dus dat Paulus niet impliceert dat het hebben van geld of het hebben van dingen een zonde is en verkeerd is. Jezus zegt dat als geld en dingen *jou hebben*, het beter is om ze te verkopen en je hart te richten op een schat die je niet kunt

verliezen en die eeuwig is.

We zijn opgegroeid met geld als afgod. Geld helpt ons te voorzien in wat we nodig hebben in het leven, maar zoals zovelen hebben ontdekt, maakt geld een ellendige god. Daarom zei Paulus tegen Timoteüs dat hij mensen die rijk zijn, moest waarschuwen om te geven en gul te zijn, zodat ze geestelijk gezond blijven. Het is zo gemakkelijk voor het hart om geld als een afgod te zien. Vrijgevigheid is het tegengif voor hebzucht. Wees dus vaak vrijgevig.

Zeg tegen de rijken dat zij niet trots mogen zijn en niet moeten vertrouwen op hun rijkdom, die slechts een twijfelachtige zekerheid geeft, maar dat zij moeten vertrouwen op de levende God, die ons van alles geeft om ervan te genieten. Zeg hun dat zij hun rijkdom moeten gebruiken om er goed mee te doen. Zij moeten rijk zijn in goede werken en met een blij hart geven aan mensen die gebrek lijden, zij moeten altijd klaarstaan om alles wat God hun heeft gegeven met anderen te delen. Door dat te doen, zullen zij voor zichzelf een echte schat voor de toekomst verzekeren, om daarmee het ware leven te verwerven!

—1 Timoteüs 6:17-19

Merk op dat Paulus Timoteüs opdraagt om rijke mensen te *bevelen*, niet te *suggereren*, om vrijgevig te zijn en bereid om te delen. Onthoud: geld is nodig, maar het is niet je leven.

Dus waar is je schat?

Geven verzacht niet alleen je hart ten opzichte van God en mensen, maar maakt ook de greep die geld op je hart heeft lossler. Het hart heeft de neiging om te begeren en te aanbidden wat je er ook maar voor zet, dus we kunnen ons hart niet doelloos laten dwalen. We moeten ons hart gericht houden op God als onze bron. Geven confronteert de hebzucht die zo gemakkelijk aan ons hart trekt.

Waarom moeten we eigenlijk geven? Waarom kan God ons niet

gewoon financieel helpen zonder ons geven? Dat is een goede vraag en het antwoord vinden we in Lucas hoofdstuk 4.

Ten eerste heeft God geen geld, zoals ik al eerder heb gezegd. Ten tweede gaf Hij Adam volledige en totale heerschappij over de aarde, zoals in Hebreëen 2:7-8 staat.

De duivel nam Jezus mee naar een hoogvlakte en liet Hem in een oogopslag alle koninkrijken van de wereld zien. 'Kijk,' zei hij, "dat zal ik U allemaal geven, met al hun roem en eer erbij. Want het is allemaal van mij. Ik geef het aan wie ik wil. Als U mij aanbidt, krijgt U het allemaal."

Jezus antwoordde: "Er staat in de Boeken: 'Aanbid de Here, uw God, en geef niemand anders eer.'"

—Lucas 4:5-8

Dit gedeelte uit de Bijbel speelt zich af op het moment dat satan Jezus in de woestijn aan het verleiden is. Satan vertelt Jezus dat alle roem en pracht van de naties van de wereld aan hem zijn gegeven. En ja, dit is waar. Adam had die positie, maar hij gaf hem over aan satan toen hij verraad pleegde tegen het Koninkrijk van God.

De pracht van een natie is haar rijkdom. En de mogelijkheid om te heersen over de rijkdom van naties was nu in de greep van satan. Raak niet in de war—er staat niet dat Satan *gezag* kreeg over de pracht van de aarde zelf. God bezit de aarde en haar volheid. Maar de tekst zegt wel dat satan een *wettelijke aanspraak* heeft op de rijkdom van de naties.

Als je naar geld kijkt, is het altijd geslagen of gedrukt door een natie die de volledige autoriteit heeft over haar eigen geld. Vanwege wat Adam deed, kan God geen wettelijke aanspraak maken op het geld van een natie of het namaken. Maar als God iemand in het aardrijk kan vinden die Hem gelooft en bereid is om geld te zaaien zodat het onder Zijn zeggenschap en gezag komt, dan krijgt God wettige toegang en kan Hij in die situatie iets gaan ondernemen.

Maar nogmaals, God heeft geen geld, dus wat bedoel ik als ik zeg dat Hij zich met onze financiën kan bemoeien? Hoewel God niet zomaar

**ONS GEVEN AAN GOD
OPENT DE DEUR VAN
WEDERKERIGHEID, EEN
HEEL BELANGRIJKE WET
IN HET KONINKRIJK.
WE OOGSTEN WAT
WE ZAAIEN.**

geld kan laten verschijnen als bij toverslag (dat zou illegaal zijn vanwege satans wettelijke aanspraak), kan Hij je wel helpen om rijkdom te verwerven of te creëren.

Net als de verhalen waar ik eerder in dit boek naar verwees, geeft vrijgevigheid de hemel wettige

zeggenschap om iemand instructies en aanwijzingen te geven op het gebied van financiën als hij geeft. Herinner je je het verhaal van de vis in Lucas hoofdstuk 5? Petrus' bereidheid om Jezus de boot van het bedrijf te lenen om daaruit te preken, opende de wettelijke deur voor de Heilige Geest om de vissen aan te wijzen die in het diepe water beschikbaar waren.

Ons geven aan God opent de deur van wederkerigheid, een heel belangrijke wet in het Koninkrijk. We oogsten wat we zaaien.

Dus om een lang verhaal kort te maken, we zorgen voor tassen voor onszelf door te geven aan het Koninkrijk en het werk van God. Ons geven geeft ons toegang tot de rijkdommen van de hemel, daarom noemde Paulus 'geven' onze beurs. Dit verandert alles in ons leven. We worden niet langer beperkt door ons eigen begrip. God zelf helpt ons nu om welvarend te zijn.

U bent in ieder opzicht rijk geworden om in alles vrijgevig te kunnen zijn, en uw vrijgevigheid leidt door onze bemiddeling tot dankzegging aan God.

—2 Korintiërs 9:11 NBV

Merk op dat de Bijbel zegt dat je *rijk zult worden*, niet dat je moet proberen rijk te worden in je eigen kracht en wijsheid. Nee, je hebt een nieuwe partner—de Heilige Geest—en Hij weet veel meer dan jij.

Ik kan me nog herinneren dat we die negen stressvolle jaren blut waren. Geld, of moet ik zeggen de angst om niet genoeg geld te hebben, had een sterke grip op mijn hart. Ook al was ik een christen, ik had mijn

vertrouwen in God niet genoeg ontwikkeld om het vertrouwen van mijn hart niet meer te richten op het gebroken, aardse vloeksysteem. Ik vertrouwde op de verkeerde schat! Op dat moment vertrouwde ik op *mezelfen* dat was absoluut een slechte keuze.

God moest me leren hoe ik mezelf een beurs kon geven om toegang te krijgen tot Zijn genade en Zijn vermogen. En hoewel ik denk dat iedereen die mij kent wel weet hoe God dat deed, wil ik het verhaal hier nog eens vertellen voor het geval je niet weet hoe God dat deed. Weet je, God is behoorlijk strategisch; Hij weet precies hoe Hij ieder van ons moet bereiken.

Ik ben dol op hertenjacht, maar heb jarenlang met lege handen gestaan. Ik ging erop uit, zat in de kou en ging dag na dag op pad zonder geluk. Het was niet alleen maar dat ik van jagen hield; ik moest voor kleine kinderen zorgen en kon het wild heel goed gebruiken. Hoewel ik in het verleden wel wat succes had gehad, was het jaren geleden dat ik een succesvol hertenseizoen had gehad en vlees mee naar huis had genomen.

Op een dag, toen ik nadacht over het komende hertenseizoen, hoorde ik de stem van de Heer. Hij zei: “Waarom laat je Mij niet aan jou zien hoe je dit jaar aan je herten komt?”

Daar schrok ik van. *“Mij laten zien hoe ik dat jaar mijn herten zou krijgen?”* Wat betekent dat? Biddend over deze woorden voelde ik dat ik onder de indruk was om een financieel zaad of een gift te zaaien, precies met het doel om dat hert te oogsten. Toen ik zaaide voor mijn hert, voelde ik dat de Heer tegen me zei dat ik moest geloven dat ik het al ontvangen had, voordat ik het daadwerkelijk kreeg, volgens Marcus 11:24.

Daarom zeg ik jullie: alles waarom jullie bidden en vragen, geloof dat je het al ontvangen hebt, en je zult het krijgen.

—Marcus 11:24 NBV

Hoewel ik als christen altijd al had gegeven en mijn kerk had gesteund, was zaaien op deze manier, met een specifieke intentie en gelovend dat ik al heb ontvangen als ik bid, nieuw voor mij.

Ik nam een cheque en schreef in het memovakje: “Voor mijn hert van 1987.” Ik legde mijn handen erop en verklaarde dat ik zojuist mijn hert had ontvangen toen ik het naar een bediening stuurde waar ik vertrouwen in had.

Toen ik in Tulsa, Oklahoma, woonde, had ik niet echt een plek om te jagen, maar een vriend van me uit de kerk nodigde me uit om met *Thanksgiving* naar zijn oma's huis op het platteland te komen en hij zei dat er een paar herten op de boerderij waren. Dus ging mijn familie op die morgen naar beneden om te genieten van een geweldige dag met eten en gezelligheid en om mijn herten te vangen.

Mijn vriend wist niet goed waar hij me heen moest sturen, maar er was een weiland dat aan een bos grensde en hij stelde voor dat ik naar het weiland ging en naast een grote boom ging zitten.

Ik wil dat je dit beeld voor je ziet. Ik zat in een gemaaid grasland met één grote boom in het midden. Terugkijkend zat ik daar gewoon in het open veld naast een boom. Toen het licht werd, dacht ik: *dit wordt nooit wat als ik daar in de open lucht zit. Ik moet een betere plek vinden om te zitten.*

Terwijl ik erover nadacht om op te staan en naar het bos te gaan, was ik me niet bewust van wat er achter me gebeurde aan de andere kant van die boom. Zonder dat ik het wist, rende er een bok over het veld achter me. De boom stond tussen het hert en mij in, dus de bok zag mij niet en ik zag hem niet. De bok rende naar de boom, rook mijn geur en kwam plotseling tot stilstand terwijl hij probeerde er achter te komen wat er aan de hand was.

Terwijl de bok stopte en om de boom keek, maakten we oogcontact. De bok was maar vijf meter van me vandaan! De bok verspilde geen tijd om in de hoogste versnelling te schakelen. Met luid gesnuif ging hij er op volle snelheid vandoor.

Nu moet ik toegeven dat ik geen geweldige schutter ben. Proberen een lijn te trekken naar een witstaartbok die op volle snelheid recht van me af rende, bood me geen groot doelwit. Ten tweede was schieten uit de losse hand met het type geweer dat ik had, niet het gemakkelijkste schot. Maar toen ik de trekker overhaalde, viel de bok en bewoog niet meer. Ik

was geschokt! Bij het geluid van het geweer kwam mijn vriend naar buiten en feliciteerde me met mijn bok, want hij zag hem liggen. Ik had mijn vriend niet verteld over wat de Heer me had verteld, maar ik keek hem aan en zei: “Ik denk niet dat dit hert te danken was aan mijn geweldige jachtcapaciteiten.”

Ik haalde het papiertje dat ik had geschreven op de dag dat ik die cheque verstuurde uit mijn jachtjas. Er stond eenvoudigweg: 'Ik geloof dat ik mijn hert van 1987 ontvang, in de naam van Jezus.' Ik had de datum en tijd waarop ik had gebeden er ook op geschreven. Ik hield het papier omhoog zodat mijn vriend het kon zien en begon hem toen te vertellen over wat de Heer me had opgedragen.

Deze gebeurtenis trok mijn aandacht. Ik weet zonder twijfel dat het krijgen van die bok iets van God was. Natuurlijk, als je zoiets ziet, probeert je verstand te suggereren dat het gewoon een toevalstreffer was. Maar de afgelopen 34 jaar heb ik mijn herten geogst volgens dezelfde methode als bij dat hert uit 1987, zonder mankeren, meestal in iets minder dan een uur in het bos.

God gebruikte dezelfde methode om Petrus, Jakobus en Johannes die dag op het meer van Gennesaret te bereiken. De Bijbel zegt dat ze verbaasd waren over wat ze zagen.

De andere mannen konden het ook bijna niet geloven dat zij zoveel vis hadden gevangen. Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die met Simon samenwerkten, wisten niet wat ze zagen.

Jezus zei tegen Simon: “Wees niet bang meer. Van nu afaan zul je een visser van mensen worden.” De mannen trokken hun boten op de wal, lieten alles voor wat het was en gingen met Jezus mee.

—Lucas 5:9-11

Ze waren zo verbaasd dat ze alles achterlieten en Jezus volgden. Ze zagen een betere manier om dingen te doen, een veel betere manier.

Toen God mij het Koninkrijk liet zien en hoe Hij mij de beurs

(toegangspoort tot mijn schat in de hemel) kon geven die ik nodig had, groeide mijn hart met meer vertrouwen in mijn hemelse bronnen dan in wat ik in mijn hand had.

God leerde me dat ik kon zaaien voor alles wat ik nodig had en dat Hij me ofwel een plan zou geven om het geld te creëren of een plan om het te vangen.

Ik heb hier geen ruimte om alle verbazingwekkende dingen te delen die ik heb gezien als gevolg van het Koninkrijk, maar ik kan wel zeggen dat Drenda en ik een aantal ongelooflijke dingen hebben zien gebeuren op financieel gebied. Van totaal en absoluut blut naar financieel vrij en in staat om de bediening met miljoenen te ondersteunen door de jaren heen is een verbazingwekkend iets.

Zaaien in geloof voor een specifieke oogst was een van de eerste dingen die God me onderwees toen ik over het Koninkrijk begon te leren. Hoewel ik in dit boek geen tijd heb om alles te behandelen, zul je in mijn andere boeken de verhalen vinden over hoe specifiek het Koninkrijk is en hoe specifiek jouw zaad moet zijn. Mijn boek *Jouw financiële revolutie: De kracht van voorziening* behandelt de stappen om je geloof in werking te zetten en hoe je specifiek je zaad kunt zaaien en in dat boek wordt er meer over gezegd dan in dit boek. Ik moedig je aan om een exemplaar aan te schaffen en meer over dit onderwerp te leren.

Dit boek behandelt enkele belangrijke Koninkrijksprincipes die God mij leerde over vrijgevigheid en geven. Ik hoop dat ze je bemoedigen en inspireren om meer te leren en alles te zijn wat God voor je heeft.

HOOFDSTUK 9

DE WET VAN DE MAAT

Enkele maanden geleden zaaiden Drenda en ik 15.000 dollar in een andere bediening. Toen ik op het punt stond om mijn geloof in werking te zetten, herinnerde de Heilige Geest me aan 2 Korintiërs 9:10-11 en ik kon die Bijbeltekst een paar dagen lang niet uit mijn hoofd krijgen.

God, die de boer zaad geeft om te zaaien en ons brood om te eten, zal u steeds meer zaad en steeds grotere oogsten geven. Dan kunt u van uw overvloed steeds meer uitdelen. Ja, Hij geeft zoveel dat u altijd veel kunt weggeven. En wanneer wij uw gift brengen aan hen die tekort hebben, zullen zij God danken en prijzen voor uw hulp.

—2 Korintiërs 9:10-11

Ik mediteerde over het gedeelte waar staat dat God zaad geeft aan de boer om te zaaien en brood om te eten. Dat 'brood om te eten' sprong er voor mij uit. Ik realiseerde me dat zoveel mensen bang zijn als ze willen geven omdat ze die zin niet begrijpen. De meeste mensen denken dat ze iets opgeven als ze geven, dat het ze iets gaat kosten. Maar waar God me aan herinnerde was dat Hij niet alleen zorgt voor het zaad om te zaaien, maar dat Hij ook zorgt voor het brood om te eten, of wat iemand persoonlijk nodig heeft. Natuurlijk wist ik dat al, maar ik voelde dat Hij er zeker van wilde zijn dat ik mensen dat zou vertellen—dat Hij ons beide geeft en dat we niet bang hoeven te zijn om te geven.

Op deze bewuste avond, een paar weken nadat we de 15.000 dollar

hadden gezaaid, stond ik op het punt om het licht uit te doen en naar bed te gaan, toen ik plotseling dacht om een paar aandelen die ik bezat te controleren om te zien hoe ze het op de markt deden. Toen ik mijn rekening opzocht, zag ik dat ze inderdaad wat gestegen waren.

Ik stond op het punt om mijn telefoon neer te leggen toen mijn ogen werden getrokken naar een bepaald aandeel dat ik niet bezat. Ik had dit aandeel al eerder gezien en ik had er een keer naar gekeken om te overwegen het te kopen. Toen ik de prestaties in het verleden onderzocht, zag ik dat het de afgelopen 12 maanden vlak was geweest, dus ik liet het gaan.

Maar om de een of andere reden leek dit aandeel deze avond mijn aandacht te trekken. Vreemd genoeg had ik het gevoel dat ik er iets van moest kopen, wat totaal niet mijn gewoonte was. Dus kocht ik voor vijftienhonderd dollar van dit aandeel en legde mijn telefoon neer.

Drenda en ik praatten een tijdje en ik vertelde haar over de aankoop van de aandelen. Toen haalde ik het tevoorschijn om het haar te laten zien. Toen ik het zag, was ik geschokt. Het was met meer dan 100 procent gestegen in slechts een uur! We bleven wakker en praatten terwijl we keken hoe de cijfers langzaam bleven stijgen.

In de volgende drie uur waren de aandelen meer dan 17.000 dollar waard geworden, waarna ze afvlakten. Ik zei tegen Drenda: “Dat is onze 15.000 dollar!”

Ik verkocht de aandelen snel en ving de stijging op. Het aandeel daalde de volgende ochtend en heeft dat niveau van stijging nooit meer bereikt, nu maanden na die gebeurtenis. Het was het vreemdste dat ik ooit heb gezien. Ik weet dat het de Heilige Geest was die die voorraad voor me verlichtte en ik vertelde Drenda dat het God was die ons zaad teruggaf. God geeft zaad aan de zaaier en Hij geeft brood om te eten! Weet je, het maakt me niet uit hoe Hij het doet, maar Hij doet het altijd!

Maar het was interessant. Nadat ik die aandelen had verkocht en het geld weer op mijn rekening had staan, dacht ik: *jonge, als ik had geweten dat het zo zou stijgen, had ik voor veel meer dan 1.500 dollar aangekocht*. Terugkijken kun je altijd met optimaal inzicht. Ja, ik had 10.000 dollar kunnen besteden, of je denkt: *“Wat als ik 100.000 dollar*

had geïnvesteerd? Bedenk eens hoeveel geld ik dan had verdiend met die investering.” Maar ik heb niet voor 100.000 dollar aangekocht. Ik heb geen 10.000 dollar besteed. Ik heb er zelfs geen 5.000 dollar ingestopt; ik heb voor 1.500 dollar gekocht. Mijn winst had dus een limiet. Ik zette 1.500 dollar in en hoewel ik zeker meer had gewild, ging dat niet gebeuren omdat ik maar 1.500 dollar had besteed.

De Bijbel vertelt ons in Lucas 6:38 waarom ik die avond niet meer geld verdiende.

Geef en u zult iets terugkrijgen, meer dan overvloedig zult u ervoor terugkrijgen. Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden.

—Lucas 6:38

Zie je, ik heb de maat genomen en het werd me met mijn eigen maat teruggemeten—het potentieel dat ik die avond had, was recht evenredig met wat ik erin stopte. Ik heb de maat genomen en met diezelfde maat heb ik de opbrengst geoogst. Jezus zegt dat ditzelfde principe ook geldt voor jouw geven.

Er is een verhaal in de Bijbel dat ik je wil laten zien waar dit gebeurde. We kunnen er veel meer van leren over de wet van de maat.

Op een dag kwam de vrouw van een van de jonge profeten bij Elisa om te vertellen dat haar man was overleden. 'Hij was een man die met God leefde,' zei zij. "En nu eist een schuldeiser zijn geld op. Als ik niet betaal, zal hij mijn twee zonen als slaven meenemen."

"Wat kan ik daaraan doen?" vroeg Elisa. "Hoeveel voedsel hebt u in huis?"

"Helemaal niets, afgezien van een kruikje olijfolie," antwoordde zij.

"Leen zoveel mogelijk kruiken van uw vrienden en burens," zei hij. "Ga dan met uw zonen het huis in en doe de deur achter u dicht. Giet daarna de olijfolie uit het kruikje in de andere

kruiken en zet die opzij als ze vol zijn. ”

Zij deed wat Elisa had gezegd. Haar zonen brachten haar kruiken en zij vulde de één na de ander met olie. Al gauw zat alles tot de rand toe vol. “Breng mij nog een kruik,” zei zij tegen haar zonen.

“Maar er zijn er geen meer,” zeiden de jongens. Toen hield de olie op te stromen.

Toen zij Elisa vertelde wat er was gebeurd, zei hij tegen haar: ‘Ga de olie nu verkopen en betaal uw schuld. Er zal dan nog genoeg overblijven om met uw zonen van te leven.

—2 Koningen 4:1-7

Dit is een geweldig verhaal met heel veel openbaringen over het Koninkrijk.

Deze vrouw gaat naar de profeet voor hulp. Ze heeft schulden en staat op het punt haar zonen te verliezen. Maar interessant genoeg haalt de profeet geen geld uit zijn schatkist. In plaats daarvan stelt hij haar een heel vreemde vraag in het licht van de omstandigheden: “Wat heb je in huis?”

Ik denk dat de vrouw verrast was door deze vraag, want je kunt haar verbazing bijna horen in haar antwoord. 'Ik heb helemaal niets!' zegt ze. Ze voegt dat 'helemaal niets' toe voor de nadruk. Maar ze zegt wel wat ze heeft. Het is niet veel, maar ze heeft een kleine hoeveelheid olijfolie. Dat is alles wat de profeet wilde horen. Dat was het antwoord. Kijk goed naar zijn instructies. Elisa zegt:

Leen zoveel mogelijk kruiken van uw vrienden en burens

“Zoveel mogelijk.” Hoeveel zijn dat er? Ik denk dat je het met me eens bent dat het aantal kruiken dat ze had moeten verzamelen voor discussie vatbaar is, omdat alleen zij kon bepalen wat dat voor haar betekende. Ze stond op het punt om er achter te komen dat ze zeker niet genoeg kruiken had verzameld!

Zij deed wat Elisa had gezegd. Haar zonen brachten haar kruiken en zij vulde de één na de ander met olie. Al gauw zat alles tot de rand toe vol. “Breng mij nog een kruik,” zei zij tegen haar zonen.

“Maar er zijn er geen meer,” zeiden de jongens. Toen hield de olie op te stromen.

Let op het moment waarop de olie stopt met stromen—niet bij een bepaald aantal kruiken, maar toen de kruiken op waren. Toen alle kruiken vol waren, vroeg ze haar zoon om nog een kruik te brengen en hij zei dat er geen kruik meer over was. Ik weet zeker dat ze graag had willen doorgaan, maar ze had niet meer kruiken. Haar toename werd niet door God maar door haar eigen denken beperkt.

Ik weet zeker dat ze dolgraag meer kruiken had gehad, veel meer kruiken. En als ze echt had begrepen wat er ging gebeuren, dan had ze vast bij elke deur in de stad aangeklopt op zoek naar kruiken. Misschien had ze zelfs verzoeken naar andere steden gestuurd om kruiken te verzamelen.

Het verhaal had wel een goede afloop: haar schulden werden betaald en de familie leefde van wat er overbleef nadat ze de olie hadden verkocht.

Maar wat had de uitkomst kunnen zijn? Ze had de schulden kunnen afbetalen van *iedereen* die ze kende, een nieuw stadsplein kunnen bouwen en zoveel mensen kunnen helpen.

Waarom verzamelde ze dan slechts het aantal kruiken dat ze deed? Ik denk dat het antwoord is dat ze een overlevingsmentaliteit had. Ze was gericht op het drukpunt—het bedrag waarvoor ze schulden had en wat ze dacht dat nodig was om haar zonen te kunnen blijven opvoeden. In plaats van voorbij de druk te denken, concentreerde ze zich op het elimineren ervan. Ik geloof dat als ze duizend kruiken had verzameld, ze allemaal gevuld zouden zijn. Zij bepaalde de maat!

God geeft ons allemaal dezelfde kans die de vrouw had. We moeten allemaal kiezen hoe we de maat willen nemen.

Laat het me uitleggen terwijl we onze belangrijkste Bijbelteksten

voor dit hoofdstuk doornemen.

Geefen u zult iets terugkrijgen, meer dan overvloedig zult u ervoor terugkrijgen. Met de maat waarmee u meet, zult ook u gemeten worden.

—Lucas 6:38

We citeren allemaal graag het eerste deel van deze tekst—dat als we geven, we zullen oogsten met een overvloed. Maar vaak verzuimen we het laatste gedeelte te lezen, het gedeelte dat zegt dat we alleen zullen oogsten *volgens dezelfde maat die we hebben gebruikt bij het geven*.

Waarom is dit principe zo belangrijk voor jou en mij? Laat me een voorbeeld geven.

Stel dat jij een beginnende boer bent en ik zeg dat ik 100.000 kilo tarwe van je wil kopen. Jij en ik spreken een prijs per zak van 25 kg af en je bereidt je voor om je vier hectare grote akker te beplanten met tarwe voor de oogst.

Ik denk dat je weet wat er zal gebeuren. Je komt veel te kort om ons contract na te komen. Waarom? Omdat je geen idee hebt hoeveel hectare er nodig is om 100.000 kilo tarwe te oogsten.

HOEVEEL CHRISTENEN STAAN IN DE RIJ MET VRACHTWAGENS OM HUN OOGST NAAR DE MARKT TE BRENGEN, TERWIJL ZE MAAR TWEE PLANTEN HEBBEN GEPOOT?

De maatstaf in het voorbeeld van de boer is het aantal hectares dat hij geplant heeft. In het geval van de vrouw was het het aantal kruiken dat ze verzamelde. In het voorbeeld van Jezus is het de hoeveelheid die we zaaien.

Dus als de oogst die we verwachten niet mogelijk is met de maat die we hebben ingesteld om het te ontvangen, dan worden we teleurgesteld. En het is mogelijk dat mensen met weinig inzicht zelfs God de schuld zouden kunnen geven, omdat het lijkt alsof Zijn Woord en beloftes

niet uitkomen.

Dus hier is de cruciale vraag: Als een boer 100.000 kilo tarwe nodig heeft en geen idee heeft hoeveel hectare hij moet beplanten, wat moet hij dan doen?

Vraag het een boer die het wel weet!

Laten we dit principe eens toepassen op een praktijksituatie die ik regelmatig tegenkom.

Een gezin wil een hypotheek van 300.000 dollar aflossen en ze weten dat ze moeten zaaien en als man en vrouw tot overeenstemming moeten komen en hun geloof in werking moeten zetten. Maar hoeveel moeten ze zaaien? Ik krijg deze vraag de hele tijd. Hoeveel moeten ze zaaien om de maat te bepalen voor een oogst van 300.000 dollar? Ze hebben geen idee. Dat moeten ze aan iemand vragen die het wel weet, en dat is de Heilige Geest.

We hebben Hem allemaal al vaak het antwoord op die vraag horen influisteren. Als we geen goed onderwijs hebben ontvangen, doen we dat kleine stemmetje gewoon af als iets wat we niet kunnen doen. Als je bijvoorbeeld aan het zaaien bent voor XYZ, voel je dat je 1.000 dollar zou moeten zaaien. Onmiddellijk grijpt je verstand in en zegt: “Nee, dat kan ik niet doen,” of nog erger: “Satan, ga achter mij weg.”

Van één ding kun je zeker zijn: satan zal je nooit vertellen dat je meer moet zaaien in het Koninkrijk. Hij is zich volledig bewust van deze wet van het Koninkrijk. Dus, in dit geval, omdat je geen vertrouwen hebt ontwikkeld in het principe van het stellen van de maat, geef je toe en geef je je gebruikelijke 100 dollar, omdat je naar je verstand luistert. En natuurlijk, net als mijn tarwevoorbeeld, kom je vreselijk tekort voor de oogst die je nodig hebt.

Voordat ik verder ga, moet ik één ding duidelijk maken: de hoeveelheid die je geeft, wordt niet simpelweg bepaald door de hoeveelheid geld die je zaait!

Kijk naar Lucas 21:1-4:

Hij keek op en zag hoe de rijken hun gaven in de collectekist gooiden. Er kwam ook een arme weduwe. Zij deed er twee koperen muntjes in. “Kijk,” zei Hij, “die arme weduwe heeft meer gegeven dan al de anderen bij elkaar. Want de rijken hebben vanuit hun rijkdom gegeven, maar deze vrouw gaf van haar armoede alles wat nodig was voor haar levensonderhoud.”

Merk op dat Jezus zei dat de arme weduwe meer gaf dan alle rijke mensen die die dag gaven. De rijken gaven veel meer geld, maar de Bijbel zegt dat ze het uit hun rijkdom gaven, of we kunnen zeggen uit hun extra geld. De arme weduwe gaf uit haar eigen levensonderhoud en daar was een groot geloof voor nodig.

Er is geen geloof nodig om uit je extra's te geven. Natuurlijk is het goed om gul te geven uit je overschot, maar in die tijd konden de mensen zien wat mensen offerden en de rijken gaven vaak om gezien te worden door de mensen en om een religieuze status te krijgen onder hun gelijken.

Dus een vergelijking van het simpelweg vaststellen van de maatstaf door de hoeveelheid geld die je geeft, is geen accurate definitie van hoe we de maatstaf vaststellen. Het is een heel belangrijk onderdeel, maar niet het enige.

We moeten onthouden dat wat “groot” is voor de ene persoon, niet noodzakelijk groot is voor de andere.

In het begin was duizend dollar geven voor mij een HEEL groot bedrag. Toen we begonnen, moesten we dat bedrag zelfs over een paar maanden uitsmeren. Maar ons vermogen groeide en we konden veel meer geven naarmate ons geloof en vertrouwen groeiden.

Dit is wat ik mensen vertel. Als je zaait voor voorzieningen, neem dan even de tijd om de Heilige Geest te vragen wat je moet zaaien en waar je het moet zaaien.

Meestal is er voor het zaaien voor gewone behoeften niet zoveel geloof nodig als voor het zaaien voor een grote doorbraak, zoals het afbetalen van je huis. Als ik zaai voor grote dingen, wil ik het altijd

voelen. Wat ik bedoel is dat ik niet alleen van mijn extra geld wil geven. Ik wil genoeg zaaien zodat ik *voel* dat mijn geloof er bij betrokken is. Het bedrag moet groot genoeg zijn om mijn vlees te laten reageren, zodat ik in mijn hoofd hoor: *Weet je dat wel zeker?*

Ik heb gemerkt dat de Heilige Geest je de hoeveelheid zal vertellen als je het Hem vraagt; wees er alleen zeker van dat je Hem echt wilt horen.

Ik heb hier vaak hulp nodig gehad. Omdat ik de rekeningen betaal, is het altijd makkelijker voor Drenda om te horen hoeveel we moeten zaaien en niet te twijfelen. Herinner je je het verhaal dat ik je vertelde over het zaaien van die 200.000 dollar in onze Faith Life campus voor de eerste keer?

Nou, ik heb jullie niet alle details van dat verhaal verteld. Dit was een driejarige toezegging, geen schuld maar een doel dat we ons gesteld hadden om in die periode te geven. Toen de dag kwam dat we onze intenties bekend moesten maken en ons eerste zaad moesten zaaien, dacht ik echt dat 150.000 dollar alles was wat ik wilde geven. Maar Drenda was het mij oneens omdat ze had gehoord dat we 200.000 dollar zouden geven. Ik verwierp haar inbreng en hield vast aan 150.000 dollar. Tijdens de eigenlijke dienst stond ze er opnieuw op dat we 200.000 dollar zouden geven, maar opnieuw weigerde ik.

Vlak voordat we die dag ons zaad zouden zaaien, stond een boer in mijn kerk op en vroeg of hij mocht spreken. Hij moedigde iedereen aan om God te vertrouwen voor hun oogsten. Hij legde verder uit dat hij als boer afhankelijk was van de wetten van zaaien en oogsten om te overleven en dat hij die betrouwbaar had gevonden. Hij zei dat hij elk jaar 200.000 dollar uitgaf om zijn zaad aan te schaffen. Vervolgens zei hij dat het er in eerste instantie misschien dwaas uitzag om 200.000 dollar gewoon in de grond te gooien, want als het eenmaal gezaaid is, is er geen manier om het terug te winnen. Maar hij benadrukte dat de wet van zaaien en oogsten altijd zegeviert met een oogst die veel groter is dan de 200.000 dollar die hij uitgeeft aan het inzaaien van zijn akkers.

Drenda gaf me een licht duwtje in mijn zij. Ik nam de hint aan: 200.000 dollar werd het, en dat is wat we zaaiden. En weet je nog hoe

God die vicepresident bewoog om ons dat jaar de jaarlijkse bonus te geven—het exacte bedrag van 200.000 dollar. Het kostte ons geen cent om dat zaad te zaaien. En, zoals ik in dat eerdere hoofdstuk al zei, die bonus is nu al jaren van kracht en heeft ons meer dan twee miljoen dollar aan inkomsten opgeleverd.

Zie je, Drenda's geest was niet vol van de details van alle rekeningen, waardoor er bij haar geen ruimte was voor angst om te proberen in actie te komen. Ze hoorde God gewoon. En in werkelijkheid is dat alles wat ik ook moest doen. Maar dit was de eerste keer dat we iets zaaiden dat in de buurt van dat bedrag kwam, dus ja, ik gaf toe aan angst toen ik vasthield aan 150.000 dollar. Ik dank God voor mijn vrouw, die me aanmoedigde om de Heer te vertrouwen voor dat hogere bedrag.

Er is *altijd* geloof nodig om te zaaien, *altijd*. Dus laten we niet toelaten dat angst ons tegenhoudt om alles te oogsten wat God ons wil geven.

Onthoud dit goed: wie niet veel geeft, zal ook zelf niet veel ontvangen. Een boer die weinig zaait, zal maar weinig oogsten, maar wie veel zaait, zal ook veel oogsten.

—2 Korintiërs 9:6

In deze tekst gaat het over een collecte die Paulus houdt voor een andere kerk en herinnert hij de mensen aan een principe dat hij hen blijkbaar al eerder had geleerd, namelijk dat ze zullen oogsten wat ze zaaien en in de mate waarin ze zaaien. Paulus stelt het principe van de maat vast.

Toen Petrus zijn boot aan Jezus gaf om die dag op het meer te gebruiken, zagen we dat de boot van Jakobus en Johannes precies zo vol was als de oogst die Petrus' geloof had binnengehaald, omdat zij partners waren. Maar laat me je dit vragen: als Petrus die dag 1.000 boten in zijn bedrijf had gehad, hoeveel boten zouden er dan gevuld zijn?

Als je 1.000 hebt gezegd, dan heb je gelijk.

Opnieuw zien we dat ook hier de maat wordt bepaald. De gegeven maat is het *reservoir* dat God kan vullen. Dus ik moedig je aan om de

maat te nemen met een grote visie. Je wilt niet terugkijken en zeggen: “Wauw, die aandelen gingen duizend procent omhoog in drie uur. Ik wou dat ik meer had ingezet.”

Dus, wat zette me ertoe aan om die avond maar 1.500 dollar in te zetten nadat ik door de Heilige Geest was aangezet om te kopen? Nou, voor mij was het dat ik God gewoon niet vroeg om me het bedrag te vertellen. Ik handelde vanuit mijn eigen gedachten en miste Zijn stem.

Ga nu alsjeblieft geen aandelen kopen vanwege dit verhaal. Zoals ik al eerder zei, stop ik niet veel geld in de aandelenmarkt. Maar God maakte Zijn punt die avond—Hij geeft zaad om te zaaien en brood om te eten—en het was een goede herinnering dat wij de maat bepalen.

Ik hoop dat je je dit verhaal herinnert als God je de volgende keer op de schouder tikt om een opdracht te financieren.

We moeten allemaal toestaan dat God ons hierin traint.

Ik kan me nog herinneren dat de waarde van onroerend goed in Florida daalde tijdens de financiële crisis in 2009. We hadden daar vrienden die aan de kust woonden en we bezochten hen vaak. In die tijd stonden er overal in Florida huizen te koop. Toen we op een dag met onze vriend over het strand liepen, zei hij: “Ik wil je iets laten zien.”

We liepen naar een huis met een bordje dathet te koop stond. De prijs was slechts 695.000 dollar voor de twee huizen op het terrein. (Ja, je leest het goed, twee huizen op het strand voor 695.000 dollar. Ze zouden ook gemeubileerd worden opgeleverd. Ik denk dat we het er allebei over eens zijn dat dat een koopje was). Eén huis was verhuurd en zou een geweldig inkomen opleveren, want deze huizen lagen direct aan het strand. Maar ik zag het niet voor me om op dat moment zoveel geld uit te geven en dus heb ik ze niet gekocht. (Ik weet het, ik weet het, niet al te slim.) Mijn vriend had al meerdere huizen en wilde op dat moment niet nog twee huizen beheren. Ik bedoel, hij liep met ons naar die huizen toe. Het gebeurt niet elke dag dat een multimiljonair je meeneemt in zijn advies en zegt: “Dit is wat ik zou doen.” Natuurlijk zei Drenda dat we moesten kopen, maar ik gaf geen krimp.

Je kunt de uitkomst wel raden. Die twee huizen werden verkocht en een paar jaar later doorverkocht voor 3 miljoen dollar.

Weet je wat het meest trieste en teleurstellende was? Ik heb er die dag niet eens over gebeden. Ik schoof de wijsheid van de Heilige Geest aan de kant. Ik negeerde de wijsheid van mijn vriend en mijn vrouw, die heel wijs is. Ik zei nog steeds nee omdat ik wist dat het al ons beschikbare geld zou hebben gekost en met de opgeblazen economie voelde ik me er gewoon niet goed bij. Maar zoals ik al zei, ik vroeg God er niet naar en dat was een dure fout.

Helaas heb ik veel oogsten gemist (niet alle, maar veel). En God heeft me daarover moeten corrigeren.

Op een dag, jaren geleden, liep Drenda toevallig Kenneth Copeland tegen het lijf toen ze in een vakantieoord was. En hij nodigde haar uit om met hem en zijn vrouw Gloria te ontbijten.

Aan tafel zei Kenneth dat hij een woord had voor Drenda en mij. Ze nam het voor me op met haar telefoon, want ik was niet bij haar op die reis. Het ging ongeveer zo:

“Ik heb geprobeerd jullie huizen en land te brengen, maar jullie lieten Mij niet begaan.”

Wauw, dat was een berisping. Maar toen ik terugdacht aan zoveel dingen waar ik nee tegen had gezegd, zag ik mijn fout. Dus nam ik me voor om vanaf die dag mijn oogst nooit meer te missen. Toen ik die beslissing had genomen, was het verbazingwekkend hoe snel God die dingen naar me toe bracht waarvoor ik had gezaaid.

Dus laat angst niet tot je spreken als je aan het zaaien bent en je de maat aan het bepalen bent. Wees onverschrokken. Je zult niet weten hoe God deze dingen tot stand zal brengen, net zoals ik er zeker van ben dat de weduwe in 2 Koningen 4 zich niet had kunnen voorstellen dat de olie gewoon zou blijven stromen. Als ze dat wel had gedaan, zou haar verhaal er heel anders hebben uitgezien. Dan zouden we vandaag

waarschijnlijk nog steeds lezen over de arme weduwe die miljardair werd in de oliebusiness.

Onthoud ten slotte dat je altijd zult zaaien voor een grotere en grotere oogst. Je leeft vandaag van de oogst van gisteren, dus dat wil je in gedachten houden als je zaait.

Onthoud ook dat het altijd het donkerst is net nadat je gezaaid hebt. De zaadbak ziet er leeg uit en de planten zijn nog niet begonnen te ontkiemen. Maar hou je vast aan het Woord van God, sta sterk en bid in de Geest voor de richting en de details van de oogst die God naar je toe brengt.

Ik wil dit hoofdstuk afsluiten met een verhaal dat ik al vaak verteld heb, maar dat nog eens herhaald moet worden. Het gaat over een van mijn verkopers, mijn vriend Gerald. En het gebeurde jaren geleden toen ik voor het eerst het principe van de maat leerde. Hij was een nieuw huis aan het bouwen en zoals bij de meeste nieuwe huizen het geval is, gingen ze over hun budget heen. Er wordt altijd wel iets veranderd of toegevoegd waardoor de uiteindelijke prijs verandert.

In dit geval had Gerald al het geld opgebruikt dat de bank had toegewezen en kwam hij tekort. Als ik het me goed herinner, had hij niet al het geld voor de keukenkastjes. Ik denk dat hij zo'n 25.000 dollar tekort kwam.

Op een avond ging een van mijn andere vertegenwoordigers, John, samen met Gerald naar een eredienst. Tegen het einde van de preek nam de voorganger een offer in ontvangst voor een bepaald doel. Ik heb er geen details over gekregen, maar John kwam later naar me toe en zei dat Gerald die avond ergens mee leek te worstelen.

Hij legde uit dat Gerald naar voren liep in de kerk en zijn offer gaf en toen terugkwam en ging zitten. Maar hij leek erg onrustig. John vertelde me toen dat Gerald opstond en terug naar voren ging om meer geld te geven. Toen hij terugkwam en weer ging zitten, leek hij nog onrustiger. Hij zat daar een paar minuten en toen ging hij met een kreun weer naar voren en gaf nog meer geld. Toen hij die keer terugkwam, leek hij vrede te hebben en was de onrust verdwenen.

Later die maand gaf Gerald zijn getuigenis dat hij die avond in de

kerk aan het zaaien was voor het geld dat hij nodig had om die keukenkastjes betaald te krijgen. Als ik het me goed herinner, besloot de bouwer om 50% korting te geven op de kastjes en kon hij genoeg contracten afsluiten om de laatste rekening betaald te krijgen.

Wat gebeurde er die avond? Gerald vertelde me dat hij gewoon geen vrede had totdat hij de derde keer naar voren ging en alles gaf wat hij had. Zie je, hij had gebeden over de vraag hoe hij die 25.000 dollar kon betalen en de Heilige Geest leidde hem naar de maat die nodig was om de oogst binnen te halen waar hij naar op zoek was.

Dus wanneer je de volgende keer zaait, onthoud dan deze zeer belangrijke wet van het Koninkrijk: de wet van de maat.

HOOFDSTUK 10

DE VRIJGEVIGE KONING

Ik weet zeker dat we dit allemaal wel eens hebben gedaan. Iemand komt naar ons toe en geeft ons een compliment en dan we zeggen zoiets als: “Oh, dit heb ik op de rommelmarkt gekocht voor vijf euro.”

Waarom zeggen we zoiets? Waarom schamen we ons omdat we iets moois hebben? Het is interessant en triest dat toen we meer dan twintig jaar geleden ons nieuwe huis op het platteland bouwden, we eigenlijk baden dat het van binnen groot zou zijn, maar van buiten klein zou lijken. We waren nieuwe voorgangers en we hadden het gevoel dat mensen boos zouden worden als we een groot huis zouden bouwen. Op dat moment namen we geen inkomsten van de kerk—het was geld van ons eigen bedrijf dat we gebruikten om te bouwen—maar om de een of andere reden hadden we het gevoel dat mensen zouden denken dat we het van de kerk namen. Dus bouwden we een huis met 715 vierkante meter aan ruimte, maar als je naar het huis kijkt, ziet het er eigenlijk uit als een normaal huis met twee verdiepingen.

Later realiseerden we ons hoe dom dat was. Waarom zouden we ons schamen voor de zegen van de Heer?

Ik gebruik deze analogie in mijn conferenties.

Stel dat ik in haveloze en vuile kleren het podium opsplenterde en zei: 'Vandaag is het feest. Want vandaag hebben Drenda en ik ons huis afbetaald.' Daarna zou ik vertellen ik hoe hard we gewerkt hadden (soms 80 uur per week) om het voor elkaar te krijgen, maar het is gelukt.

Iedereen klapte en schreeuwde. Waarom? Omdat iemand echt het systeem de baas was geworden. Er was blijkbaar een uitweg.

Maar als ik naar het podium liep en zei: “Vandaag kwam er een vreemdeling naar ons toe die ons 1 miljoen dollar gaf. En we hebben ons huis afbetaald.”

Iedereen zou zeggen dat dat niet eerlijk was. Waarom? Omdat we zijn opgevoed in het aardse vloeksysteem van pijnlijk zwoegen en zweten. Zo zijn we getraind om voorzieningen te verwerven. Natuurlijk is het een systeem van slavernij, want de meesten genieten nooit van een gevoel van echte financiële vrijheid. En daardoor ontdekken de meesten nooit hun werkelijke doel, hun geestelijke DNA. Door het overlevingssysteem waarin we leven, worden de meeste financiële beslissingen genomen rond *geld*, niet rond een *doel*. Mensen dromen ervan vrij te zijn om hun dromen en passies na te jagen, maar voor de meesten gebeurt dat nooit.

Een paar jaar geleden begon God met me te praten over de dubbele portie en hoe die van ons is. De dubbele portie bevrijdt ons van het aardse vloeksysteem van overleven en van pijnlijk zwoegen en zweten om te overleven.

In een notendop betekent de dubbele portie *meer dan genoeg*. Als we meer dan genoeg hebben, kunnen we schuldenvrij leven en onze opdracht in het leven uitvoeren in plaats van ons leven te verkopen voor geld.

Hoewel ik in mijn conferenties al jaren over de dubbele portie had gesproken, voelde ik dat de Heer me er iets over wilde laten zien dat ik nog niet begreep. Ik wist dat er meer was dan ik zag en ik vroeg de Heilige Geest om me te laten zien wat dat was.

Ik begon de Bijbelteksten over de dubbele portie te bestuderen en wachtte tot de Heer me zou laten zien wat ik miste. Welnu, Hij trok mijn aandacht om te proberen mij iets duidelijk te maken met de meest dramatische demonstratie die ik me ooit had kunnen voorstellen.

Ik werd gebeld door een man die ik nog nooit had ontmoet, een van onze partners in de bediening. Nadat hij mijn boeken had gelezen, begreep hij dat ik van jagen hield, dus belde hij op en zei: “Ik wil een jachtgeweer voor je kopen. Wat voor soort heb je nog niet?”

In die tijd had ik het gebruikelijke allround jachtgeweer dat ik

gebruikte voor alles van hertenjacht tot eendenjacht, fazantenjacht en konijnenjacht. Ik had ook een 15,6 mm kaliber dubbelloops geweer dat mijn vader voor me had gekocht toen ik zestien was. Maar ik was altijd al erg geïnteresseerd geweest in de prachtige dubbelloops jachtgeweren met de beide lopen onder elkaar en niet naast elkaar. Ik had die vaak in jachttijdschriften gezien. Ze waren altijd prachtig gegraveerd met fraaie houten kolven en schitterende afwerking. Dus ik vertelde hem dat ik nog niet zo' geweer had en dat ik er altijd al een had willen hebben. Ik was in shock toen hij zei dat hij me er een ging opsturen. Dat was zeker ongewoon en ik was dolblij.

En ja hoor, een week later werd er een doos op het kantoor van mijn kerk afgeleverd. Toen ik die opende, zat er niet één, maar zaten er *twee* van de mooiste dubbelloops jachtgeweren in die ik ooit had gezien.

Ik belde snel mijn partner en bedankte hem voor zo'n geweldig cadeau.

De week daarop stuurde hij me er nog twee! Ik had nu vier van de beste geweren die ik ooit heb gehad. Ik belde hem weer op en hij zei dat mensen hem dikwijls niet bellen om hem te bedanken voor zijn cadeaus. En omdat ik dat wel had gedaan, besloot hij dat hij me er nog wel twee wou sturen. Ik wist natuurlijk dat dit iets was wat God van plan was. Ik bedoel, ze kwamen met twee tegelijk en ik had Hem gevraagd naar de dubbele portie.

Nou, om een lang verhaal kort te maken, de geweren begonnen vanaf dat moment per post binnen te komen en altijd met twee tegelijk. Het duurde niet lang voordat ik zo'n VEERTIEN nieuwe jachtgeweren had, allemaal van de hoogste kwaliteit. Dit waren geen goedkope geweren. Deze geweren waren duizenden dollars waard.

Toen kreeg ik twee parelwitte Cadillac Escalade SUV's cadeau. Op dat moment reden we in onze tien jaar oude Honda Pilot, waar we dol op waren (Hondas zijn altijd geweldige auto's), maar het zijn geen Escalades.

Drenda wilde al een paar jaar een Louis Vuitton tas en ik gaf haar er een paar jaar geleden een als speciaal kerstcadeau. Maar op haar verjaardag dit jaar kreeg ze—je raadt het al—TWEË Louis Vuitton

tasjes, van verschillende mensen.

We kregen ook ons tweede vliegtuig in dit seizoen, twee strandhuisjes aan zee en als klap op de vuurpijl kregen we met Kerstmis twee zwarte nertsjassen, elk ter waarde van 10.000 dollar.

Laat me even pauzeren en benadrukken dat ik hier niet probeer op te scheppen, want ik heb niets van dit alles gedaan!!!! De wapens kwamen gewoon tevoorschijn. De twee witte Escalades stonden gewoon ineens voor onze neus. De handtassen zijn net opgedoken. De nertsjassen kwamen gewoon opduiken.

Bij die twee huizen kwam natuurlijk wel wat meer kijken. Maar we hadden een paar jaar eerder al gezaaid voor een strandhuis. Ik wist het niet en Drenda had het mij ook niet verteld, maar een paar jaar eerder had Drenda in een onroerend goed tijdschrift een huis gevonden dat ze prachtig vond. Ze herinnert zich dat ze naar de foto wees en zei: “Heer, die wil ik.” Op dat moment hadden we te veel andere financiële verplichtingen en projecten om echt het geld beschikbaar te hebben om de trekker over te halen voor een huis in Florida, maar we wisten dat er een zou opduiken in het juiste seizoen.

Op een dag toen ik aan het joggen was, sprak de Heer tot me en zei: *'Stuur Drenda morgen naar Florida om haar huis in Florida te kopen.'* Er was een zekere urgentie bij het morgen gedeelte, dus ik zei: “Wauw. Nou, oké, Heer.”

Dus Drenda ging naar Florida en bekeek vijftientwintig verschillende huizen. Onder de huizen die ze bekeek, was er één dat haar bleef aantrekken als het huis dat voor haar was.

Ik vloog erheen, bekeek het samen met haar en was het met haar eens dat het perfect was. (Al die tijd was het nog niet bij haar opgekomen dat ze ooit in het verleden op een dag naar die fototin dat tijdschrift had gewezen en had verklaard dat ze dat huis zou bezitten. Het was toen ongeveer drie jaar geleden en we hadden het huis dat ze had aangewezen nooit in het echt gezien).

We sloten een contract af voor het huis dat zij wilde hebben en op een dag, terwijl we in ons huis in Ohio zaten en een aantal van de contractueel vereiste inspectierapporten doorwerkten, riep Drenda

plotseling: “Dat is mijn huis!”

Ik was verbaasd, want we hadden een contract en alles was gereed om te sluiten. “Natuurlijk is het jouw huis,” zei ik.

“Je begrijpt het niet,” zei ze. “Dat is *precies het huis* dat ik een paar jaar geleden in het vastgoedtijdschrift aanwees!”

Toen herinnerde ik me dat in dat tijdschrift dat ze drie jaar geleden bekeek, huizen in dezelfde stad stonden. Zou het hetzelfde huis kunnen zijn? Drenda was er zeker van dat het hetzelfde huis was, en ze begon de kenmerken van het huis op te noemen die jaren eerder haar aandacht hadden getrokken. Ze kwamen precies overeen met dit huis. Dus deed ik wat onderzoek en inderdaad, het huis dat we kochten stond te koop in het jaar en de tijd van het jaar dat Drenda zei dat ze ernaar wees en verklaarde dat ze het zou bezitten. Maar toen zag ik dat het om de een of andere reden van de markt was gehaald, eigenlijk direct nadat ze had verklaard dat het van haar zou zijn.

Toen ik de geschiedenis van dit huis bestudeerde, realiseerde ik me dat het al die tijd niet op de markt was geweest, totdat het een paar dagen eerder weer op de markt kwam. Geen wonder dat de Heilige Geest zei dat we haar morgen naar Florida moesten sturen!

Dus kochten we dat strandhuis en Drenda had eindelijk haar huis, iets waar ze haar hele leven al van droomde. In datzelfde jaar erfden we een tweede strandhuis in Canada. Wauw!

Als het je nog niet is opgevallen, alles wat God ons stuurde was van de allerbeste kwaliteit; ik bedoel echt topspul. We waren een beetje in shock door alles wat er was gebeurd. Maar de Heer sprak tot me en zei: “*Ik weet dat jullie geen veertien jachtgeweren nodig hebben. Ik weet dat je geen twee witte Escalades nodig hebt...*” en Hij ging de hele lijst langs.

Toen zei Hij: “*Ik wil niet dat Mijn kinderen behoeftig zijn. Zij bezitten de hele erfenis en het is Mijn welbehagen om Mijn kinderen goede dingen te geven.*”

Hij herinnerde me eraan dat Hij de God van meer dan genoeg is, de God van de dubbele portie. Hij ging verder met te zeggen dat Zijn mensen niet groot genoeg denken, niet groot genoeg dromen en dat ze

**HIJ HERINNERDE ME
ERAAN DAT HIJ DE
GOD VAN MEER DAN
GENOEG IS, DE GOD
VAN DE DUBBELE
PORTIE.**

beperken wat Hij voor hen zou kunnen doen.

Drenda en ik waren een beetje verrast door alles wat de Heer ons liet zien. We realiseerden ons dat we mensen moesten vertellen over de dubbele portie. De dubbele portie

betekent niet letterlijk twee van alles—de Heer gebruikte dat om mijn aandacht te trekken. De dubbele portie betekent *meer dan genoeg*.

God vertelde me toen dat ik dit aan mijn gemeente moest leren en dat ik hen moest vertellen over alles wat Hij naar ons had gestuurd en hoe het tot stand was gekomen.

Nu zijn Drenda en ik nogal privé over wat we hebben, want dingen zijn geen leven, en we willen zeker nooit de nadruk leggen op het hebben van dingen of op inkomsten als datgene wat je moet zoeken. Maar we hebben deze dingen niet gezocht; God heeft ze gestuurd. Dus we onderwezen het dubbele gedeelte gedurende een periode van elf weken in de kerk en ik denk dat het waarschijnlijk het diepstgaande effect had op de financiën van onze mensen, meer dan enige andere serie die ik ooit heb onderwezen.

Maar weet je wat? Ik had ook mensen die de kerk verlieten omdat ze aanstoot namen aan wat ik deed. Ze dachten dat ik al die wapens niet nodig had, of twee Escalades, of twee strandhuizen, of twee vliegtuigen, of twee prachtige bontjassen. Ze dachten dat ik gewoon aan het opscheppen was en me druk maakte om *dingen*.

Maar ze misten het hele punt—God liet ons zien dat Hij meer dan genoeg is. Zijn Koninkrijk wordt niet gekarakteriseerd door overleving zoals het aardse rijk dat is. Zijn Koninkrijk is een koninkrijk van meer dan genoeg en Hij vindt het heerlijk om goed voor Zijn kinderen te zorgen.

Ik moest mensen eraan herinneren dat ik dit niet had gedaan. God deed het om iets duidelijk te maken—niet dat iedereen in een dure auto zou moeten rijden, maar omdat Hij wil dat we stoppen met in te stemmen met overleven en Hem te beperken. Hij wil dat we stoppen met nee

zeggen uit gewoonte, Hem beperken van wat Hij wil doen. Hij wil dat we weten dat Hij de God van meer dan genoeg is.

Dit begrip is zo belangrijk in onze discussie over vrijgevig zijn. Je moet iets hebben om vrijgevig mee te zijn, vooral om bij *elke* gelegenheid vrijgevig te kunnen zijn. Ik weet dat Hij mijn aandacht had en ik leerde om me nooit te schamen voor de goedheid van God.

De volgende herfst vroeg een plaatselijke voorganger of hij op mijn land mocht jagen. Ik vertel mensen altijd dat ik geen jacht toesta totdat mijn kinderen en ik allemaal onze herten hebben, daarna laat ik een paar mensen toe voordat het seizoen sluit. Nou, die herfst hadden we allemaal onze herten in de vriezer, dus nodigde ik deze pastor uit om langs te komen.

De dag dat hij kwam, ontmoette ik hem buiten om hem aanwijzingen te geven over waar hij moest jagen. Ik zag dat hij een oud vogelgeweer gebruikte, wat betekende dat er alleen een koperen kraal op zat om mee te richten. Het was niet ontworpen om op herten te jagen. Je moet dicht bij het hert zijn, want de oude vogelgeweren waren niet ontworpen om nauwkeurig te zijn met een hertenkogel. Maar je kunt ze natuurlijk wel gebruiken, zoals ik in mijn jachtcarrière een paar keer heb gedaan.

Maar terwijl ik daar met hem zat te praten, herinnerde ik me dat een van de geweren die God me had gestuurd, een heel mooi jachtgeweer voor herten was. Het was zelfs een van de beste geweren. Ik voelde dat de Heilige Geest zei: *“Waarom geef je deze voorganger niet dat jachtgeweer dat je van God hebt gekregen? Jij hebt nog een paar andere jachtgeweren, maar hij heeft geen goed geweer om mee te jagen.”*

Dus gaf ik hem dat geweer en hij was zo blij. Dat geschenk sprak tot hem over Gods goedheid en bemoedigde hem in zijn geloof in God.

Weet je nog wat ik een paar hoofdstukken geleden zei—dat een deel van het geld en een deel van de spullen die je in bezit hebt niet voor jou zijn? God stuurde het naar je toe om in de behoefte van iemand anders te voorzien.

Ik heb dit allemaal gezegd om dit duidelijk te maken: Je verblijft in een royaal Koninkrijk met een royale Koning, maar je zult nooit

genieten van alles wat het Koninkrijk in zich heeft als je die armoedige geest niet doorbreekt, die je drijft om alles wat je ooit krijgt op te potten.

Ik weet dat je waarschijnlijk wel eens naar een tv-programma over hamsteren hebt gekeken, waarin ze daadwerkelijk ergens naar binnengaan. Het huis is zo volgestouwd met troep dat je er niet eens doorheen kunt lopen. In veel gevallen moet het huis worden afgebroken of herbouwd omdat het zo bouwvallig is. Zo ziet ons hart eruit als we vol hebzucht zijn en alles willen oppotten voor een regenachtige dag. Geld en bezittingen moeten losjes worden vastgehouden.

Het is echt moeilijk om vrijgevig te zijn als je bezig bent met overleven. God wil dat je weet dat er genoeg is in Zijn huis, dus voel je vrij om vrijgevig te zijn. Jouw vrijgevigheid nodigt mensen uit in het Koninkrijk van God en opent hun harten om Zijn goedheid en vrijgevigheid te ontvangen. Onthoud dat het de goedheid van God is die mensen tot bekering brengt.

U kunt zich het Koninkrijk van de hemelen zo voorstellen: de eigenaar van een landgoed ging er 's morgens vroeg op uit om arbeiders te huren voor het werk in zijn wijngaard. Hij kwam met de arbeiders overeen dat hij ze een volledig dagloon zou betalen en zette hen aan het werk.

Een paar uur later ging hij er weer op uit. Op de markt zag hij nog meer mannen staan die geen werk hadden. Hij zei dat zij ook in de wijngaard konden gaan werken en dat hij ze zou betalen wat redelijk was. En ze gingen.

Om twaalfuur en om drie uur deed hij hetzelfde. Om een uur of vijf ging hij nog eens naar de stad. Weer zag hij een stel mannen die niets te doen hadden. 'Waarom hangen jullie hier de hele dag rond?' vroeg hij.

“Omdat niemand ons heeft gevraagd te komen werken,” antwoordden zij.

“Ga maar naar mijn wijngaard om de anderen te helpen,” reageerde hij daarop.

's Avonds zei hij tegen zijn bedrijfsleider: “Roep alle arbeiders

bijeen en betaal hun loon uit. Begin bij de mannen die het laatst zijn gekomen en eindig bij hen die hier het eerst waren.”

De mannen die om vijf uur waren aangenomen, kregen allemaal een volledig dagloon. De mannen die eerder waren komen werken, verwachtten daardoor dat zij veel meer zouden krijgen. Maar toen zij aan de beurt waren, kregen ze precies evenveel als de anderen. Zij gingen klagen bij de eigenaar: “Zij hebben maar één uur gewerkt! En u geeft hun hetzelfde loon als ons die de hele dag in de brandende zon hebben gezwoegd.”

Hij antwoordde: “Vriend, ik heb u toch niets tekort gedaan! Hadden we niet afgesproken dat u voor een dagloon bij mij zou komen werken? Nu, neem uw geld en ga naar huis. Ik wil u allemaal hetzelfde betalen. Mag ik mijn geld niet weggeven als ik dat wil? Of neemt u mij kwalijk dat ik goed ben?”

Nu begrijpt u zeker wel dat de laatsten de eersten zullen zijn en de eersten de laatsten.

—Matteüs 20:1-16

Wat zegt Jezus in deze gelijkenis? Allereerst moeten we inzien dat de landeigenaar de Vader vertegenwoordigt en dat het gewas waar Hij op uit is geen sojabonen of maïs is. Het is de ziel van mensen. De arbeiders duiden ons aan, degenen die Hij de oogstvelden instuurt. Ik geloof dat Jezus ons twee dingen wil laten zien. Ten eerste, merk op hoe vastbesloten de landeigenaar is om hulp te vinden.

U kunt zich het Koninkrijk van de hemelen zo voorstellen: de eigenaar van een landgoed ging er's morgens vroeg op uit om arbeiders te huren voor het werk in zijn wijngaard.

Hij staat vroeg op om arbeiders te zoeken en hij gaat de hele dag door steeds weer op zoek naar iedereen die hij kan vinden om te helpen op zijn akkers. Zijn acties zijn urgent. De oogst is rijp en moet geoogst worden, anders gaat hij verloren. Merk op dat hij zelfs een arbeider inhuurt met nog maar één uur te gaan tot sluitingstijd.

Om twaalfuur en om drie uur deed hij hetzelfde. Om een uur of vijf ging hij nog eens naar de stad. Weer zag hij een stel mannen die niets te doen hadden. “Waarom hangen jullie hier de hele dag rond?” vroeg hij.

“Omdat niemand ons heeft gevraagd te komen werken,” antwoordden zij.

“Ga maar naar mijn wijngaard om de anderen te helpen,” reageerde hij daarop.

Nou hier is het mysterie van de gelijkenis: Waarom betaalde hij hen, te beginnen met de mannen die het laatst waren aangenomen? Het antwoord is te vinden in vers 15.

De mannen die om vijf uur waren aangenomen, kregen allemaal een volledig dagloon. De mannen die eerder waren komen werken, verwachtten daardoor dat zij veel meer zouden krijgen. Maar toen zij aan de beurt waren, kregen ze precies evenveel als de anderen. Zij gingen klagen bij de eigenaar: “Zij hebben maar één uur gewerkt! En u geeft hun hetzelfde loon als ons die de hele dag in de brandende zon hebben gezwoegd.”

Hij antwoordde: “Vriend, ik heb u toch niets tekort gedaan! Hadden we niet afgesproken dat u voor een dagloon bij mij zou komen werken? Nu, neem uw geld en ga naar huis. Ik wil u allemaal hetzelfde betalen. Mag ik mijn geld niet weggeven als ik dat wil? Of neemt u mij kwalijk dat ik goed ben?”

BEN JE JALOERS OMDAT IK VRIJGEVIG BEN?

Als we deze gelijkenis lezen, zouden we kunnen denken: Hé, dat is niet eerlijk! En je zou gelijk hebben als je het bekijkt vanuit onze mentaliteit van het aardse vloeksysteem met dollars voor uren werk. Maar zoals ik al eerder zei, dat is niet Gods mentaliteit. De landeigenaar wilde er zeker van zijn dat degenen die later op de dag kwamen en ten onrechte te veel betaald kregen zijn vrijgevigheid zouden zien en voor

hem zouden willen blijven werken. Ja en nog meer dan dat, de landeigenaar wilde dat ze terug zouden gaan naar al hun vrienden en hen zouden vertellen hoeveel ze betaald kregen en hoe vrijgevig hij voor hen was. Wat is dan de conclusie van de gelijkenis? God zit in het werk waar het om mensen gaat en als je verdiept in Zijn zaken, ontdek je dat Hij heel vrijgevig is en je rijkelijk zal belonen.

**GOD ZIT IN HET WERK
WAAR HET OM MENSEN
GAAT EN ALS JE JE
VERDIEPT IN ZIJN
ZAKEN, ONTDEK JE DAT
HIJ HEEL VRIJGEVIG IS
EN JE RIJKELIJK ZAL
BELONEN.**

Kun jij vrijuit van God ontvangen?

Jezus vertelt een van de meest verbazingwekkende gelijkenissen in de Bijbel over ontvangen. Ik weet dat je er vertrouwd mee bent. Het is de gelijkenis van de verloren zoon.

Ik wil dat je het leest, daarna zullen we erover praten. Blijf even bij me. We zijn bijna aan het einde van het boek en ik wil niet dat je weggaat voordat je me hebt gehoord. We vinden het verhaal in Lucas 15. Het is een vrij lange tekst, maar neem alsjeblieft de tijd om hem door te nemen.

Jezus vertelde nog een gelijkenis: Een man had twee zonen. Op een dag zei de jongste: "Vader, ik wil mijn deel van de erfenis nu al hebben." De vader verdeelde zijn bezit tussen zijn twee zonen.

Een paar dagen later pakte de jongste zoon zijn bezittingen en ging op reis naar een ver land. Daar verbraste hij zijn hele hebben en houden. Juist toen hij niets meer over had, werd het land getroffen door een vreselijke hongersnood. Het zag er heel slecht voor hem uit. Hij wist een baantje te krijgen bij een boer en moest naar het land om op de varkens te passen. Hij had zo'n honger dat hij graag wat van het varkensvoer had gegeten, maar dat mocht niet.

Eindelijk kwam hij tot bezinning en dacht bij zichzelf: “Bij mijn vader thuis hebben zelfs de knechts meer dan genoeg te eten. En kijk mij hier nu eens zitten! Ik sterf bijna van de honger. Ik weet wat! Ik ga naar mijn vader en zal hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet waard nog langer uw zoon genoemd te worden. Wilt u mij aannemen als knecht?” Zo ging hij op weg naar het huis van zijn vader.

Die zag hem al in de verte aankomen en had erg met hem te doen. De man holde hem tegemoet, viel hem om de hals en kustte hem.

“Vader,” zei de zoon, “ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te worden.”

Maar de vader liet hem niet eens uitspreken en zei tegen de knechten: “Vlug! Haal de mooiste kleren die we in huis hebben en geef hem die om aan te trekken. Geef hem een ring voor zijn vinger en een paar sandalen. Slacht het kalf dat we hebben vetgemest. Wij gaan feestvieren. Want mijn jongste zoon was dood en is weer levend geworden. Ik was hem kwijt en heb hem weer terug.” En zij vierden feest.

Ondertussen was de oudste zoon op het land aan het werk. Toen hij thuiskwam, hoorde hij dansmuziek. Hij riep een knecht en vroeg wat er aan de hand was. “Uw broer is terug,” antwoordde de knecht, ‘en uw vader heeft het mestkalf laten slachten. Hij is zo blij dat uw broer weer gezond en wel thuis gekomen is.”

De oudste broer werd kwaad en wilde niet naar binnen gaan. Zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem mee te krijgen. Maar hij antwoordde: “Luister, vader! Al die jaren heb ik mij voor u uitgesloofd. Ik heb altijd gedaan wat u zei. Maar u hebt mij nog nooit een bokje gegeven om te slachten en feest te vieren met mijn vrienden. Nu komt die zoon van u thuis, hij heeft eerst uw geld er bij de hoeren doorgejaagd en wat doet u? U slacht voor hem het beste kalf dat we hebben!”

“Maar jongen,” zei de vader, “jij en ik zijn altijd samen.

Alles wat van mij is, is van jou. Wij kunnen niet anders dan feestvieren. Het is je eigen broer. Hij was dood en is weer levend geworden. We waren hem kwijt en hebben hem nu terug.”

—Lucas 15:11-32

Eerst moeten we begrijpen waarom de jongere zoon het huis van de vader verliet. Het antwoord was omdat hij hetzelfde verkeerde beeld van de vader had als zijn oudere broer. Vergeet niet dat de oudere broer zei dat hij zijn hele leven voor zijn vader had gezwoegd en toch nooit zelfs maar een jonge geit had gekregen om met zijn vrienden te delen. Voor de oudere broer was de vader een harde leermeester. Je kunt je dan afvragen waarom de oudere broer niet met de jongere zoon is meegegaan. Dit is slechts mijn gedachte, maar volgens het Joodse gebruik zou de oudste zoon een dubbel deel erven als zijn vader stierf. De jongere zoon had daar geen recht op. Mijn gedachte is dus dat de oudste zoon iets had dat op een dag van hem zou zijn en hij vond het de moeite waard om te blijven.

De jongere zoon wilde ergens naar toe waar het volgens hem beter was. En op die manier zou hij ook onder de heerschappij van zijn vader uitkomen, dus nam hij zijn deel van de erfenis en vertrok. Maar toen hij vertrok, kwam hij in een wereld terecht die hij niet had verwacht. Toen zijn geld op was, ontdekte hij dat het land waar hij naartoe was gevlucht helemaal bankroet was. Er heerste grote hongersnood in het hele land. Wanhopig op zoek naar voedsel deed hij iets wat hem totaal vreemd was. Hij verkocht zichzelf als huurling in ruil voor voedsel. Dit was de eerste keer dat deze huurlingenmentaliteit in zijn leven ontstond. Voorheen werd er voor hem gezorgd om wie hij was, niet om wat hij deed. Nu hij gedwongen werd om te werken, was het enige werk dat hij kon vinden het voeren van varkens, een totaal onrein en verachtelijk beroep voor een Jood. De Bijbel zegt dat hij zo'n honger had dat hij verlangde naar de restjes die de varkens aten, maar niemand wilde hem die geven. De reden? Iedereen zat in hetzelfde schuitje als hij, blut en in een positie van overleven. Klinkt dit je bekend in de oren? Hoe dan ook, op een dag kwam hij bij zinnen en herinnerde hij zich dat zelfs de knechten in het

huis van zijn vader meer dan genoeg te eten hadden.

Eindelijk kwam hij tot bezinning en dacht bij zichzelf: “Bij mijn vader thuis hebben zelfs de knechts meer dan genoeg te eten. En kijk mij hier nu eens zitten! Ik sterf bijna van de honger. Ik weet wat! Ik ga naar mijn vader en zal hem zeggen: Vader, ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet waard nog langer uw zoon genoemd te worden. Wilt u mij aannemen als knecht?” Zo ging hij op weg naar het huis van zijn vader.

Toen hij zich realiseerde dat er thuis genoeg te eten was, ging hij op weg om terug te gaan naar het huis van zijn vader, niet als zoon maar als slaaf, als knecht. Hij was van plan om zijn fout en zonde bij zijn vader te erkennen en hem dan te smeken om hem als slaaf terug te laten keren. Maar toen hij dicht bij zijn ouderlijk huis kwam, stond zijn vader buiten naar hem uit te kijken. Toen hij hem zag, rende zijn vader naar hem toe met een knuffel en een kus.

Die zag hem al in de verte aankomen en had erg met hem te doen. De man holde hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem.

Laten we een duidelijk beeld krijgen van wat er gebeurt, want dit verhaal is echt een analogie van onze Vader God en ons. Deze zoon kwam regelrecht uit de varkensstal. Volgens de Joodse wet werd hij toen als onrein beschouwd. Op het moment dat de vader hem omhelsde, werd hij ook onrein, maar hij deed het vrijwillig uit liefde voor zijn zoon. In plaats van de jonge zoon te berispen en te straffen voor zijn dwaasheid, bedekte de vader hem met het fijnste kleed. Daarna schoof hij de zegelring om zijn vinger, wat betekende dat zijn autoriteit als zoon hersteld was. Vervolgens deed hij sandalen aan zijn voeten, wat betekende dat hij toegang had tot het hele landgoed. Je vindt deze gewoonte in Ruth 4:7.

(In die tijd was het in Israël gewoonte dat als iemand het recht van koop aan een ander gaf, hij zijn sandaal uittrok en die aan de ander overhandigde. Deze handeling gaf openbare geldigheid aan de transactie.)

En tot slot kreeg hij een feest waar het gemeste kalf werd geslacht. Deze jonge zoon kwam terug in de hoop dat hij in het beste geval een knecht zou kunnen worden, maar zijn vader gaf hem zijn plaats als zoon terug.

“Vader,” zei de zoon, “ik heb gezondigd tegen God en tegen u. Ik ben het niet langer waard uw zoon genoemd te worden.”

Maar de vader liet hem niet eens uitspreken en zei tegen de knechten: 'Vlug! Haal de mooiste kleren die we in huis hebben en geef hem die om aan te trekken. Geef hem een ring voor zijn vinger en een paar sandalen. Slacht het kalf dat we hebben vetgemest. Wij gaan feestvieren. Want mijn jongste zoon was dood en is weer levend geworden. Ik was hem kwijt en heb hem weer terug.' En zij vierden feest.

Maar het volgende deel van het verhaal is wat ik je echt wil laten zien.

Ondertussen was de oudste zoon op het land aan het werk. Toen hij thuiskwam, hoorde hij dansmuziek. Hij riep een knecht en vroeg wat er aan de hand was. “Uw broer is terug,’ antwoordde de knecht, ‘en uw vader heeft het mestkalf laten slachten. Hij is zo blij dat uw broer weer gezond en wel thuis gekomen is.”

De oudste broer werd kwaad en wilde niet naar binnen gaan. Zijn vader kwam naar buiten en probeerde hem mee te krijgen. Maar hij antwoordde: “Luister, vader! Al die jaren heb ik mij voor u uitgesloofd. Ik heb altijd gedaan wat u zei. Maar u hebt mij nog nooit een bokje gegeven om te slachten en feest te vieren

met mijn vrienden. Nu komt die zoon van u thuis, hij heeft eerst uw geld er bij de hoeren doorgejaagd en wat doet u? U slacht voor hem het beste kalf dat we hebben!”

“Maar jongen,” zei de vader, ‘jij en ik zijn altijd samen. Alles wat van mij is, is van jou. Wij kunnen niet anders dan feestvieren. Het is je eigen broer. Hij was dood en is weer levend geworden. We waren hem kwijt en hebben hem nu terug.”

Toen de oudste zoon thuiskwam, weigerde hij naar binnen te gaan toen hij hoorde wat er aan de hand was. Let op wat de oudste zoon zei. *“Al die jaren heb ik mij voor u uitgesloofd. Ik heb altijd gedaan wat u zei. Maar u hebt mij nog nooit een bokje gegeven om te slachten en feest te vieren met mijn vrienden.”* Hij zei dat zijn vader een harde leermeester was en hoe noemde hij zichzelf? Een slaaf! Maar hoe noemde de vader hem in vers 31? Mijn jongen, mijn zoon! Dit is mijn punt.

Jij bent opgegroeid met dezelfde houding ten opzichte van God als deze twee kinderen hadden ten opzichte van hun vader, namelijk dat hij een harde leermeester was, wat betekende dat het niet loonde om hem te dienen. Religie heeft je geleerd dat je voor God moet werken om geaccepteerd te worden. Het beeld dat de jongste zoon van zijn vader had veranderde echter toen zijn vader hem zonder bestraffing accepteerde en hem als zijn zoon ontving en niet als slaaf. De relatie van de oudste zoon met zijn vader was gebaseerd op wat hij deed, dus zwoegde hij voor hem en probeerde hij het altijd goed te doen. Als je je identiteit bekijkt door de lens van wat je doet, zul je altijd tekortschieten en zul je de mensen om je heen verkeerd beoordelen als mensen die nooit blij met je zijn. Maar de waarheid is dat de oudere broer zijn eigen harde leermeester was, zo hard dat hij de goedheid van de vader niet kon ontvangen. Toen hij zijn vader ervan beschuldigde oneerlijk te zijn en zei dat hij hem nooit zelfs maar een geit had gegeven om met zijn vrienden te delen, zei zijn vader het volgende.

“Maar jongen,” zei de vader, ‘jij en ik zijn altijd samen. Alles wat van mij is, is van jou.”

Hij zei niet: “Mijn slaaf.’ Hij noemde hem zijn zoon! Een zoon is mede-eigenaar van het landgoed; hij is familie. Een slaaf heeft geen erfenis. Zie je, de oudere broer had al toegang tot alles wat het landgoed omvatte. Maar zijn verwrongen perspectief van zijn vader en zijn eigen onjuiste kijk op zichzelf stonden hem niet toe om te ontspannen en te genieten van wat al van hem was, omdat hij zichzelf zag als een huurling”

Waarom heb ik al die tijd genomen om dit met jullie te bespreken? Omdat huurlingen het heel moeilijk hebben om van God te ontvangen! Ze hebben altijd het gevoel dat ze Zijn gunst moeten verdienen; en omdat ze tekortschieten, voelen ze zich beschaamd, bang en onwaardig om van de Vader te ontvangen. Tenzij je dit beeld van jezelf corrigeert, zul je nooit in staat zijn om vrijuit van de Vader te ontvangen. En vergeet niet dat we vrijuit moeten kunnen ontvangen als we vrijgevig willen zijn zoals onze Vader.

Je kunt je rechtmatige positie bij God niet verdienen; het is een geschenk van liefde aan jou. Ik vind het mooi wat in Matteüs 3:16-17 staat.

Meteen toen Jezus gedoopt was en uit het water kwam, scheurde de hemel open en Johannes zag dat de Geest van God in de vorm van een duif op Jezus neerdaalde. Een stem uit de hemel zei: “Dit is mijn geliefde Zoon. Hij verheugt mijn hart.”

Dit was op het moment dat Jezus zijn bediening begon. Hij had nog niets gedaan om Gods lof te verdienen, maar let op wat God zei. Dat Hij van Hem hield en dat Hij blij met Hem was.

Herinner je je de twee dieven die aan hun kruis hingen toen Jezus daar ook hing? De ene zei: “Denk aan mij als u in uw koninkrijk komt.” Jezus antwoordde: “Voorwaar, zeg Ik u, heden zult u met Mij in het paradijs zijn.” Wat had hij gedaan om dat te verdienen? NIETS!

Als we de naam van Jezus aanroepen, zegt de Bijbel dat we opnieuw geboren worden en overgaan van het koninkrijk van de duisternis naar het koninkrijk van God. Wat hebben we gedaan om dat te

verdienen? NIETS.

Onthoud dus, nu ik dit hoofdstuk afsluit, dat ik geen van de dingen verdiende die God me dat jaar stuurde. Hij probeerde me te laten begrijpen dat ik het hele Koninkrijk ontving toen ik de naam van Jezus aanriep. Ik hoef het niet te verdienen. Ik hoef alleen maar Zijn goedheid en vrijgevigheid te ontvangen. Als je eenmaal in staat bent om Zijn vrijgevigheid te ontvangen, kun je vrijgevig zijn met Zijn goedheid.

HOOFDSTUK 11

DE BELOFTE VOOR HEN DIE VRIJGEVIG ZIJN

Bill en zijn vrouw April hebben al veertien jaar een klein familiebedrijf in loodgieterswerk. Als leden van Faith Life Church hebben ze alle groei door de jaren heen gezien en ook alle overwinningsverhalen meegekregen. Dus toen ze hoorden dat we Faith Life Church gingen uitbreiden om een grotere impact op de gemeenschap te hebben, waren ze er helemaal klaar voor.

April vertelde dat ze volledig bereid was om 10.000 dollar aan het project te geven, maar ze was totaal verrast toen Bill thuiskwam van de supermarkt en haar vertelde dat de Heer hem had opgedragen om 75.000 dollar te geven, geen 10.000. Ze hadden geen idee hoe dat zou uitpakken.

Ze hadden geen idee hoe dat mogelijk zou zijn, maar April stemde ermee in om die 75.000 dollar te geven voor de uitbreiding. Maar nogmaals, ze hadden het geld niet of geen idee waar dat geld vandaan zou moeten komen.

Een paar weken later belde het waterleidingbedrijf van de stad met de mededeling dat ze een groot reparatieproject aan het uitvoeren waren en vroegen ze of ze geïnteresseerd waren om mee te bieden. Ze zeiden ja en begonnen met de juridische stappen en het papierwerk dat nodig is om een klus voor de gemeente uit te voeren. April zei dat het contract meer dan 100 pagina's bevatte en dat ze ook een borg moesten regelen. Het was een heel proces om dat allemaal rond te krijgen, maar ze kregen het voor elkaar. Ze kwamen erachter dat ze het enige bedrijf waren dat een bod had uitgebracht op het project en ze hadden geen idee hoe of

waarom ze benaderd waren om zich kandidaat te stellen.

Nadat ze het contract hadden ingediend, belde de gemeente hen op en vertelde hen dat ze vonden dat ze een te klein bedrijf waren om de klus te klaren, aangezien ze het werk aan 200 huizen in slechts 75 dagen moesten afronden. Maar na wat discussie overtuigden ze de gemeente ervan dat ze het aankonden.

Bill zegt dat het een project was waarbij het alle hens aan dek was en het team zowel laat als op zaterdag werkte. Maar weet je wat? Ze waren op tijd klaar en konden royaal 75.000 dollar aan het kerkproject geven en tegelijkertijd al hun schulden afbetalen. Ze waren dolblij!

Zie je, God had een groter plan voor Bill en April dan zij voor zichzelf hadden. Hij kende hun hart voor Hem, maar Hij wilde hen vergroten, hun capaciteit vergroten.

Nu ze al goedgekeurd zijn voor overheidswerk en een succesvol contract voor de stad hebben afgerond, staat de deur open voor nog grotere contracten in de toekomst.

God houdt ervan om mensen uit te rekken. Hij kent ons potentieel, maar wij kennen vaak ons eigen potentieel niet en hebben meestal een duwtje in de rug nodig. Dit is een patroon waar je aan moet wennen.

Het Koninkrijk van de hemelen is als iemand die naar het buitenland ging en zijn geld toevertrouwde aan zijn knechten. Zij moesten het beheren zolang hij weg was. Aan de ene knecht gaf hij vijfduizend geldstukken, aan de ander tweeduizend en aan de derde duizend. Hij hield rekening met wat zij konden. Daarna ging hij weg. De man die vijfduizend geldstukken had gekregen, begon er onmiddellijk zaken mee te doen. Hij verdiende er vijfduizend geldstukken bij. De man die tweeduizend geldstukken had gekregen, deed hetzelfde. Hij verdiende er tweeduizend bij. Maar de man die duizend geldstukken had gekregen, groef een gat en stopte het geld voor alle zekerheid in de grond.

—Matteüs 25:14-18

We hebben deze gelijkenis al eerder gelezen, maar ik wil je op iets wijzen waar we nog niet naar hebben gekeken.

Merk op dat toen de eigenaar de opdrachten uitdeelde aan zijn knechten, erbij vermeld wordt dat de opdrachten werden uitgedeeld op zo'n manier dat 'Hij rekening hield met wat zij konden'. Degene die vijf zakken goud kreeg, werd vijf zakken toevertrouwd, wat betekent dat hij op dat moment de capaciteit had om vijf zakken te beheren. Als hij een grotere bekwaamheid of capaciteit had, zou de eigenaar hem meer hebben gegeven. Hetzelfde geldt voor de andere twee knechten.

Maar kijk wat er gebeurde. De bediende met de vijf zakken goud vermeerderde het naar tien zakken. Wat is er in dat proces gebeurd? Nou, in eenvoudige termen, zijn vermogen, of capaciteit, nam toe van een niveau vijf tot een niveau tien. Zijn capaciteit om met verantwoordelijkheid en management om te gaan nam toe. Hij werd veel waardevoller voor de eigenaar en stelde zich op voor verdere promotie.

Dit is de wijsheid van de eigenaar. Hij kende het karakter van de bediende met de vijf zakken goud. Hij wist dat hij het potentieel had om naar dat nieuwe niveau te stijgen. Hoewel de eigenaar de dienaar vijf zakken goud gaf, wat zijn huidige capaciteitsniveau was, zou de opdracht die hij de dienaar gaf met die vijf zakken goud meer oogsten dan waarmee de dienaar begon en hem naar een nieuw niveau van managementcapaciteit duwen.

De eigenaar wist dat de enige manier om zijn dienaar waardevoller te maken, was om hem uit te rekken en hem zelf zijn capaciteit te laten ontdekken. Dit is hetzelfde proces dat God in ons leven gebruikt om ons waardevoller te maken en ons te trainen voor onze bestemming.

Wie betrouwbaar is in kleine dingen, is het ook in grote. Wie onbetrouwbaar is in kleine dingen, is het ook in grote.

—Lucas 16:10

Zoals ik in een vorig hoofdstuk al zei, zijn er geen kleine opdrachten. Je zult door elke opdracht heen groeien en elke opdracht zal je capaciteit voor de volgende opdracht vergroten.

Ik heb dit proces al zo vaak meegemaakt. Elke keer ben ik geneigd te denken: *“Nee, dit kan ik niet. Ik weet niet hoe, of ik heb geen tijd.”* Maar elke keer zeg ik: “Ja, ik wordt uitgerekt” en elke keer word ik beter in staat om mijn potentieel te bereiken.

Mensen kunnen naar mijn leven kijken en denken: *Oh, het moet zo makkelijk zijn om geen schulden meer te hebben, om op televisie te komen, om een privévliegtuig te hebben. Wauw, wat een leven.* Nou, daar ben ik het mee eens—wat een leven; het is een goed leven en een glorieus leven! Maar je weet niet hoe mijn leven op het punt gekomen is waar het nu is. Je weet niet hoeveel doorzettingsvermogen er voor nodig was, vaak onder extreme druk, om tot dit niveau te komen.

En ik groei nog steeds en God blijft me nog grotere opdrachten geven. Ik heb het gevoel dat ik voortdurend wordt opgerekt met grotere projecten en opgerekt met het feit dat ik meer geld nodig heb om ze te volbrengen. Maar ik zou de druk (en soms de chaos) voor geen goud willen ruilen, want het is Gods trainingssysteem om mij te helpen alles te volbrengen waartoe ik geroepen ben.

Als ik je één advies zou mogen geven, dan zou het zijn: GEEF NIET OP! Sta God toe om je uit te rekken tot de persoon die Hij voor ogen heeft.

God komt Zijn beloften altijd na. Hij faalt nooit. Je toekomst ligt voor je en je moet er voor gaan.

Wil je God toestaan om je uit te rekken?

Ik was op een gebedsbijeenkomst op woensdagavond. Mijn dochter leidde het gebed toen ze plotseling stopte, me aankeek en begon te profeteren. Dit is wat ze zei:

De Heer zegt: “De oogst is te groot voor jullie. Ik ben jullie aan het uitrekken. Alleen door Mijn Geest kunnen jullie begrijpen wat er staat te gebeuren. Wil je de uitdaging aannemen, je door Mij laten leiden naar moeilijke dingen die je verstand te boven gaan, het onmogelijke?”

Ik dacht: *Oh nee, ik weet wat dit betekent.* Het was niet de eerste keer dat mij dit overkwam.

Ik waardeer het feit dat God me vroeg of ik Hem zou toestaan om me naar moeilijke dingen te leiden, onmogelijke dingen. Ik weet dat het mooie verhalen oplevert als je er doorheen bent gelopen en dat God zich altijd laat zien.

Maar ik ken ook de pijn van het uitrekken, de prijs die betaald moet worden om ergens te komen waar je nog nooit bent geweest. Maar, en dat is een belangrijk MAAR, ik weet ook van Gods goedheid en Zijn promotiesysteem, dus ik zei meteen: “JA!”

God wil het potentieel dat Hij in je heeft gelegd manifest laten worden. Dat is de enige manier om je bestemming te bereiken. Hij moet je uitrekken! Hoe rekt God ons uit? *Druk.*

Als je een ballon opblaast en dan de lucht eruit laat, is de ballon uitgerekt; hij is groter. Dit is hetzelfde met jou en mij. Zodra we druk uitoefenen en niet opgeven, groeit onze capaciteit. Capaciteit betekent trouwens grotere projecten en grotere cheques. Weet je, het is leuk om over vrijgevigheid te praten totdat God je zegt om 100.000 dollar weg te geven. Of je favoriete auto weg te geven. Je vertrouwen in God moet groeien en je eigen capaciteit moet groeien.

Een paar weken nadat ik in die bijeenkomst ja had gezegd tegen God, ontdekte ik waar het over ging. Onze televisie-uitzending, die wekelijks één dag per week werd uitgezonden, kreeg een *dagelijks* programma aangeboden. Dat klinkt geweldig, maar er zijn een paar zaken die bij zo'n verandering komen kijken. Ten eerste zouden onze kosten voor zendtijd onmiddellijk met 500% stijgen en we konden op dat moment net het wekelijkse tarief betalen. Ten tweede zouden we vijf programma's per week moeten produceren en bewerken en we hadden geen televisieafdeling. In die tijd besteedden we ons ene televisieprogramma per week uit aan een bedrijf dat vier programma's per week kwam opnemen voor die lopende maand. Zij knipten en bewerkten de programma's, stuurden de programma's naar het netwerk en deden al het werk. Maar toen realiseerde ik me dat ik dat allemaal in huis moest halen om het te beheren. En het grotere probleem was dat Drenda en ik niet

wisten hoe we een tv-afdeling moesten opzetten. Maar we probeerden alles uit te zoeken.

Als we het over de geldkant hebben in dit alles, waren we nog steeds bezig met het afmaken van het Now Center, onze kerkcampus, en er was gewoon geen extra geld om in het opzetten van een tv-afdeling te steken. Aan de productiekant moesten we camera-apparatuur kopen en personeel inhuren. Er waren dagen dat het onmogelijk leek. Maar God was trouw en bleef Drenda en mij bemoedigen en we zetten door.

Onze grootste hindernis kwam na ongeveer vier maanden, toen we ontdekten dat we een half miljoen dollar achterliepen op onze zendtijdrekeningen. Dat was vooral moeilijk omdat de naam van ons televisieprogramma *Fixing the Money Thing* is.

Ik overwoog of we wel op tv zouden kunnen blijven. Ik had het gevoel dat ik niet integer door kon gaan als ik de zendtijdrekening niet kon betalen. Ik moest toen tegen veel twijfels vechten. Maar nogmaals, God is trouw en Drenda was een enorm bemoedigende steun.

In een droom die week liet God me zien dat alle rekeningen in één keer betaald zouden worden, wat ik kijkend naar de feiten onmogelijk zou hebben gevonden. Maar dat weekend in de kerk kwam alle 500.000 dollar binnen, de rekeningen van de zendtijd werden weer bijgewerkt en sindsdien zijn ze bijgewerkt gebleven.

Wauw, het is een ongelooflijke reis geweest!!!!

Door dat proces zijn we veranderd. We doen nu twee dagelijkse programma's en geven miljoenen uit om het evangelie uit te dragen. Als we terugkijken naar wat ons toen te wachten stond, lijkt het niet meer zo groot als toen. Je moet altijd onthouden wat we in hoofdstuk één hebben geleerd: Gods genade werkt met je mee! Toen ik deze jaren met God wandelde, begreep ik zeker waarom de meeste brieven van Paulus beginnen met de woorden:

Ik wens u de genade en de vrede toe van God, onze Vader, en van onze Here Jezus Christus.

We moeten onthouden dat we niet alleen zijn. Zijn genade, die

bovennatuurlijke kracht, werkt in ons leven. Er is moed voor nodig om ja te zeggen en in het onbekende te stappen, maar het is het waard; daar kan ik van getuigen.

Drenda en ik hebben de wereld rondgereisd om het evangelie te verkondigen. We hebben elk wonder dat in het Nieuwe Testament beschreven staat voor onze eigen ogen zien gebeuren. We hebben het leven van duizenden mensen zien veranderen en hebben gegeten van het beste van het land. Er is geen betere plaats dan doelgerichtheid!

Mijn gebed voor jou is dat je overvloedig zult zijn in elk goed werk dat God je te doen geeft en dat je je zult herinneren hoe belangrijk vrijgevigheid is.

Tot slot is hier een van mijn favoriete psalmen:

Prijs de Here! Gelukkig is ieder die ontzag heeft voor de Here en van harte bereid is zijn geboden na te volgen. Zijn nageslacht zal op aarde machtig worden. Alle oprechte mensen worden gezegend. De Here voorziet hen van alles wat zij nodig hebben en rijkdom wordt hun deel. Zijn rechtvaardigheid houdt eeuwig stand. God laat zijn licht schijnen voor de gelovigen, ondanks de duisternis waarin zij soms leven. Hij geeft hun genade en recht en ook zijn liefdevolle meelevens. Iemand die zich om anderen bekommert en leent waar dat nodig is en eerlijk zaken doet, zal het goed gaan. Hij zal sterk in het leven staan. De Here zal aan hem denken. Hij is niet bang voor kwaadsprekers. In zijn hart is rust en vrede, hij vertrouwt volledig op de Here. Zijn hele houding is onwankelbaar en angst kent hij niet. Zijn tegenstanders bekijkt hij met blijdschap. Hij geeft veel weg aan de armen, zijn rechtvaardig handelen houdt voor altijd stand, met blijdschap en eer wordt hij omringd. De ongelovige ergert zich aan hem als hij dat alles ziet. Hij knarst met zijn tanden, machteloos. Wat de goddelozen willen, wordt altijd tenietgedaan..

—Psalm 112:1-10

Ik houd van het gedeelte over de boosheid van de goddelozen. God heeft altijd het laatste woord. Succes is altijd de grootste wraak.

Als je mijn verhaal kent, dan weet je dat ik eigenlijk gezakt ben voor de middelbare school met een gemiddelde van 1,3 punten. Toen God me zei dat ik naar de universiteit moest gaan nadat Hij me geroepen had om te prediken, keek ik er niet naar uit.

In mijn eerste jaar Engels moest ik een scriptie schrijven. Mijn professor gaf het terug met een grote onvoldoende op de voorkant en een briefje met de tekst: 'Ben je echt naar de middelbare school geweest?' Ik moest bijles nemen om te leren wat ik op de middelbare school nooit had geleerd.

Toen mijn eerste boek uitkwam, kreeg ik een e-mail van die professor Engels. Er stond: "Is het mogelijk dat dit dezelfde Gary Keesee is die ik in de klas had?" Hij was zo geschokt toen hij zag dat ik een boek had geschreven.

Hé, laat God samen met jou al je vrienden verbijsterd laten staan!

Iemand met wie ik naar de middelbare school ging, kwam op een dag langs op het kantoor van mijn financiële bedrijf en zei: "Ik snap het gewoon niet. Gary is gezakt voor de middelbare school en nu is hij over de hele wereld op tv?."

Ik hou van zulke verhalen en God houdt van zulke verhalen! Dus onthoud dat jouw verhaal nog niet af is. Streef ernaar om vrijgevig te zijn terwijl je Gods hart vertegenwoordigt waar je ook gaat. Leer hoe het Koninkrijk werkt en je zult genieten van het goede leven dat God heeft beloofd!

**LEER HOE HET
KONINKRIJK
WERKT EN JE
ZULT GENIETEN
VAN HET GOEDE
LEVEN DAT GOD
HEEFT BELOOFD!**

—Gary Keesee

Door deze vrijgevigheid worden niet alleen gelovigen in nood geholpen, maar ontvangt ook God veel lof en eer. De gelovigen van Jeruzalem zullen niet alleen blij zijn dat u hen en anderen zo geweldig helpt, maar ook God de eer geven, omdat

uw daden bewijzen dat het goede nieuws van Christus dit allemaal in u heeft bewerkt. Zij zullen vurig voor u bidden en naar u verlangen, omdat zij de onbegrensde genade van God in u herkennen. Dank God voor zijn Zoon, die Hij heeft gegeven. Dat is zo geweldig dat er geen woorden voor zijn!

—2 Korintiërs 9:12-15

Als u meer wilt weten over *Forward Financial Group* of onze strategieën voor het veilig beleggen van geld, bezoek dan forwardfinancialgroup.com of bel ons op nummer 001 888 397 3328.

Als u meer wilt weten over onze Financiële Revolutie Conferenties of als u een conferentie wilt organiseren, bel ons dan op 001 740 964 7400 en vraag naar het hoofdkantoor.

Ga naar **FLNFree.com**
voor meer gratis onderwijs
in jouw taal!

Wil je meer GRATIS lesmateriaal in jouw taal?
Ga naar **FLNfree.com**

**God wil dat je gezegend en welvend bent,
zodat je bij elke gelegenheid vrijgevig kunt zijn!**

Je zult nooit vrij zijn totdat je financieel vrij bent. En zoals Drenda en ik al 30 jaar zeggen: je zult nooit ontdekken wie je werkelijk bent en in het geestelijke doel van je leven wandelen totdat je het geldprobleem hebt opgelost.

JE KUNT VRIJ WORDEN!

Ik heb het bewezen en duizenden anderen ook. Gods genade is er om je te helpen. Er zijn dingen waartoe je geroepen bent die je nooit zult kunnen doen zonder geld. Je moet financieel vrij worden, niet alleen voor jezelf en je gezin, maar ook zodat mensen het Koninkrijk van God in jouw leven kunnen zien werken.

Mensen zijn op zoek naar antwoorden. Ze zijn op zoek naar wat echt is. Ze hebben dringend behoefte aan het zien van het Koninkrijk en niet van religie.

God is goed en Hij is vrijgevig! Als we vrijgevig zijn, delen we Gods hart voor mensen. Net als een slokje koud water op een bloedhete dag, brengt vrijgevigheid verlichting en hoop in een wereld die in de woestijn van armoede ligt.

In dit vijfde en laatste boek in de serie *Je financiële revolutie* van Gary Keesee ontdek je hoe je kunt samenwerken met God in Zijn opdrachten en ongelooflijke, nieuwe niveaus van succes kunt ervaren.

Krijg een helder begrip van het krachtige Koninkrijksprincipe van vrijgevigheid en hoe het werkt in dit opmerkelijke boek vol met nieuwe openbaringen, krachtige voorbeelden uit het Woord van God en inspirerende persoonlijke verhalen van Gary en anderen die de kracht van vrijgevigheid in hun eigen leven toepasten en daardoor drastische veranderingen ervoeren.

Vrijgevigheid toont mensen jouw hart en Gods hart voor hen.

Gary Keesee is een auteur, spreker, ondernemer, financieel expert en pastor die een passie heeft voor het helpen van mensen om te winnen in het leven, vooral op het gebied van geloof, familie en financiën. Gary en zijn vrouw Drenda hebben verschillende succesvolle bedrijven opgezet en zijn de oprichters van Faith Life Now, dat twee televisieprogramma's produceert— *Fixing the Money Thing* en *Drenda*. Ze houden wereldwijd conferenties en maken praktische hulpmiddelen beschikbaar. De Keesees zijn ook voorgangers van Faith Life Church in de buurt van Columbus, Ohio.